

۱۹ دنیای انرژی

فصلنامه بین‌المللی خبری، آموزشی، تحلیلی و پژوهشی - بهار ۹۶ - قیمت: ۱۲ هزار تومان

دنیای انرژی با حضور نمایندگان مردم بررسی کرد:

مجلس کاری برای بخش خصوصی
در بودجه سال ۹۶ نکرده است

مذاکرات فشرده ایران و روسیه در کرملین
چه دستاوردی برای بخش خصوصی داشت؟

عباس کاظمی معاون وزیر نفت:

بخش خصوصی در بازاریابی فرآورده‌ها
ضعیف است

ابوالقاسم هاشمی در واکنش

به واگذاری پتروشیمی‌ها به دولت

سهام دولت در اولویت است یا بخش خصوصی؟

Edited with Infix PDF Editor
- free for non-commercial use.

To remove this notice, visit:
www.pdfediting.com

MOBASHER NOOR DARYA

Ports & Marine Services and Engineering

Address: Bandar abbas Shahid Rejaee Port
HinterLand Mobasher Noor Darya co
Tell No: 987633514157-9
Fax No: 987633514160
website: www.mobasherco.com
Email: info@mobasherco.ir

MTA

شرکت برتر صادرات گرا
به انتخاب سازمان مدیریت صنعتی
در رتبه بندی شرکتهای برتر ایران IMI-100 در سال ۹۵

www.mtaholding.com

Unit 12, No.64, Rose Building, West Armaghani St., Vahidi Ave., Tehran, Iran
Phone: +98 21 26203100 Telex: +98 21 26203518

نفت پارس، تجربه‌ای کهن با دانش روز

پارس سوپر پیشرو

روغن موتور بنزینی تمام سنتزی

مطابق با استانداردهای تدوین شده جهت کنترل میزان گوگرد،
خاکستر سولفات و فسفر (SAPS)

API SM/CF

SAE 5W30

مورد استفاده در خودروهای:

بی ام و، مرسدس بنز

کیا، هیوندای، تویوتا، لکسوس

و خودروهای تولیدی با تکنولوژی ساخت ۲۰۰۸ به بعد

پارس سوپر پایا

روغن موتور بنزینی نیمه سنتزی

API SL/CF

SAE 10W40

مورد استفاده در خودروهای:

پژو ۲۰۶ (تیپ ۵ و ۶)، پژو ۲۰۷، مگان،

و خودروهای تولیدی با تکنولوژی ساخت تا سال ۲۰۰۴

نفت پارس

تولید کننده انواع روغن های موتوری،

صنعتی، دنده خودرو، گریس و ضدیخ

اداره فروش: ۰۲۱-۲۲۲۲۹۵۰۰

mail@parsoilco.com

Telegram.me/Parsoil_co

Instagram.com/Parsoilco

www.parsoilco.com

جدید!

باروغن موتور کراپ در لحظه رانندگی کن....!

Multi Grade Motor Oil 10W40 Api SL/CF

شرکت کراپ ایران

تهران، خیابان سهروردی شمالی، خیابان توپچی، شماره ۲۲
تلفن: ۰۲۱-۸۸۵۰۰۷۲۰، ۸۸۵۲۳۸۰۰، ۸۸۵۲۴۷۰۰ فاکس: ۸۸۷۲۸۲۷۶

مورد تایید شرکت های خودروسازی کشور
www.crop.ir info@crop.ir

- روغن ترمز
- روغن هیدرولیک
- ضدیخ/ضدجوش
- روغن فرمان
- انواع روغن موتور
- آب رادیاتور
- انواع روغن دنده
- مایع شیشه شوی

تولید کننده انواع روغن موتور
گریس، روغن دنده و
روغن های هیدرولیک

Kral

روغن هیدرولیک				روغن اتومات ۲۰W۵۰			با تاییدیه استاندارد ملی ایران
روغن دنده							
روغن موتور ۵۰				گریس			

تلفن: ۰۲۳۳۴۵۵۳۲۷۳
فکس: ۰۲۳۳۴۵۵۳۲۷۴

آدرس: سمنان، گرمسار
شهرک صنعتی فجر

www.Mahtabgrease.com

info@Mahtabgrease.ir

کیمیا پارافین
Kimia Paraffin Co.Ltd.

About twenty years experiences, alongside the well-equipped laboratory and production line, enable us to supply the best quality paraffin waxes and Foots oil, according to our customers' requirements.

www.kimiaparaffin.com

Kimia Paraffin Manufacturing & Trading Company
بیست سال تجربه تولید و صادرات پارافین جامد در خدمت صنایع

Center Office: No.23, 4TH Floor, Hakimazam Alley, North Shiraz St. Tehran - Iran
Postcode: 1991647612
Tel: +98 (21) 88047470 - 88047484 Fax: +98 (21) 88047498
Factory: No.1484, 6/1 St., Dorna Ave, Abbas Abad Industrial Zone - Tehran - Iran

روغن موتور آلپ

شرکت روان گستر انواع روغن موتور، روغن دنده، روغنهای صنعتی و گریس باکیفیت و مرغوبیت بالا و مطابق با استانداردهای ملی و بین المللی
Alp Formulated With High Quality Additives

شرکت روان گستر

کارگزاری مفید

پیشرفت مداوم

نگاه حرفه‌ای به معاملات بورس کالا و انرژی

فرآورده های نفتی، پتروشیمی، انرژی

- کارگزار برتر در چهار سال پیاپی
- کارگزار مؤسس بورس کالا
- کارگزار مؤسس بورس انرژی
- دارای شبکه گسترده کارگزاری

Head Office in IME
No 51, Jahan Koodak Cross, Africa Main Str. Tehran - IRAN
Tel: +9821- 87222 / Fax: +9821- 87227
www.mofidkala.com / info@emofid.com
دفتر مرکزی شعبه بورس کالا
تهران، خیابان آفریقا، بالاتر از جهان کودک، پلاک ۵۱
تلفن: ۰۲۱-۸۷۲۲۲ / شماره: ۰۲۱-۸۷۲۲۷

بیمه رازی

نماینده تیزمگز: کد ۲۱۰۴۶۴

بیمه رازی

✓ اولین و تنها شرکت بیمه ای دارنده رتبه اعتباری بین المللی در ایران.

✓ اولین شرکت بیمه ای دارنده تندیس طلایی حمایت از حقوق مصرف کنندگان در صنعت بیمه، در دو سال متوالی.

نماینده تیزمگز طرف قرارداد با اتحادیه صادرکنندگان نفت و گاز و فرآورده های پتروشیمی ایران.

نماینده تیزمگز: کد ۲۱۰۴۶۴

نشانی: خیابان گاندی، کوچه یکم، پلاک ۱۳، طبقه ۵، واحد ۹

تلفن: ۲۴ و ۲۲۵۵۷۶۸۸۷-۲۱

ci CAPITAL
intelligence

www.razi24.ir

PETRONOL
Lubricants

پترونول

تولید انواع روغنهای موتور خودرو،
کشتی و لوکوموتیو، انواع
روانکارهای صنایع سبک و سنگین و
ضد یخ با بهره گیری از مرغوبترین
روغن پایه وارداتی و مواد افزودنی
بهترین تولید کنندگان روز
دنیا

Full Gold

Best for the Best
www.petronoil.com
info@petronoil.com

@PETRONOIL

تهران - خیابان احمد آباد، خیابان ۳۷، Unit 10, No.25, 37 Street, Asad
پلاک ۲۵، واحد ۱۰ Abadi Street, Tehran, Iran
تلفن: +98(21) 88032403
فکس: +98(21) 88044675

فهرست

دنیای انرژی ENERGY WORLD

صاحب امتیاز: اتحادیه صادر کنندگان
فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی
مدیر مسئول: سید حمید حسینی

شورای سیاست گذاری: دکتر فرزاد گلچین، مهندس مهدی
اسپندیاری، دکتر مهدی عسلی، مهندس احمد صرامی، دکتر
مرتضی فیروزی، سید حسین صدری، دکتر جمال الدین حسینی،
محسن طارمیان
سر دبیر: رضارضی
دبیر تحریریه: سید بهزاد اخلاقی
همکاران تحریریه: وحید وثابی، سعید بهمنی، پدram سلطانی،
پیام پرنسدا، سپامک تیمور پور، احمد خاتمی یزدی، الهه
ابراهیمی، روزبه پارسا زاد، علی رضا جلالی فراهانی، شکوفه
حبیب زاده، علیرضا سلطانی، ترسی قربان، محمدا براهیم
شفیعی، حمیدرضا شکوهی، مرتضی ایمانی راد، سید امیر
طالبیان، همایون دارابی

عکس: محمد صادق چناری
مدیر هنری: ارش روشنگر
ویراستار: محمدا براهیم خلیلی

چاپ: سیمرغ، خیابان دماوند - روبه روی بیمارستان بوعلی
خیابان بخشی فر، پاساژ دماوند، پلاک ۱ - تلفن: ۷۷۵۹۶۰۷۹
شمارگان: ۵۰۰ نسخه

آدرس نشریه: خیابان دکتر بهشتی
خیابان مفتاح شمالی، خیابان نقدی، پلاک ۱۰ طبقه اول
تلفن: ۸۸۵۱۱۶۱۱ فاکس: ۸۸۵۰۸۲۵۰

پست الکترونیک: world-energy@opex.ir
پایگاه اینترنتی: www.opex.ir

امیر منصور شیرازیان فعال بخش پتروشیمی:

بازارهای صادراتی صنایع پایین دستی را از دست دادیم

فرزان گلچین رئیس هیات مدیره اتحادیه اوپکس

نمایشگاه نفت و گاز تهران عرصه درخشش بخش خصوصی

امیر حسین بحرینی:

خواسته ماتشکیل کار گروه برای تعیین نرخ خوراک اتان است

رضا امینی:

چالش اصلی بخش خصوصی در بخش انرژی

تصمیم گیری در روزهای بحرانی

جایگاه پول مجازی

در تجارت خارجی ایران

محمد حسین برخوردار، فعال بخش خصوصی:

بخش خصوصی به نهادهای قانون گذار ورود کند

حسن تاجیک در گفتگو با دنیای انرژی مطرح کرد:

کاهش رشد صادرات قیر نگران کننده است نه مقدار

صادرات

صادران ال پی جی به کشور های همسایه ؛ موانع و راهکار ها

مهندس مهدی اسپند یاری، دبیر کل اتحادیه اوپکس بر اساس گزارش منابع رسمی، ظرفیت صادرات ال.پی.جی ایران در پسابرجام با بهره برداری از فازهای جدید پارس جنوبی به سالیانه پنج میلیون تن خواهد رسید. اما نکته ای که وجود دارد مشکلات متعدد در مسیر صادرات این محصول راهبردی است. اگر بخش خصوصی را بخشی از پازل دولتی ها برای دسترسی به اهداف بدانیم حل مشکلات آنها ضرورتی انکار ناپذیر است. آنهم صادرات به نزدیکترین کشورها که همان همسایگان ما هستند.

و بخش خصوصی را ناچار به خرید از کشورهای عراق و آذربایجان نمود. به دلیل افزایش تقاضای خرید، این دو کشور قیمت را افزایش داده و شرایط را برای خریداران ایرانی سخت تر کردند. طبق آمار بورس انرژی صادرات گاز ایران به کشورهای همسایه (پاکستان و افغانستان) حدود ۱۱۰ هزار تن بوده که با توجه به موقعیت کشور و منابع آن بسیار اندک است. سال ۹۶ را شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی و شرکت بازرگانی گاز با عرضه های غیر قابل انجام شروع کردند. به طوری که با توجه به افت بازارهای افغانستان و پاکستان و افت قیمت های جهانی پروپان و بوتان در ماه آوریل، آنها هنوز ملاک نرخ گذاری را CP ماه مارس که ۸۵ دلار گران تر است قرار دادند. این سیاست شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی و شرکت بازرگانی گاز بدون در نظر گرفتن بازارهای هدف و هزینه های مترتب بر حمل و جابجایی وجوه و خواب سرمایه بخش خصوصی، آنها را علیرغم میل باطنی شان به سمت کشورهای عراق و آذربایجان سوق می دهد.

در جلسات متعدد در شرکت پخش فرآورده های نفتی موضوع LPG و سایر فرآورده ها مطرح شد و قرار شد که برای کشف قیمت در بازارهای هدف یک نماینده از اتحادیه فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران در جلسات بدون حق رای برای ارائه تجربه ها و عملکرد در بازارهای هدف حضور پیدا کند با اینکه در تمام مدیریت ها موافقت می شد ولی عملاً اقدام صورت نمی گرفت حتی نامه ای از دفتر ریاست جمهوری جهت مطلب فوق ارسال شد باز نتیجه نگرفتیم. در نهایت باید متذکر شد عدم عرضه منظم، بی توجهی به کشف قیمت، ۹ درصد ارزش افزوده، مالیات و مشکلات فوق بازارگانان را در صادرات با مشکلات عدیده ای روبرو کرده است.

عرضه غیر مداوم، اندک و پراکنده گاز مایع در بورس اوراق بهادار از جمله این مشکلاتند. گاهی تقاضا خیلی بیشتر از میزان عرضه بوده و قیمت آن گاهی با بازار همخوانی ندارد. یعنی قیمت پایه از فروش در مقصد بالاتر است که شرکت ها تمایلی به خرید ندارند. بعضی اوقات هم برعکس، قیمت عرضه تا حدودی مناسب ولی حجم آن ناچیز و تقاضا بسیار بیشتر از عرضه است. به هر حال نمی شود بطور مستمر و مداوم روی خرید و فروش گاز صادراتی به صورت زمینی برنامه ریزی کرد و شرکت ها مجبور می شوند از جمهوری آذربایجان و کردستان عراق دنبال خرید گاز مایع و آن هم با کیفیت پایین تر از گاز مایع پالایشگاههای ایران باشند تا آن را به صورت ترانزیت از کشور خارج و به کشورهای پاکستان و افغانستان صادر نمایند.

همچنین نحوه واریز ارزی و ریالی وجوه محموله های خریداری شده مشکلات عدیده ای برای شرکتها ایجاد می کند چرا که اگر حساب ارزی باشد باید مبلغ به حساب یک نفر دیگر در خارج از کشور واریز شود که برای شرکتها هزینه بر و پریریسک است. همچنین اگر ریالی نیز واریز شود تعرفه آن بالاتر از نرخ بازار آزاد محاسبه می شود.

مسئله بعدی این است که محموله های خریداری شده بنام شرکت پخش فرآورده های نفتی ایران و یا بازرگانی گاز ایران و پتروشیمی ها اظهار نامه گمرکی می شود و در نتیجه تمام معافیت های مالیاتی و... بنام آنان منظور می گردد ولی ادارات دارایی ۹ درصد ارزش افزوده را از شرکت ها مطالبه می کنند.

شرکت های فعال در زمینه گاز مایع سال ۹۵ را در شرایطی به پایان بردند که از نیمه دوم این سال شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی تقریباً هیچ عرضه ای در بورس انرژی ارایه نکرد

را در این آبراه دنبال و نهایت هوشیاری را به خرج می دهد هر چند رسانه های غرب با تحریک کشورهائشان تلاش دارند منطقه خلیج فارس را صرفاً بخاطر مصالح استعماری خود نا آرام و نا امن نشان دهد لیکن کشورهای منطقه خود وقوف کامل بر آرامش کنونی اوضاع در منطقه دارند و بر آن اذعان می نمایند.

اکنون با تشریح برنامه ها و طرحهای راهبردی اقتصادی دو کشور تسهیلاتی ویژه ای برای بازرگانان خود قائل شده و از حضور فعال و گسترده آنان استقبال می کند. پس زمان آن فرا رسیده است که موازنه مثبت را در بخش اقتصادی بویژه در شرایط اقتصاد مقاومتی کشور که رهبر معظم انقلاب همواره بر آن تاکید و پیگیر نتایج آن هستند برقرار نمایند.

وزیر بازرگانی عمان زمین مناسبی را در نزدیکی ساحل دریا و شاهراه منتهی به پایتخت به مساحت ۱۵۰ هزار متر مربع جهت تاسیس دفاتر بازرگانی برای تجار ایرانی اختصاص داده تا با استقرار در آن به بازرگانی با عمان بپردازند از دیگر مسائل مثبت که در عمان رخ داده همانا ایجاد و توسعه بندری استراتژیک در ورودی دریای عمان و تنگه هرمز است که ظرف پنج سال آینده بعنوان مهمترین بندر تجاری عمان در منطقه خلیج فارس ظهور و بروز خواهد کرد . تمامی کشتی های نفتی و تجاری که از مقصد جنوب شرق آسیا وارد خلیج فارس می شوند باید از مقابل بندر مزبور عبور کنند که کشتی ها لاجرم کالاهای خود را در آن تخلیه و وسیله ریل آهن شورای همکاری خلیج فارس به سایر کشورهای منطقه ارسال می گردد.

جایگاه مهم دیگر عمان همانا ترانزیت کالا به شرق آفریقا و یمن است که عمان را ظرف مدت نزدیک آینده بعنوان مهمترین محور ترانزیت کالا به آفریقا و یمن و G.C.C در خواهد آورد. از این رو بازرگانان ایران موقعیت کنونی عمان در امر صادرات به منطقه باید لحاظ کنند و با طرف های موثر و قابل اعتماد عمان وارد مذاکره شوند و جهت حصول اطمینان از اقدام خود ضرورت دارد مشورت سفارت ایران در مسقط را نیز داشته باشند. در شرایط فعلی که کشور امارات مزاحمت های زیادی را برای بازرگانان ایرانی ایجاد کرده بنادر عمان بهترین محل جهت ورود کالا های ایرانی به امارات و سایر کشورهای GCC است . به قول شیخ حمد بن خلیفه امیر سابق قطر تمامی رونق و زرق و برق امارات از ایران و داد و ستد ایران با آنگونه است لیکن ابوظبی نمک را خورده و نمکدان شکست بنابر این توصیه می گردد بازرگانان ایرانی هر گونه داد و ستد با امارات را متوقف نمایند و به فرموده ابن حدیث شریف عمل نمایند (اتق شرمن احسنت الیه) از شر کسیکه به او احسان کردی بر حذر باش .

سفیر سابق و تام الاختیار جمهوری اسلامی ایران در عمان :

موازنه مثبت اقتصادی تنها باتکیه بر بخش خصوصی محقق می شود

تاریخی است که بستری مشخص و انکار ناپذیر دارد. روابط عمان با سایر کشورها و طرف های دیگر نیز روابط خوب و سازنده و متقابل است و عمانی ها در سیاست خارج جی خود، از سیاست موازنه مثبت بهره می برند. این سیاست در عرضه اقتصادی نیز می تواند تبلور یابد و بخش خصوصی جمهوری اسلامی از طریق نهادهای چون اتحادیه صادر کنندگان فرآورده های نفت ، گاز و پتروشیمی می تواند ایفای نقشی سازمان یافته را در خلیج فارس طرح ریزی و برنامه ریزی کند.

همانگونه که اشاره شد مناسبات سیاسی دو کشور در بالاترین سطح خود قرار دارد و آنچه باید درباره آن اهتمام کرد، روابط اقتصادی است که در سطح پایینی قرار دارد. در همین راستا تهران و مسقط تمایل دارند بانک ها شعب خود را در کشور مقابل افزایش دهند و به سمت بانک مشترک گام بردارند، اما در عرصه حمل و نقل و خطوط ارتباطی ما با مشکلات و چالش هایی روبه رو بودیم. خوشبختانه خط کشتیرانی مستقیم بندر عباس مسقط طی سه سال گذشته با تلاش سفارت کشورمان برقرار شده و دولتها به دنبال توسعه این خط هستند. همچنین در پی برقراری خط مستقیم کشتیرانی بین

روابط جمهوری اسلامی ایران و سلطنت عمان از نظر سیاسی و راهبردی روابطی نمونه و ممتاز است. فاصله اینکه دو کشور در دو سوی تنگه هرمز واقع شده اند این موقعیت جغرافیایی و اهمیت روابط موجود را دوچندان می کند . در طول چند دهه گذشته، مناسبات تاریخی، سیاسی طرفین همواره شاهد روابطی روبه جلو و مبتنی بر واقعیت های سیاسی منطقه و درایت رهبران دو کشور بوده ایم و می توانیم این ادعا را داشته باشیم که با چنین دیدگاهی یعنی سیاست در کنار واقع گرایی در میان کشورهای منطقه، عمان تقریباً تنها کشور در منطقه خلیج فارس است که در ده های گذشته، نقطه سیاهی در رابطه با ایران نداشته بلکه ارتباط تهران و مسقط همواره رو به توسعه و برای سایر کشورها الگو بوده است. این مهم در نهایت به نمونه بودن روابط سیاسی دو کشور درآمده که با توجه به نزدیکی فاصله جغرافیایی و حضور بخش

خصوص در زمینه های مختلف از جمله انرژی و سرمایه گذاری در ساختار های زیر بنایی دو کشور را ضروری می دارد.

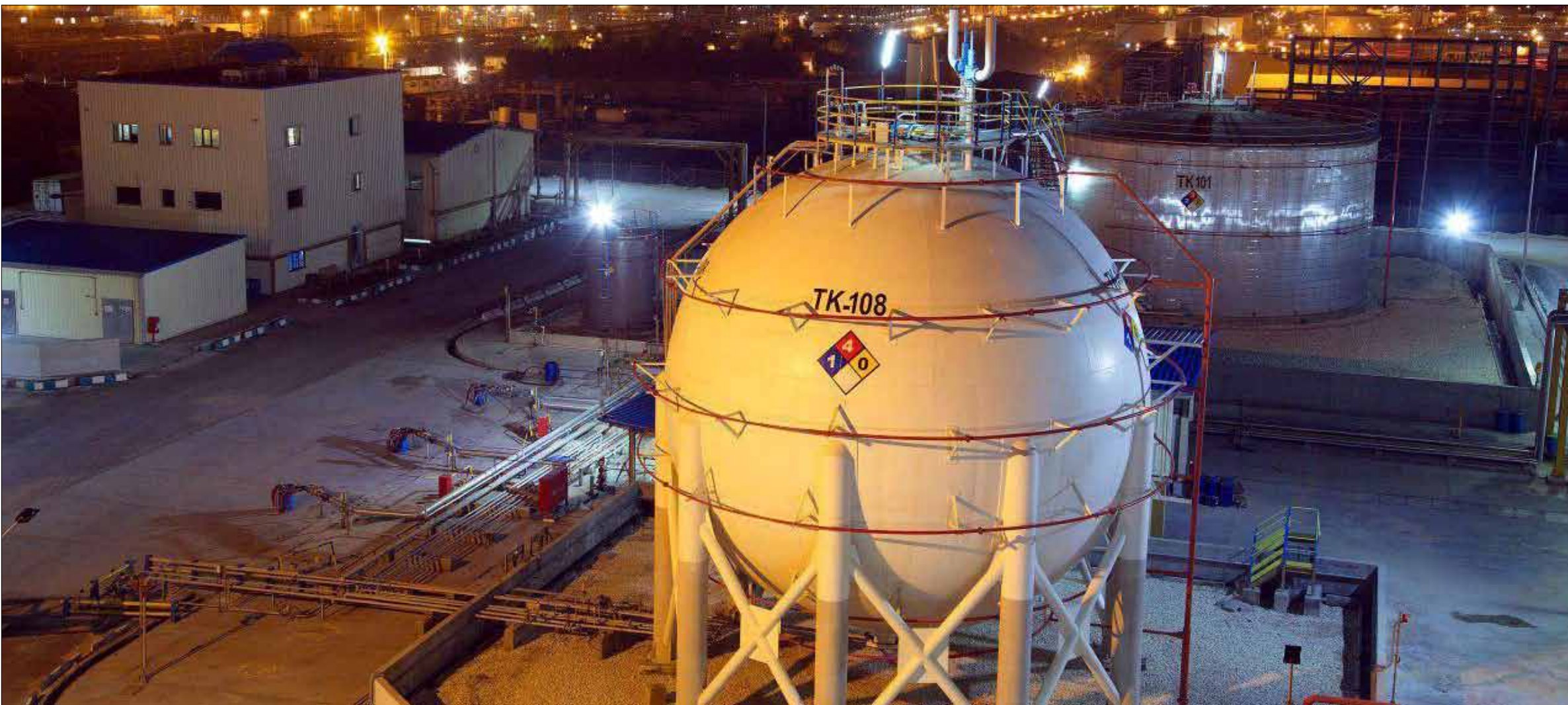
مناسبات عمان با کشورهای غربی، امریکا و دیگر کشورهای اروپایی چیزی نیست که به امروز و دیروز مرتبط باشد، بلکه این مناسبات

سال ۹۵؛ سال کامیابی و جهش صنعت نفت

صنعت نفت جمهوری اسلامی ایران در سال ۹۵ توانست در فضای توافق هسته ای با استفاده از فرصت به دست آمده از رفع تنگناهای بین المللی، میزان تولید خود را به سطح پیش از تحریم ها برساند و سهم از دست رفته خود از بازار نفت را باز پس گیرد.

صنعت نفت ایران یکی از بخش هایی بود که توانست بیشترین بهره ها را از لغو تحریم ها نصیب خود سازد. وزارت نفت با استفاده از فضای به وجود آمده و تجربه گروه کاری که در این وزارتخانه مشغول بودند کوشید ابتدا ظرفیت های تولید نفت را بالا ببرد و سپس مشتریان از دست رفته خود را جلب کند. این گزارش به روند رو به رشد

صنعت نفت در سال گذشته پرداخته است. مهمترین نکته ای که شگفتی تحلیلگران بازار نفت را به بار آورد، توانایی ایران برای بازسازی توانایی تولید خود در دوره یک ساله پس از تحریم ها بود. در حالی که بسیاری از نهادها و کارشناسان خارجی افزایش تولید ایران را برای دوره یک ساله پس از برجام حداکثر ۵۰۰ تا ۷۰۰ هزار بشکه در روز پیش بینی می کردند اما آمارها حاکی از آن است که از دی ماه سال ۱۳۹۴ که برجام به اجرا در آمد تا دی ماه سال ۱۳۹۵ بیشتر از یک میلیون بشکه بر ظرفیت های تولید نفت ایران افزوده شد. تلاشگران صنعت نفت جمهوری اسلامی توانستند روند بازگشت کشورمان به سطح پیش از تحریم ها را که چیزی حدود سه سال ارزیابی می شد در حدود یک سال محقق سازند. در نتیجه این ایران توانست با تولید نزدیک به چهار میلیون بشکه نفت در روز جایگاه پیشین خود را در عرضه نفت به بازار به دست آورد. اهمیت این دستاورد در آن است که تولید و افزایش صادرات نفت باعث شد تا این صنعت به موتور محرک اقتصاد ایران تبدیل شود و رشد

اقتصادی دو رقمی و بیش از ۱۱ درصدی را برای کشورمان به ارمغان آورد.

شکست تحریم ها و بازپس گیری بازار مشتریان سنتی

بدون تردید، اعمال تحریم ها علیه کشورمان تاثیر بسیار زیادی بر اقتصاد ایران داشت. مهمترین هدف این تحریم ها صنعت نفت ایران بود که شریان اصلی حیات اقتصادی ایران به حساب می آمد. اگر چه صنعت نفت ایران از سال های ابتدایی پس از انقلاب با تحریم های گوناگون روبرو بود اما با آغاز دهه ۱۳۹۰ خورشیدی این تحریم ها وارد مرحله جدید شد. تا پیش از تحریم ها ایران روزانه نزدیک به چهار میلیون بشکه نفت تولید می کرد که بیشتر از ۲.۵ میلیون بشکه از آن به دیگر کشورها صادر می شد. از سال ۱۳۹۰ به تدریج با افزایش فشارهای بین المللی از میزان تولید و صادرات ایران کاسته شد تا اینکه در سال ۱۳۹۲ تولید نفت ایران به حدود ۲.۵ میلیون بشکه رسید. صادرات نفت کشورمان نیز به حدود یک میلیون بشکه در روز

کاهش یافت. حتی در برخی دوره ها صادرات نفت ایران به ۸۰۰ هزار بشکه هم می رسید. با استقرار دولت یازدهم و نمایان شدن دیدگاه تعاملی «حسن روحانی» به تدریج صنعت نفت از دوره رکود خارج شد. تا قبل از دی ماه ۱۳۹۴ تولید نفت ایران پایین تر از سه میلیون بشکه قرار داشت اما با توافق هسته ای و اجرای برجام به تدریج روند رشد تولید و صادرات نیز آغاز شد. با آغاز سال ۱۳۹۵ تولید نفت کشورمان به بیشتر از سه میلیون بشکه رسید و این روند افزایش تولید تا پایان سال ادامه یافت. آخرین گزارش سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) برای ماه اسفند حکایت از آن دارد که تولید نفت ایران به بیشتر از ۳ میلیون و ۸۰۰ هزار بشکه رسیده و نسبت به دوره گذشته آن در ماه دی و بهمن گذشته روزانه بیش از ۳۶ هزار بشکه بر تولید ایران افزوده شده است. بسیاری از مقام های کشورمان و تحلیلگران اقتصادی جهان بر ادامه روند افزایش تولید ایران تاکید دارند. آن ها بر این باورند که ایران در تلاش است تا سال ۲۰۲۱ تولید نفت خود را به ۴.۸ میلیون بشکه در روز برساند تا

درآمد سالانه ۷۰ میلیارد دلاری را کسب کند. در کنار افزایش تولید نفت، کشورمان در مدت یک سال گذشته توانسته است بسیاری از بازارهای از دست رفته خود در اروپا و آسیا را باز پس گیرد و صادرات خود به این مناطق را به سطح پیش از تحریم ها برساند. اکنون ایران روزانه نزدیک به ۶۰۰ هزار بشکه نفت به اروپا صادر می کند و قرار است این رقم تا دوماه آینده به ۸۰۰ هزار بشکه در روز برسد. در مورد چهار مشتری عمده قاره کهن در زمستان سال ۱۳۹۵ نسبت به زمان مشابه سال پیش از آن دوبرابر شد.

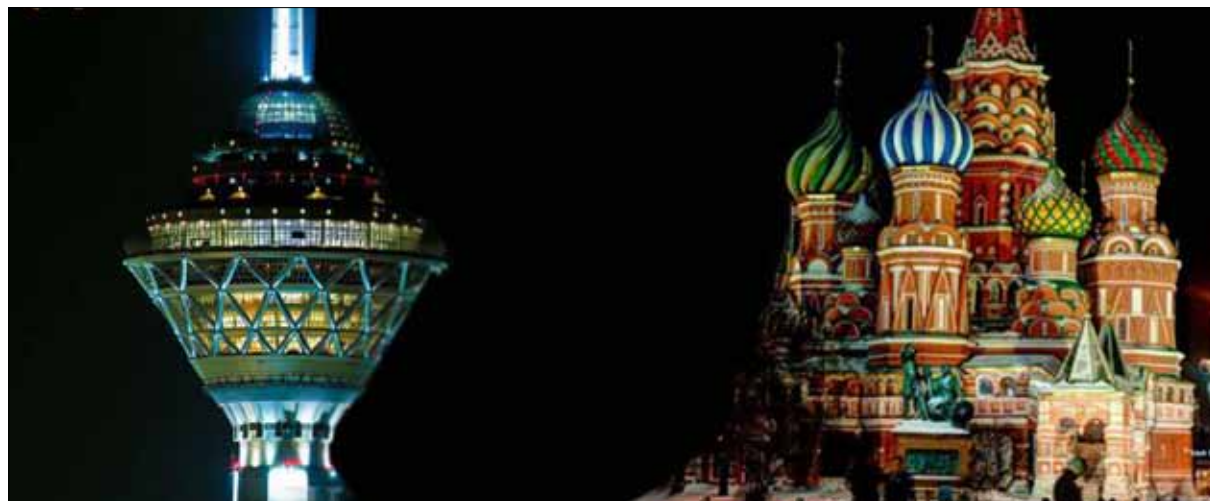
روند آرام بهبود قیمت ها

این دستاوردها در حالی حاصل شد که کشورهای قدرتمند اوپک به ویژه عربستان سعودی به شدت با افزایش تولید ایران مخالفت می کردند و بارها به همین دلیل مانع از دستیابی به توافقی برای کاهش عرضه و افزایش قیمت نفت شده بودند. پس از آنکه قیمت نفت در سال ۱۳۹۲ به بیشتر

از ۱۰۰ دلار رسید در کمتر از دوسال بعد قیمت ها با افت شدید ۷۰ درصدی به زیر ۳۰ دلار در هر بشکه رسید و بسیاری از کشورهای تولید کننده نفت را دچار مشکل کرد. کشورهای تولیدکننده نفت در اوپک و خارج آن تلاش های بسیاری را برای بهبود قیمت ها انجام دادند اما هیچ یک از ابتکارها مورد تایید قرار نگرفت. در این نشست ها ایران تاکید داشت که به هیچ عنوان از سهم تولید خود به میزان دوره پیش از تحریم ها عقب نشینی نمی کند و تولید خود را تا رسیدن به آن اندازه ادامه می دهد.

در مقابل، عربستان سعودی که بیشتر از سهم خود تولید می کرد و جای ایران را در دوره تحریم پر کرده بود، به شدت با این خواسته مخالفت می کرد. عربستان کاهش تولید خود را منوط به کاهش یا توقف افزایش تولید ایران کرده بود. سرانجام در آذرماه سال گذشته کشورهای عضو اوپک در کنار برخی از تولیدکنندگان نفت همچون روسیه تصمیم گرفتند تولید خود را کاهش دهند. سران سعودی در یک عقب نشینی آشکار و برای جلوگیری از زیان بیشتر

بیانیه مشترک نفتی تهران-مسکو

اتحاد نفتی تهران-مسکو

نوروز امسال برای صنعت نفت کشور با دید و بازدید با روس‌ها آغاز شد؛ دید و بازدیدی در سطح روسای جمهور و برخی وزرا و مقام‌های ارشد که تفاهم‌نامه‌هایی در حوزه نفت و گاز به همراه داشت. کاخ کرملین در مسکو جایی بود که ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه در آنجا به استقبال رئیس‌جمهوری کشورمان رفت تا به این ترتیب فصل جدیدی از همکاری‌ها در میان دو کشور گشوده شود. طی حضور دو روزه حسن روحانی و هیات همراه او در مسکو در حالی ۱۴ سند همکاری میان مقام‌های ارشد دو کشور در حوزه‌های سیاسی، اقتصادی، قضایی، حقوقی، علمی و فرهنگی امضا شد که بخش نفت و گاز نیز بحث‌های مهمی را به خود اختصاص داد. به این ترتیب، یادداشت تفاهم همکاری میان شرکت ملی نفت ایران و هلدینگ زمین‌شناسی روسیه (روس گیالوگیا) و همچنین یادداشت تفاهم همکاری میان شرکت ملی نفت ایران و شرکت گاز پروم روسیه در زمینه گاز، در حضور روسای جمهوری دو کشور امضا شد. بعد از لغو تحریم‌ها و در آذر سال گذشته، همزمان با حضور وزیر نفت روسیه در ایران برای امضای تفاهم‌نامه مطالعه دو میدان نفتی چشمه خوش و چنگوله، الکساندر مدودف، معاون مدیرعامل شرکت گاز پروم روسیه اعلام کرده بود: از حضور در طرح‌های بزرگ در صنعت گاز ایران حتی در صورتی که بسیار دشوار باشد استقبال می‌کنیم. حال به نظر می‌رسد تهران و مسکو به نتایج تازه‌تری در زمینه همکاری‌های نفتی و گازی با یکدیگر رسیده‌اند؛ نتایجی که پیام‌هایی برای دیگر علاقه‌مندان سرمایه‌گذاری در صنعت نفت و گاز ایران به همراه دارد.

اتحاد نفتی تهران-مسکو

بر این اساس، یک کارشناس مسائل نفتی در تحلیل سفر اخیر رئیس‌جمهور و وزیر نفت کشورمان به روسیه و تأکید دو طرف بر همکاری‌های بیشتر و طولانی‌مدت‌تر در زمینه نفت و گاز، گفت: بحثی که حالا در دنیا وجود دارد «نبود شفافیت» است به این ترتیب تدریجاً در حالی در آمریکا و اروپا در حال قدرت گرفتن هستند که در کنار شعارهای عوام‌فریبانه خود، برنامه مشخصی برای سیاست‌های داخلی و خارجی ارائه نمی‌دهند و از دیگر سو به دنبال نفوذ بیشتر در منطقه و دامن زدن به اختلافات با ایران هستند. از نگاه محمود خاقانی، در شرایطی که دولت جدید آمریکاسعی داشت روسیه را علیه ایران با خود همراه کند، به نظر می‌رسد دولت‌های تهران و مسکو به این نتیجه رسیده‌اند که با یکدیگر طرحی مشترک تعریف کنند و در مسیری قرار بگیرند که دست کم برای این دو کشور شفاف و به دور از تنش باشد. به این ترتیب شاهد هستیم در شرایطی که شرکت‌های بزرگ نفتی اروپایی همچنان برای ورود به ایران دچار تردید هستند، ایران و روسیه تلاش دارند با یکدیگر همکاری‌های طولانی‌مدتی در حوزه نفت و گاز آن هم بدون تکیه بر دلار ترتیب دهند. به گفته خاقانی علت اصلی اتفاق اخیر این است که تهران و مسکو در نهایت هدف مشترکی را دنبال می‌کنند که شامل ایجاد ثبات در منطقه و محو تروریسم است. در این میان با توجه به شرایط جغرافیایی دو کشور، همکاری ایران و روسیه می‌تواند منجر به انتقال ارزان‌تر نفت تولیدی آنها به مشتری‌های اروپایی و آسیایی شود. بنابراین در کنار دلایل سیاسی که برای همکاری نفتی و گازی ایران و روسیه وجود دارد، توجیهات

بیانیه مشترک نفتی تهران-مسکو

اما آن طور که در بیانیه مشترک ایران و روسیه تأکید شده است «روسای جمهوری ایران و روسیه از توافق سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) و دیگر کشورهای تولیدکننده که موجب ایجاد شرایط مساعد در موازنه عرضه و تقاضا در بازار نفت در محدوده قابل قبول قیمتی و همچنین حفظ جذابیت سرمایه‌گذاری در صنعت نفت می‌شود، حمایت خواهند کرد.» در بخشی از بیانیه مشترک که همزمان با پایان سفر رئیس‌جمهوری کشورمان به روسیه منتشر شد، تأکید شده است: دو کشور ایران و روسیه توجه خاصی به گسترش همکاری در زمینه نفت و گاز، به ویژه اجرای پروژه‌های مشترک در زمینه اکتشاف، استخراج، انتقال تکنولوژی، حمل مواد خام هیدروکربور، سوآپ از جمله به کشورهای ثالث و همچنین ایجاد زیرساخت‌های جانبی در ایران دارند.

مذاکرات فشرده ایران و روسیه در کرملین چه دستاوردی برای بخش خصوصی داشت؟

۷۰ درصدی مبادلات بازرگانی دو کشور در سال ۲۰۱۶ نسبت به سال ۲۰۱۵ اشاره کرد. وی گفت: این دستاورد در حالی حاصل شده که شرایط اقتصادی پیچیده کنونی بی سابقه است و پیشرفت ایجاد شده تا حد زیادی با تلاش‌های رئیس‌جمهوری ایران و دولت روسیه به دست آمد.

روحانی رئیس‌جمهوری اسلامی ایران نیز در این دیدار تأکید کرد: همکاری‌های تهران و مسکو علیه کشوری ثالث هدف‌گیری نشده است. وی افزود: روابط ایران و روسیه با هدف تقویت ثبات منطقه انجام می‌گیرد و قصد اصلی دو کشور تقویت صلح و آرامش منطقه‌ای است. رئیس‌جمهوری ایران همچنین ابراز امیدواری کرد که در جریان مذاکرات، گام‌های جدیدی برای توسعه روابط تهران و مسکو برداشته شود. روحانی روند به رو به توسعه همکاری‌های ایران و روسیه در سال‌های اخیر اشاره کرد و گفت: تجربه خوبی در مبارزه با تروریسم بین‌المللی و قاچاق مواد مخدر داریم.

همچنین در جریان دیدار سران، ۱۴ سند همکاری در بخش‌های مختلف از جمله کنسولی، گردشگری، اقتصادی، ارتباطات، حقوقی و قضایی در کاخ کرملین امضا شد. روحانی که در صدر هیاتی بلندپایه بنا به دعوت پوتین وارد مسکو شد، در نخستین برنامه با

دنیای انرژی: حسن روحانی و ولادیمیر پوتین رئیس‌ان جمهوری ایران و روسیه مذاکرات فشرده، مهم و جامع روابط دوجانبه و منطقه‌ای دو کشور و همچنین مسائل مهم بین‌المللی را در کاخ کرملین صورت دادند که انرژی و همکاری‌های بخش‌های خصوصی دو کشور با توجه به حضور هیاتی از اتاق بازرگانی از ستون‌های اصلی آن بود.

این دیدار در چارچوب برنامه‌های سفر دو روزه روحانی به مسکو بنا به دعوت رسمی رئیس‌جمهوری روسیه و با حضور شماری از اعضای هیات بلندپایه دو کشور و پس از ادای گارد احترام به رئیس‌جمهوری ایران، آغاز شد. پوتین در این دیدار اظهار کرد: ایران همسایه خوب و شریک باثبات و مطمئنی برای روسیه است.

وی گفت: روسیه و ایران سال‌های طولانی با یکدیگر روابط دارند و از مناسبات دیپلماتیک با پیشینه بیش از ۵۰۰ سال برخوردارند. رئیس‌جمهوری روسیه تأکید کرد: مسکو و تهران در تمامی مذاکرات و تمامی زمینه‌ها با یکدیگر همکاری دارند که شامل امور بین‌المللی، حل مسائل بسیار دشوار در این عرصه و اقتصادی می‌شود. پوتین همچنین با تأکید بر اینکه در دوران تازه نیز در تمامی این عرصه‌ها به نتایج چشمگیری دست یافته ایم، به افزایش

دیمیتری مدویف نخست‌وزیر روسیه دیدار و در باره همکاری‌های دو کشور مذاکره کرد.

تأکید بر گسترش فراگیر روابط دوجانبه به ویژه اقتصادی و ارتقای تعامل بین‌المللی-منطقه‌ای از تأکیدهای دو مقام بلندپایه ایران و روسیه در این دیدار بود.

روحانی نیز با حضور پای آرامگاه سرباز گمنام در باغ الکساندروف نزدیک کاخ کرملین، به مقام مدافعان وطن روسیه تاج گل نثار کرد. رئیس‌جمهوری اسلامی همچنین با حضور در دانشگاه دولتی مسکو پس از دریافت دکترای افتخاری در باره مسائل منطقه‌ای و بین‌المللی برای مسئولان، استادان و دانشجویان این دانشگاه سخنرانی کرد.

هیات ریاست‌جمهوری شامل شماری از مقام‌های بلندپایه از جمله وزیران امور خارجه، صنعت، معدن و تجارت، ارتباطات و فناوری اطلاعات و رئیس کل بانک مرکزی است و همچنین نمایندگان و فعالان بخش خصوصی و اقتصادی روحانی را همراهی می‌کنند که در حاشیه آن مذاکرات بین‌طرفین انجام شد.

با توجه به جایگاه ویژه منطقه‌ای و بین‌المللی ایران و روسیه، توسعه همکاری‌های دو کشور در سطوح دوجانبه و نیز تعامل هدفمند و ثبات بخش قدرت‌های اصلی منطقه برای ارتقای ثبات و امنیت، همکاری‌های چندجانبه و بین‌المللی، مقابله با تروریسم و سایر تهدیدها محورهای همکاری‌های تهران و مسکو است. رئیس‌ان جمهوری ایران و روسیه در سال‌های فعالیت دولت تدبیر و امید، هشت ملاقات به صورت دوجانبه یا در حاشیه نشست‌های بین‌المللی داشته‌اند و همچنین تبادل هیات‌های بلندپایه، ویژگی‌های راهبردی به مناسبات دو کشور داده است.

کاخ کرملین به مناسبت دیدار حسن روحانی و ولادیمیر پوتین رئیس‌ان جمهوری دو کشور، اعلام کرد: تهران متحد مسکو است و با یکدیگر مشارکت داریم.

دیمیتری پسکوف سخنگوی رئیس‌جمهوری روسیه افزود: هدف تماس‌ها تحکیم و تقویت روابط دوجانبه با توانمندی‌های بزرگ است. وی اظهار کرد: ایران و روسیه با ریشه‌های تاریخی از روابطی با پیشینه‌ای ۵۰۰ ساله برخوردارند.

پسکوف همچنین تأکید کرد: ایران یک متحد برای روسیه است و با این کشور مشارکت می‌کنیم و روابط بازرگانی و اقتصادی، سیاسی و امنیتی داریم که رو به پیشرفت است.

وی گفت: ایران و روسیه در عرصه‌های منطقه‌ای و مسائل مهم بین‌المللی با یکدیگر همکاری می‌کنند.

دکتر فرزانه گلچین رئیس هیات مدیره اتحادیه اوپکس

نمایشگاه نفت و گاز تهران عرصه درخشش بخش خصوصی

رئیس هیئت مدیره اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی با اشاره به برپایی نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی ایران گفت: حضور شرکت‌های خارجی در بیست و دومین دوره برگزاری این نمایشگاه نسبت به سال‌های گذشته پر تعدادتر است. فرزانه گلچین با اشاره به برگزاری بیست و دومین دوره نمایشگاه نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی ایران در اردیبهشت ۹۶ گفت: این نمایشگاه بین‌المللی به عنوان بزرگترین رخداد صنعتی و تجاری ایران در حوزه نفت و گاز و پتروشیمی سالانه با حضور جمع زیادی از شرکت‌های توانمند داخلی و خارجی برپا می‌شود.

وی افزود: این نمایشگاه هر ساله به صورت سمپولیک برگزار و تمام افرادی که در صنعت نفت، گاز و پتروشیمی فعالیت دارند در این میعادگاه حضور یافته و تمام رده‌های حوزه‌های تولید، فنی و بازرگانی در کنار هم جمع می‌شوند. رئیس هیئت مدیره اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی با بیان اینکه هر ساله در آستانه برگزاری این نمایشگاه، با مشارکت شرکت پخش فرآورده‌های نفتی سمینار یک‌روزه‌ای نیز برگزار می‌شود، بیان کرد: باتوجه به استقبال فعالان این حوزه از نمایشگاه و تراکم کاری، برگزاری این سمینار هنوز قطعی نشده است. وی با بیان این که اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی نیز به عنوان بزرگترین تشکل بخش خصوصی در این نمایشگاه به طور جدی حضور دارد، تصریح کرد: همچنین این نمایشگاه فرصتی را فراهم می‌کند تا فعالان حوزه به راحتی بایکدیگر ارتباط برقرار کرده و زمینه ایجاد تعاملات و عقد تفاهم‌نامه‌ها و همکاری بین‌بخشی فراهم شود.

به گفته وی بسیاری از شرکت‌ها می‌توانند با حضور در این نمایشگاه بازارهای خورده را پیگیری و برای سال تجاری جدید نقشه راه خورد را پیاده کنند. گلچین با مقایسه این نمایشگاه نسبت به

نمایشگاه‌های مشابه در دنیا، اظهار کرد: در دنیا نمایشگاه‌های مختلفی در حوزه فرآورده‌های نفتی برپا می‌شود که بیشتر در قالب موضوعات هدف‌گذاری شده به صورت سالانه و یا دوسالانه اهداف مورد نظر را تبیین می‌کنند، البته در کنار این نمایشگاه‌ها سمینارهای تخصصی نیز برگزار می‌شود.

وی خاطر نشان کرد: خوشبختانه کیفیت نمایشگاه هر سال نسبت به سال گذشته ارتقاء می‌یابد، البته این نمایشگاه پس از چندین سال، از سال گذشته رونق گرفت بطوریکه امسال شاهد استقبال بیشتر شرکت‌های خارجی برای حضور در این نمایشگاه هستیم که به جرات می‌توان این موضوع را نقطه قوت این نمایشگاه تلقی کرد. رئیس هیئت مدیره اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی افزود: شرکت‌های خارجی که

پیش از این به دلایل سیاسی نمی‌توانستند در این در نمایشگاه شرکت کنند امسال با رغبت بیشتری حضور خواهند داشت، براساس گزارش‌های برگزارکنندگان، امسال حضور این شرکت‌ها با رشد محسوسی همراه بوده و فضای وسیعی از نمایشگاه در اختیار آنها قرار گرفته است. وی تصریح کرد: حضور پر تعداد شرکت‌های خارجی در این نمایشگاه تاثیر مثبتی در جهت کیفی‌تر شدن آن داشته و زمینه مناسبی برای انعقاد قراردادهای همکاری میان شرکت‌های داخلی و خارجی و رشد صادرات فراهم می‌کند و فرصت مغتنمی است تا شرکت‌های فعال در این صنعت دستاوردها و محصولات خود را در معرض دید دست‌اندرکاران و متخصصان این صنعت قرار دهند و با در نظر گرفتن روند تقاضای بازارها و سمت و سوی رشد این صنعت، فعالیت‌ها و نوآوری‌های آتی خود را هدایت کند.

بیست و دومین نمایشگاه بین‌المللی نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی

IRAN OIL SHOW 22nd

INTERNATIONAL OIL, GAS & REFINING & PETROCHEMICAL EXHIBITION

محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران
۱۶ الی ۱۹ اردیبهشت ۱۳۹۶
6 - 9 MAY 2017
TEHRAN INTERNATIONAL PERMANENT FAIRGROUND
www.iran-oilshow.ir
info@iran-oilshow.ir

IRAN OIL Show

ufi member Approved Event

نمایشگاه نفت و گاز تهران دریاچه ای به روی بازارهای جهانی

این نمایشگاه هاکور سوهای امید را برای جلوگیری از تعطیلی و شاید نابودی شرکت ها روشن نگه می دارد. مشکلاتی که تدبیر مدیران در سالیان گذشته نتوانسته گره ای از آن بگشاید.

از پیش مشارکت کنندگان داخلی و خارجی هستیم. به طوری که فضای کنونی نمایشگاه تنها پوشش دهنده کمتر از ۳۰ درصد حجم کل درخواست ها جهت مشارکت و حضور در نمایشگاه است. این امر نشانگر سوء مدیریت در استفاده از این ظرفیت فوق العاده برای توسعه صنعت نمایشگاهی، همچنین افزایش تولید و توسعه صادرات در بخش های مختلف صنعتی کشور است. اتحادیه صادر کنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران بعنوان بزرگترین تشکل بخش خصوصی کشور سیزدهمین سال حضور خود در این نمایشگاه را تجربه می کند.

از تعداد کل شرکتهای عضو این اتحادیه که بالغ بر ۳۰۰ شرکت است حدود ۷۰ شرکت در فضایی به مساحت ۱/۷۰۰ متر مربع در سالن شماره ۷ نمایشگاه حضور دارند که به معرفی توانمندی های بخش خصوصی در حوزه تولید و صادرات فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی می پردازند. در فضای نامساعد اقتصادی که شرکت های تولیدی و صادراتی با چالش های فراوان رو به رو هستند، حضور و مشارکت در

محسن طارمیان، مدیر روابط عمومی اتحادیه صادر کنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران | نمایشگاههای بین المللی بهترین و ساده ترین فرصت جهت بازاریابی برای صنایع مختلف خصوصاً نفت، گاز و پتروشیمی می باشد در عصر جدید که از دانش برای توسعه دانش استفاده می شود، حضور در نمایشگاههای بین المللی مهمترین اتفاق جهت تبادل اطلاعات و هم افزایی جهت توسعه تکنولوژی صنایع خصوصاً صنعت نفت می باشد.

در عین حال نمایشگاهها یکی از مجاری و کانالهای اصلی معرفی کالا و خدمات در دنیا بوده و نقش بسیار موثری در افزایش تولید و صادرات و رونق مبادلات و تسهیل در ارتباطات تجاری دارند.

نمایشگاه نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی تهران که بزرگترین رویداد نمایشگاهی کشور و جزء بزرگترین نمایشگاه های تخصصی دنیا محسوب می شود، بیست و دومین دوره برگزاری خود را از ۱۶ تا ۱۹ اردیبهشت امسال در حالی سپری می کند که شاهد حضور بیش

چالش اصلی بخش خصوصی در بخش انرژی

تصمیم گیری در روزهای بحرانی

نفت سوختی است که در این میان فدای می شود. در یک جمع بندی می توان گفت با اجرای برجام (برنامه جامع اقدام مشترک)، امکان حذف ایران از بازار نفت و کاهش درآمدهای ارزی حاصل از آن تا حد صفر وجود ندارد.

رابط بازگشت دوباره ایران به بازار نفت فراهم شده است؛ بنابراین با افزایش تولید نفت به چهار میلیون بشکه در روز، بخش عمده ای از سهم خود را در بازار پس گرفته ایم. نکته دیگر هزینه هایی است که در صورت محدود شدن تولید نفت به سیستم اقتصادی کشور تحمیل می شد.

بستن و باز کردن شیر هرچاه و حتی کاهش دادن جریان تولید از هر چاه می تواند هزینه هایی را به سیستم تحمیل کند که در صورت اعمال تحریم ها و شاید حذف ایران از بازار نفت می توانست اتفاق افتد و اجرای برجام از تحمیل هزینه های بیشتر بر صنعت نفت جلوگیری کرد.

همچنین منابع ارزی نفتی محبوس شده در سایر کشورها آزاد شد و جریان درآمدهای ارزی نیز تداوم یافت و شاهد اثر القایی آن در سایر بخش های اقتصادی هستیم. اکنون مدتی است شرایط لازم برای ایجاد ثبات نرخ ارز برای دولت فراهم آمده است تا اثر تورم ناشی از واردات کالا نیز مدیر یت شود. صادرات کالاهای پتروشیمی نیز ضمن اینکه شرایط رشد این صنعت را فراهم می آورد، منبع جدیدی از منابع ارزی را در اختیار اقتصاد قرار می دهد. امکان تولید بنزین با کیفیت بالا نیز فراهم شده است تا افزون بر حمایت از محیط زیست، اثرهای نامطلوب و بیماری زای ناشی از مصرف بنزین با کیفیت پایین و غیراستاندارد حذف شود.

نبودند و با ظرفیت کامل تولید می کردند، این پرسش مطرح است که چرا ما تولید نمی کردیم؟ در پاسخ باید گفت یکی از الزامات بازگشت به سهمیه خودمان در بازار، سرمایه گذاری های بموقع بود که متأسفانه انجام نشد. البته باید یادآوری کرد اقدام های مهمی برای تحقق این امر صورت گرفت که یکی از آنها مذاکرات بموقع بود که توانستیم سهم خود را از بازارهای عربستان، عراق، کویت و امارات پس بگیریم.

نباید فراموش کرد تقاضا در آن زمان ضعیف بود و مازاد عرضه داشتیم، بنابراین پس گرفتن سهم خود از بازار و ورود به آن کار بزرگی بود. کسی باور نمی کرد بتوانیم صادرات خود را روزانه یک میلیون بشکه افزایش دهیم و از نظر فنی توانایی بازگشت به بازار را داشته باشیم.

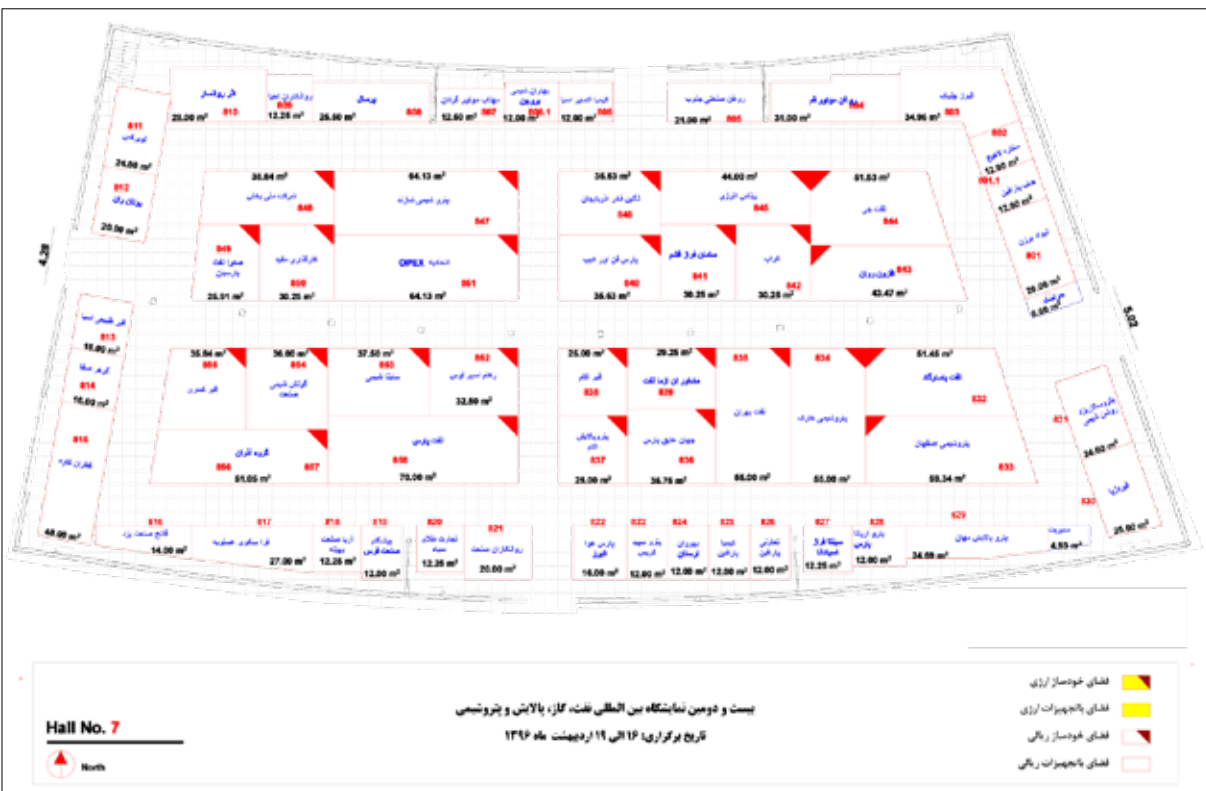
حال باید گفت برای پیدا کردن مشتریان سنتی یا جدید به راهبرد نیاز داریم؛ زیرا با بلندمدت بودن قراردادها نیاز به تعهد اخلاقی ۲ طرف احساس می شود تا پس از بازگشت به بازار، از زیربار تعهدات شانه خالی نکنند. ما برای رفع مشکلات موجود بهتر است در کنار تصمیم گیری، سرعت عمل نیز داشته باشیم. اگر به سرعت تصمیم نگیریم، بازار-بویژه اوپکی ها- راهبرد خود را تغییر می دهند که در صدر آن عربستان قرار دارد. یکی از عمده ترین خطرها، تقاضای نفت است و اگر بخواهیم به قیمت بیش از ۶۰ دلار برسیم، باید انتظار داشته باشیم ۱۰ سال آینده سهم اوپک از بازار این نباشد.

باید بدانیم قیمت سوخت های جایگزین ۱۰۰ دلار نیست و در حد ۶۰ دلار وارد بازار می شود و مطمئن باشیم مصرف کنندگان با قیمت ۶۰ دلار مشکلی ندارند و به دنبال امنیت عرضه و جایگزینی سوخت های پاک هستند، از این رو،

رضا امینی | دنیا با راهبردی خاص و روشن در زمینه انرژی پیش می رود. در چنین شرایطی نباید تصمیم گیری را فقط به وقت بحران موکول کرد و پس از آن به اتهام زنی علیه یکدیگر روی آورد. عربستان از سال ۲۰۱۳ میلادی به شدت به دنبال افزایش ظرفیت تولید بود و آن را به بیش از ۱۱ میلیون و ۵۰۰ هزار بشکه در روز رساند.

با نگاهی مقایسه ای به تولیدات عربستان و آمریکا می توان گفت با توجه به شرایط به وجود آمده آن دوران، شرایطی ایجاد شد که عربستان را به راحتی از بازار کنار گذاشتند. ادامه این روند، تولید ایران را به ۵۰۰ هزار بشکه در روز محدود می کرد. پیش از آن به دلیل شرایط موجود در بازار نمی توانستند ایران را به راحتی کنار بگذارند اما به دلیل تحولات ساختاری در بازار و مازاد عرضه، شرایطی فراهم شد که ایران در فشار قرار گیرد و بخواهند آن از بازار حذف کنند. در سال ۲۰۰۸ تولید نفت کشور نزدیک به سه میلیون و ۶۰۰ هزار بشکه در روز بود. بر اساس گزارش های موجود، زمانی این سهم در اوپک (سازمان کشورهای صادر کننده نف) نزدیک به ۱۳ درصد بود و باید به دنبال احیای این میزان در بازار باشیم. اکنون باید دید در دوران تحریم چه اتفاقی افتاد که ما از این میزان دور شدیم.

یکی از دلایل آن تخریدن نفت از ما و دیگری مشکلات فراروی توسعه صنعت در کشور بود. نمونه بارز آن عراق است که به راحتی در آن دوران سرمایه گذاری کرده و تولید خود را از ۲ میلیون و ۹۰۰ هزار به سه میلیون و ۴۰۰ هزار بشکه در روز رسانده بود. اگر تحریم اتفاق نمی افتاد، در حالت بدبینانه، ظرفیت تولید نزدیک به چهار میلیون و ۲۰۰ هزار بشکه در روز را داشتیم اما با توجه به اینکه کشورهای عضو اوپک به هیچ تعهدی پایبند

دنیای انرژی گزارش می دهد در همایش صادرات فرآورده های نفتی، پیشران رونق اقتصادی چه گذشت

یازدهمین همایش سراسری اتحادیه صادر کنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی روز ۲۶ دی ماه با شعار صادرات، پیشران رونق اقتصادی و با سرفصل هایی همچون برنامه ششم، اصل ۴۴ قانون اساسی و تنظیم مقررات (رگولاتوری) در مرکز همایش های بین المللی صدا و سیما برگزار شد. به گزارش فصل نامه دنیای انرژی، در همایش صادرات، پیشران رونق اقتصادی که بیش از ۵۰۰ تن از فعالان و مدیران اقتصادی کشور در حوزه تولید و صادرات حضور داشتند، سخنرانان این همایش مطالبی را پیرامون چشم انداز رونق اقتصادی در بخش نفت، موفقیت و پایداری و چرخش استراتژیک شرکت های صادراتی در حوزه صادرات فرآورده ها بیان کردند. شایان ذکر است، شرکت های مختلفی از جمله تمامی اعضای اتحادیه اوپکس در این همایش حضور داشته و در نمایشگاه جانبی آن به معرفی محصولات خود پرداختند.

در همین حال آمار ها حاکی از آن است که هر کیلو صادرات در کشور در سال گذشته، ۳۶ سنت و ارزش هر کیلو کالای وارداتی یک دلار و ۲۸ سنت بوده و این نشان از آن دارد که ارزش کالاهای وارداتی ۳،۵ برابر ارزش کالاهای صادراتی است. این واقعیت تلخی است و با روح اقتصاد مقاومتی همخوانی ندارد. در کنفرانس فوق همچنین مدیر عامل شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی، ریشه این ناکامی در بخش صادرات را در دو بخش عنوان کرد و گفت: بخش اول مشکل ساختاری است و تا وقتی که کشور در فضای اقتصاد آزاد و رقابتی نیست نباید انتظار بیش از این داشته باشیم. وی به دومین مسئله در بخش ناکامی صادرات، بخش تاکتیکی اشاره کرد و گفت: متأسفانه صنعت صادرات فرآورده های نفتی فاقد سند چشم انداز و سند بالادستی است. منصور ریاحی از صنعت نفت به عنوان صنعت پیشران در حوزه صادرات نام برد و مطرح کرد که ما نه استراتژی تولید، نه توسعه و نه صادرات داریم و با این مشکلات دست و پنجه نرم می کنیم.

امسال افزایش صادرات فرآورده های نفتی در عمر ۱۰۰ ساله صنعت نفت بی بدیل بوده است

مدیر عامل شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی در این همایش به افزایش صادرات فرآورده های نفتی اشاره کرد و گفت: امسال خوشبختانه حدود ۶۴ میلیون بشکه فرآورده نفتگاز و نفت کوره صادر شد که در عمر ۱۰۰ ساله صنعت نفت بی بدیل بوده و خوشبختانه توانایی افزایش صادرات، روزانه به ۵۰۰ هزار بشکه فراهم است. وی معکوس کردن خط لوله (انتقال نفت از جنوب به طرف مرکز و بالعکس) به سمت بندر ماهشهر را یکی زیر ساخت های لازم برای افزایش صادرات عنوان کرد.

شورای عالی انرژی یک ضرورت!

عباس ملکی | دیپلماسی انرژی دارای ماهیتی چندوجهی است، بنابراین فعالیت در این زمینه باید توسط مجموعه شرکت ها، وزارتخانه های امور خارجه، نفت، نیرو، سازمان انرژی اتمی و نهادهای ریاست جمهوری و مجلس شورای اسلامی که مسئولیت پیگیری سیاست گذاری انرژی را دارند، انجام شود.

به نظر می رسد سیاست گذاری یکی از سخت ترین کارهای دنیا باشد. چرا؟ به دلیل اینکه سیاست گذاری بیشترین تاثیر را بر سرنوشت بشر به صورت عمده، جامعه به صورت خاص و نخبگان به صورت اخص دارد.

از یک سو سیاست گذاری اشتباه می تواند باعث افزایش آلودگی های آب و هوا شود و به طور کلی تغییر وضعیت اقلیم و قلمرو جغرافیایی را در پی داشته باشد، از سوی دیگر سیاست گذاری نادرست می تواند کشوری را به ورطه جنگ بکشاند و در نهایت سیاست گذاری نامناسب می تواند یک بنگاه اقتصادی را به زیان دهی دچار کند؛ بنابراین به نظر می رسد که باید بیشتر از هر چیزی به اهمیت سیاست گذاری پی ببریم.

در این چهارچوب، «سیاست گذاری انرژی» به قواعد و طرز تلقی هایی گفته می شود که سطح حکومتی در یک کشور برای دسترسی به انرژی ارزان، پایدار و بدون ریسک انجام می دهد. برای سیاست گذاری انرژی باید شناخت مسائل فردی، اجتماعی، کشوری و بین المللی در ارتباط با انرژی در نظر گرفته شود، ضمن اینکه هم زمان باید اطلاعات مورد نیاز هم تولید شود.

در این زمینه اگر بخواهیم به «دیپلماسی انرژی» برگردیم، در حقیقت دیپلماسی انرژی فعالیتی است که دولت ها برای دسترسی به منابع انرژی از راه های صلح آمیز و غیرقهری انجام می دهند.

از آنجا که دیپلماسی انرژی دارای ماهیتی چندوجهی است، بنابراین فعالیت در این زمینه باید توسط مجموعه شرکت ها، وزارتخانه های امور خارجه، نفت، نیرو، سازمان انرژی اتمی و نهادهای ریاست جمهوری و مجلس شورای اسلامی که مسئولیت پیگیری سیاست گذاری انرژی را دارند، انجام شود.

اما سئوالی که در اینجا مطرح می شود این است که آیا مجموعه شرکت ها، سازمان ها،

وزارتخانه ها و نهادهای رسمی کشور برای اجرای دیپلماسی انرژی باهم هماهنگ هستند یا خیر؟ برای پاسخ به این سؤال باید بیشتر روی آن وقت گذاشت. ولی به طور کلی می توان گفت گرچه هماهنگی بین مجموعه اینها ۱۰۰ درصد نیست، اما از طرف دیگر هم این هماهنگی صفر نیست و به هر حال کار تا این لحظه انجام شده است و ایران هم به لحاظ فعالیت های دیپلماتیک و هم به لحاظ مسائل مربوط به انرژی جلو رفته است. البته طبیعی است که بخش هایی از کار مغفول مانده که باید در مورد آن بیشتر صحبت کرد.

تشکیل شورای عالی انرژی

در زمینه چرایی مغفول ماندن هماهنگی و همکاری بین شرکت ها، سازمان ها، وزارتخانه ها و نهادهای کشور در حوزه دیپلماسی انرژی می توان به سه نکته حائز اهمیت اشاره کرد:

نخست اینکه به نظر می رسد سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران بیشتر به مسائل سیاسی توجه می کند تا مسائلی مانند دیپلماسی عمومی، دیپلماسی اقتصادی و دیپلماسی انرژی.

گرچه اکنون این بخش ها هم فعالیت هایی را انجام می دهند، اما همچنان بخش سیاسی در وزارت خارجه مسلط بر بخش های دیگر است. به عبارت دیگر، سفارتخانه های ایران در کشورهای میزبان، بیشتر فعالیت های سیاسی، مذاکرات دوجانبه و ملاقات با افراد حکومتی سیاسی را ترجیح می دهند تا پیگیری فعالیت هایی در مورد بخش های خصوصی آن کشورها، فعالیت های اقتصادی مانند اقتصاد انرژی و برقراری ارتباطات با شرکت های بزرگ نفت، گاز و انرژی های تجدیدپذیر آب، باد، خورشید و....

در اینگونه موارد، به طور عموم سفرای ایرانی احساس می کنند که شاید این کار جزء وظایف آنان نیست، بنابراین، وزارت خارجه می باید در این زمینه بیشتر با دیپلمات ها و سفرای خود صحبت کند. دوم اینکه از طرف وزارت نفت این احساس وجود دارد که همچنان به جای «شرکت ملی نفت ایران» است؛ یعنی از ابعاد فعالیت های بنگاهی برخوردار بوده و بر همین اساس بیشتر در فروش نفت و خرید فرآورده های نفتی و مانند آن فعال است. در حالی که وزارت نفت می باید تلاش کند تا عمده تا فعالیت های سیاست گذاری انجام دهد و در نتیجه فعالیت هایش را به این سمت بکشانند. سوم اینکه تبادل اطلاعات بین وزارتخانه ها خیلی کم است و شاید گاه اطلاعاتی که این دستگاه ها از هم دارند، از طریق رسانه ها دریافت می کنند. به نظر من وزارتخانه های مربوطه در این زمینه باید به برطرف کردن این ضعف ساختاری خود بپردازند و بیشتر با یکدیگر ارتباط برقرار کنند.

باتوجه به چرایی نکات مطرح شده، از آنجا که به نظر می آید کار و فعالیت وزارتخانه های امور خارجه و نفت در ایران خیلی زیاد و در نتیجه نزدیکی همکاری و هماهنگی بین این دستگاه ها هم کار سختی است، من فکر می کنم یکی از راه هایی که می تواند به رفع نواقص موجود بپردازد، «تشکیل شورای عالی انرژی» است تا این شورا بتواند بخشی از این فعالیت ها را هماهنگ کند.

در نتیجه وزارت امور خارجه هم می تواند عضوی از شورای عالی انرژی باشد؛ زیرا به دیپلماسی انرژی نیاز دارد. ضمن اینکه بهترین کار برای وزارت خارجه این است که دارای معاونت اقتصادی و به تبع آن اداره کل انرژی باشد تا این اداره برای برقراری ارتباطات و کار در تماس دائمی با نهادهای ریاست جمهوری و مجلس شورای اسلامی، سازمان انرژی اتمی، وزارتخانه های نفت، نیرو و همچنین شرکت های بزرگ نفت و گاز و انرژی های تجدیدپذیر باشد.

بنابراین مساله ای که اکنون خیلی پررنگ جلوه می کند این است که از یک سو بخش معاونت اقتصادی در وزارت امور خارجه فعال نیست و در نتیجه فعالیت اقتصادی این وزارتخانه هم چندان

پویا نیست، اما درباره بحث انرژی به نظر می آید نیاز به بازنگری در ساختار وزارت امور خارجه الزامی است. از سوی دیگر در وزارت نفت هم می باید به این موضوع بیشتر توجه بشود. چرا؟ به دلیل اینکه وزارت نفت همیشه دو حالت را تصور می کند. حالت نخست این است که قیمت نفت بالاست و می توان آن را فروخت و به همکاری هیچ دستگاه دیگری نیاز نیست.

حالت دوم این است که قیمت نفت پایین است، تحریم و معضلات دیگری وجود دارد و در این صورت وزارت خارجه هم نمی تواند کاری انجام بدهد؛ بنابراین نتیجه ای که همیشه وزارت نفت می گیرد این است که در هر دو حالت به وزارت امور خارجه نیازی نیست.

از همین روی، در حالی که همه کشورها از امکانات و ظرفیت های مختلف خودشان برای ارتقای روابط با دیگران استفاده می کنند، به نظر می رسد که در این زمینه، مقام ها و مسئولان در دستگاه های اجرایی کشور به هماهنگی بیشتری جهت دستیابی به سیاست گذاری و دیپلماسی انرژی نیاز دارند.

چیستی طرح جامع انرژی ایران

بر خلاف نظر برخی صاحب نظران در حوزه های علوم سیاسی، روابط بین الملل، حقوق بین الملل و اقتصاد انرژی؛ به نظر من طرح «استراتژی انرژی کشور» یک عنوان مبهم است و با توجه به لحاظ کردن اصول و قواعد جامع مهندسی نفت و گاز باید گفته شود؛ نقشه راه یا چشم انداز.

ما حتی با مطرح کردن استراتژی بزرگ، باز هم در مورد انرژی به نتیجه نخواهیم رسید. چرا؟ به دلیل اینکه استراتژی های مختلفی برای پیشبرد نقشه انرژی کشور خواهیم داشت نه فقط یک استراتژی. اما در بخش های مختلف کشور، «طرح جامع انرژی کشور» در حال تکمیل و

نهایی شدن شامل سه نکته مهم است:

نکته نخست دیدگاه و ملاحظاتتی است که در طرح جامع انرژی کشور وجود دارد و می گوید در چه زمینه هایی سرمایه گذاری بیشتری انجام شود، روش های مربوط به انتخاب صادرات باید بیشتر از کدام حامل های انرژی باشد، در داخل کشور به کدام حامل های انرژی برای مصارف خانگی و تجاری توجه بیشتری شود و هر کدام از این حامل های انرژی تا چه میزان باید در اختیار مردم قرار بگیرد.

نکته دوم این است که در ستاد نفت و گاز معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری به دنبال تدوین نقشه راه و برنامه هایی از این دست هستند و نکته سوم اینکه مجمع تشخیص مصلحت نظام و همچنین معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری به دنبال تدوین نقشه راه انرژی کشور هستند. در عین حال بر خلاف این نظر که گفته

می شود احتمالاً تا حدود یک دهه آینده، انرژی های جایگزین و تجدیدپذیر آب، باد، خورشید و زیست توده، جای انرژی های فسیلی نفت و گاز را خواهند گرفت، به نظر من احتمال چنین چیزی خیلی بعید است و نفت و گاز همچنان تا ۹۵ درصد از مصرف انرژی جهان را تشکیل می دهند. بنابراین از آنجا که ایران بزرگترین دارنده منابع هیدروکربوری مایع در جهان و جمع ذخایر نفت و گاز ایران، بزرگتر از هر کشور دیگری است، برخلاف نظر برخی کارشناسان که به دلایل زیست محیطی تاکید می کنند، من فکر می کنم باید بخش های فناوری و صادرات نفت و گاز کشور را توسعه بدهیم.

می باید نفتی را که زیر پای مردم خوزستان و گازی را که زیر پای مردم بوشهر است؛ اکتشاف، استخراج و صادر کنیم تا درآمد حاصل از آن را برای توسعه این استان های محروم هزینه کنیم، اما اگر ما بخواهیم صرف توجه به مذاکرات پاریس و تصمیمات زیست محیطی جهانی از فعالیت های خودمان دست بکشیم، به نظر من این تنها یک فرصت سوزی است و برای توسعه و رفاه مردم کشور هم مناسب نیست، ضمن اینکه ما هم زمان می توانیم از فناوری های جدیدی که کمتر باعث آلودگی محیط زیست می شود، استفاده کنیم. به ویژه اینکه کشورهایی که فریاد محیط زیست سر می دهند، وقتی در کشورشان برای یک بشکه نفت حاضرند ده ها بشکه آب را نابود کنند و سرزمین های زیادی را از بین ببرند، هیچ دلیلی ندارد که ما بخواهیم فریب تبلیغات آنها را بخوریم. بنابراین تا دیر نشده است، باید با اکتشاف و استخراج میادین مشترک نفت و گاز با همسایگان، به پول حاصل از صادرات و فروش حامل های انرژی دست پیدا و آن را صرف ساخت زیر ساخت ها و توسعه کلی کشور کنیم.

کشورهایی که فریاد محیط زیست سر می دهند، وقتی در کشورشان برای یک بشکه نفت حاضرند ده ها بشکه آب را نابود کنند و سرزمین های زیادی را از بین ببرند، هیچ دلیلی ندارد که ما بخواهیم فریب تبلیغات آنها را بخوریم. بنابراین تا دیر نشده است، باید با اکتشاف و استخراج میادین مشترک نفت و گاز با همسایگان، به پول حاصل از صادرات و فروش حامل های انرژی دست پیدا و آن را صرف ساخت زیر ساخت ها و توسعه کلی کشور کنیم.

پایگاه خبری بنزینگای آمریکا
بررسی کرد:

بازی آمریکا با کارت تحریم نمی تواند قیمت نفت را افزایش دهد

رفت کرمی مهر پایگاه خبری آمریکایی بنزینگا (Benzinga) با ارایه تحلیلی درباره اینکه «آیا تداوم روابط خصمانه ایران و آمریکا می تواند قیمت های نفت را تحت تاثیر قرار دهد؟»، اعلام کرد: بعید به نظر می رسد افزایش تحریم های ایران از سوی آمریکا بر قیمت نفت اثر گذار باشد.

«دونالد ترامپ» رئیس جمهوری آمریکا در اقدامی خلاف رویه «باراک اوباما» رئیس جمهوری پیشین این کشور و در پاسخ به آزمایش موشک بالستیک ایران تحریم جدیدی علیه تهران وضع کرد.

تحریم های جدید شامل ممنوعیت نقل و انتقالات بانکی علیه ۲۵ شخصیت حقیقی و حقوقی ایرانی است که به برنامه موشکی تهران ارتباط داشتند.

توافق تاریخی برجام

برنامه جامع اقدام مشترک یا برجام یک توافق اولیه است که در سال ۲۰۱۵ میان ایران و گروه ۵+۱ شامل پنج عضو دائم شورای امنیت سازمان ملل و یک عضو اتحادیه اروپا (آلمان) امضا شد.

پس از امضای این توافق، تحریم های هسته ای

ایران در ژانویه ۲۰۱۶ (اواخر دی ۱۳۹۴) در قبال محدودسازی برنامه هسته ای این کشور لغو شدند. لغو تحریم ها به معنی آزاد شدن دهها میلیارد دلار وجوه درآمد نفتی برای ایران بود؛ ادعا می شود، آزمایش موشکی ایران مغایر با مصوبه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل و برجام است و ترامپ نیز به شدت در حساب تویتری خود به آن واکنش نشان داد. اما تحلیلگران آن را نقض برجام نمی دانند، زیرا برجام در مورد آزمایش موشکی یا ارتباط ایران با گروه های تروریستی ساکت است. اکنون تاثیر این رویداد برای بازار نفت چیست؟

مازاد عرضه منجر به کاهش تولید نفت شد

ایران دومین ذخایر بزرگ اثبات شده نفت خام خاورمیانه را دارد و سومین تولیدکننده بزرگ

سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) است.

از زمان لغو تحریم ها، صادرات نفت ایران تقریباً ۲ برابر شده و تهران توانسته است قراردادهای تجاری و سرمایه گذاری با شرکت های خارجی برای توسعه صنعت نفت خود منعقد کند.

قیمت های نفت که با تغییر سیاست اوپک به رهبری عربستان سعودی در سراسر سقوط قرار گرفته بود، در اوایل سال ۲۰۱۶ با آمدن نفت ایران به بازار به شتاب کاهش آن تا اندازه ای اضافه شد.

سپس اعضای اوپک در تاریخ ۳۰ نوامبر (۱۰ آذر) و برخی تولیدکنندگان غیروپک از جمله روسیه در تاریخ ۱۰ دسامبر (۲۰ آذر) در مجموع با کاهش تولید به میزان ۱٫۸ میلیون بشکه در روز در ۶ ماه نخست سال ۲۰۱۷ موافقت کردند. سهم اوپک از این میزان ۱٫۲

میلیون بشکه در روز است.

ایران، لیبی و نیجریه تارسیدن تولیدشان به یک سطح مشخص، از کاهش تولید معاف شدند.

ایران که گفته بود، تارسیدن تولیدش به سطح پیش از تحریم یا چهار میلیون بشکه در روز، تولید خود را متوقف نخواهد کرد، در اواخر سال ۲۰۱۶ میلادی و در آستانه اجرای توافق کاهش تولید اوپک، بیش از ۳٫۸ میلیون بشکه نفت تولید کرد.

ضعف سرمایه گذاری، عامل بازدارنده افزایش تولید نفت در ایران

پایگاه خبری بنزینگا مدعی شد، احتمال افزایش تولید نفت ایران به بیش از سطوح فعلی کم است، زیرا اکنون این کشور با ظرفیت کامل تولید می کند و افزایش تولید بیش از سطوح فعلی نیازمند میلیاردها دلار سرمایه گذاری

است.

بنا به گزارشی که روزنامه انگلیسی فایننشال تایمز منتشر کرد، ایران ممکن است به ۲۰۰ میلیارد دلار سرمایه گذاری برای احیای بخش انرژی خود که با فناوری های از رده خارج کار می کند، نیاز داشته باشد.

شرکت های نفتی بین المللی که سال ها از ایران دور بوده اند، پس از لغو تحریم ها آرام آرام به سرمایه گذاری در این کشور روی می آورند.

کنسرسیومی به رهبری شرکت نفتی توتال - گول نفتی فرانسه - در نوامبر ۲۰۱۶ برای توسعه میدان گازی بزرگ پارس جنوبی با ایران قرارداد بست.

تنگه هرمز، عامل تعیین کننده

تحلیلگران پیش بینی نمی کنند قیمت های نفت به دلیل تنش میان ایران و آمریکا افزایش

یابند. بازار به این تنش ها واکنش چندانی نشان نخواهد داد مگر اینکه ایران اقدام به بستن تنگه هرمز کند که این اقدام به معنی قطع عرضه نفت اوپک است.

بر اساس اعلام اداره کل اطلاعات انرژی وزارت انرژی آمریکا، در حدود ۳۵ درصد نفتی که توسط کشتی ها حمل می شود و تقریباً ۲۰ درصد نفت معامله شده در سراسر جهان از این تنگه عبور می کند. مقصد ۸۵ درصد نفتی که از تنگه هرمز عبور می کند، آسیا است.

اداره کل اطلاعات انرژی آمریکا پیش بینی می کند که اگر ایران دست به چنین اقدامی بزند، قیمت های نفت افزایش چشمگیری پیدا خواهد کرد.

تحریم های وضع شده توسط آمریکا به معنی ناکارآمد شدن برجام نیست؛ ناکارآمد شدن برجام مستلزم توافق یکپارچه دیگر طرف های این توافق است. چین که از زمان پیروزی ترامپ در انتخابات ریاست جمهوری روابط دوستی خود با آمریکا را در معرض خطر می بیند، بعید است در این موضوع طرف آمریکا را بگیرد.

علاوه بر عرضه، تقاضا و تغییر ارزش دلار نیز قیمت نفت را تحت تاثیر قرار می دهند. با توجه به اینکه رشد اقتصادی تحت تاثیر بحران های مالی ممکن است کاهش یابد، رشد تقاضای جهانی نفت ممکن است کمتر شود.

هر چند، آژانس بین المللی انرژی در ماه ژانویه (دی - بهمن) پیش بینی کرده که در سال ۲۰۱۸ ممکن است رشد تقاضای نفت از رشد عرضه نفت بیشتر شود و بازار که اکنون در شرایط مازاد عرضه قرار دارد، به حالت تعادل نزدیک تر شود.

علاوه بر این، سیاست پولی انقباضی مبتنی بر افزایش نرخ بهره که بانک مرکزی آمریکا در پیش گرفته است، افزایش تدریجی نرخ برابری دلار در مقابل سایر ارزها و ارزان تر شدن قیمت نفت را در پی دارد.

از آنجا که قیمت نفت به دلار آمریکا تعیین می شود، افزایش نرخ برابری دلار در مقابل سایر ارزها، تقاضای نفت و در نتیجه قیمت آن را کاهش می دهد.

بنابراین، بعید به نظر می رسد افزایش تحریم های ایران از سوی آمریکا، عرضه و تقاضا و در نتیجه قیمت نفت را تحت تاثیر قرار دهد.

دلیل این مدعا، تغییرات اخیر قیمت آتی نفت پس از وضع تحریم جدید آمریکا علیه ایران در جمعه گذشته است. قیمت آتی نفت پس از آنکه جمعه گذشته اندکی افزایش یافت، دوشنبه گذشته بار دیگر ۱٫۵۶ درصد کاهش پیدا کرد.

علی امیرانی در گفتگو با دنیای انرژی:

۲۰۲۰ افق روشن گازی ایران

میثم طاهری | سرپرست مدیریت صادرات گاز شرکت ملی نفت ایران گفت: صادرات گاز به عمان از روزانه ۳۴۰ تا ۳۵۰ میلیون فوت مکعب آغاز شده و تا سقف ۱,۵ میلیارد فوت مکعب در روز قابل افزایش است.

علی امیرانی با تشریح جزئیات طرح صادرات گاز ایران به عمان و تبدیل به ال.ان.جی (گاز طبیعی مایع شده) افزود: صادرات گاز به عمان به احتمال زیاد از سال ۲۰۲۰ آغاز شود.

سرپرست مدیریت صادرات گاز شرکت ملی نفت ایران با بیان اینکه ظرفیت نهایی خط لوله صادرات گاز به عمان روزانه ۱,۵ میلیارد فوت مکعب خواهد بود، اضافه کرد: در این طرح، قرار است گاز را به عمان تحویل داده و آنها در مقابل، محموله ال.ان.جی برای صادرات به ما تحویل دهند.

وی یادآور شد: در گام نخست، صادرات روزانه ۳۴۰ تا ۳۵۰ فوت مکعب گاز (معادل ۱,۵ میلیون تن در سال) پیش بینی شده و روند افزایش آن به شرایط بازار جهانی ال.ان.جی بستگی دارد که در صورت فراهم بودن شرایط، افزایش می یابد.

سرپرست مدیریت صادرات گاز شرکت ملی نفت ایران درباره بازارهای هدف برای ال.ان.جی صادراتی ایران نیز بیان داشت: بازار اصلی کشورهای شرق آسیا خواهد بود.

به گزارش ایرنا، «علی اصغر هندی» مشاور وزیر نفت و مسئول پیگیری مطالبات وزارت نفت و «سیف حمد السملانی» مدیرکل اکتشاف و تولید نفت و گاز وزارت نفت عمان، سند «چارچوب کلی توافق احداث خط لوله صادرات گاز» را با توجه به انقضای زمان توافق پیشین، تمدید کردند.

نشست هیات های ایرانی و عمانی برای تمدید این توافق و بررسی آخرین وضعیت آماده سازی مقدمات ساخت این خط لوله در حضور وزیران نفت ۲ کشور در مرکز همایش های وزارت نفت برگزار شد.

تاکنون شرکت های توتال (فرانسه)، شل (هلند-انگلیس)، کوگس (کره جنوبی)، یونپیر (آلمان) و میتسوئی (ژاپن) پیشنهادهای خود را برای مشارکت احتمالی در این طرح ارایه کرده اند. بیژن رنگنه وزیر نفت جمهوری اسلامی ایران پس از پایان مذاکره با هیات عمانی گفته بود: تا پایان فوریه درباره چگونگی

اجرای ساخت خط لوله صادرات گاز به عمان به جمع بندی می رسیم.

تهران و مسقط در سال ۱۳۹۲ یادداشت تفاهمی برای صادرات گاز طبیعی امضا کردند که با اجرای آن، گاز ایران از طریق یک خط لوله از بستر خلیج فارس به عمان صادر شود.

قرار است بخشی از این گاز در عمان مصرف شود و بخشی نیز در تاسیسات ال.ان.جی این کشور به گاز طبیعی مایع تبدیل و به بازارهای هدف صادر شود که البته هنوز جزئیات آن نهایی نشده است.

با توجه به مخالفت امارات با عبور خط لوله از

آب های کم عمق این کشور، این خط لوله از آبهای عمیق دریای عمان عبور می کند.

فناوری ساخت و نصب خط لوله در بستر کم عمق دریا در اختیار شرکت های ایرانی قرار دارد اما شرکت های ایرانی تاکنون تجربه نصب خط لوله در آبهای عمیق (با ژرفای بیش از یک هزار متر) را نداشته اند و بنابراین قرار است از تجربه شرکت های بین المللی استفاده شود.

چندی پیش نیز نشست مشترک نمایندگان ایران و مدیران بلندپایه وزارت نفت و گاز عمان با نمایندگان شرکت های توتال، شل و کوگس برای حضور در این طرح برگزار شد.

مانع سرمایه گذاری برداشته شد اما سرمایه دارها کجاستند؟

اکنون این مشکلات مرتفع شده است و با بهره برداری از مرحله نخست بهره برداری از این پالایشگاه تولید روزانه ۱۲ میلیون لیتر بنزین میسر می شود و تا اواسط سال آینده سایر بخش ها نیز به بهره برداری می رسد و از این طریق در تولید بنزین بی نیاز می شویم.

در بخش گاز نیز تاکنون توسعه خوبی اتفاق افتاده است؛ تا جایی که در بخش خانگی، سوخت های فسیلی مانند مازوت و نفت گاز، نفت، ال.پی.جی را حذف می کنیم و به چرخه صادرات وارد می کنیم.

اینها از مواردی است که اتفاق می افتد و شرکت های داخلی با دریافت دانش فنی و فناوری از شرکت های بزرگ بین المللی در قالب الگوی جدید قراردادهای نفتی، دانش و توان فنی خود را ارتقای دهند.

همچنین شاهد افتتاح بخش های پارس جنوبی هستیم که با بهره برداری از آنها تولید گاز به یک هزار میلیون متر مکعب در روز می رسد.

این روندها مدت ها متوقف شده بود یا به سختی و کندی پیش می رفت یا اینکه گزینشی بود اما اکنون شاهد حرکتی خوب و شتاب دار از کشورهای دیگر برای همکاری با ایران هستیم.

برجام بی تردید بزرگ ترین موفقیت دولت یازدهم است، زیرا در روند تصویب آن دیپلماسی بسیار موفقی ارایه کرده ایم و این دیپلماسی موفق، خود را بر همه روندهای اقتصادی کشور تعمیم داده است.

در این مقطع روبرو بودیم و مشتریان نفت ایران از چهار کشور فراتر رفته و طرف های آسیایی، اروپایی و آمریکایی به خرید نفت از ایران ابراز تمایل کردند.

همچنین در قالب الگوی جدید قراردادهای نفتی مذاکراتی آغاز شد و شرکت های مختلفی وارد کار شدند؛ موافقتنامه هایی نیز امضا و شرکت های بزرگی با عنوان اکتشاف و تولید (بی اند پی - E&P) شناسایی شدند و یک حرکت خوب رو به جلو در زمینه اکتشاف، توسعه و بهره برداری نفت ایجاد شد؛ به گونه ای که از صادرات

روزانه یک میلیون بشکه در سال ۱۳۹۲ اکنون با احتساب نفت و میعانات گازی به صادرات روزانه ۲ میلیون و ۸۰۰ هزار بشکه دست یافتیم که این امر درآمدزایی بسیار خوبی برای کشور ایجاد کرده است. همچنین ما امسال شاهد درخشش بسیار خوب ایران در سازمان صادرکنندگان نفت (اوپک) و تغییر نگاه این سازمان بین المللی بودیم و شرکت های بزرگ نفتی مانند توتال، بی.پی، شل و رپسون خواهان همکاری با ایران شدند. این اتفاق باعث شد دیگر کشورهای صنعتی نیز جرات ورود به ایران را پیدا کنند.

به عنوان نمونه توانسته ایم روند راه اندازی پالایشگاه ستاره خلیج فارس را که تامین کننده بنزین است، سرعت دهیم و تجهیزات مورد نیاز را خریداری کنیم؛ در حالی که در گذشته به واسطه تحریم ها انتقال ارز امکانپذیر نبود و فقط از طریق صرافی ها صورت می گرفت.

اسدالله قره خانی الوستانی - سخنگوی کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی

عمده ترین و خشن ترین تحریم های ظالمانه در سال های اخیر بر صنعت نفت ایران و شرکت های وابسته به آن اعمال شد؛ زیرا مجامع بین المللی، نفت را عامل موثر بر اقتصاد کشور می دانستند که همه فعالیت های دفاعی، فرهنگی، عمرانی و توسعه ای بر پایه درآمدهای آن برنامه ریزی شده است.

سرمایه گذاری در نفت، تحت تاثیر مستقیم تحریم ها قرار داشت و اگر زمانی تجهیزات و قطعات نفت را تامین می کردیم، شدیدترین جریمه ها برای شرکت ها لحاظ می شد و این سبب افزایش چندین برابری ارزش واقعی نفت شده بود. همچنین در آن زمان اجازه فروش نفت به همه کشورها را نداشتیم که سبب ایجاد رانت برای طرف های مقابل می شد، زیرا برای پرداخت وجوه انتقالی، اجازه استفاده از سیستم بانکی را نداشتند؛ به همین دلیل بخش زیادی از درآمد حاصل از فروش نفت در این کشورها بلوکه و اجناس غیرقابل استفاده و بی کیفیت وارد کشور می شد. با برجام (برنامه جامع اقدام مشترک) بود که ما توانستیم پول حاصل از فروش نفت را به کشور انتقال دهیم. این موضوع در اقتصاد کشور بسیار موثر بود. در عین حال ممنوعیت تردد کشتی های حمل نفت با برجام از بین رفت و شرکت های بیمه ای معتبر به بیمه کردن کشتی ها پرداختند. به طور همزمان با ورود مشتریان

حامد سلطانی نژاد:

در دوران تحریم محصولاتمان را به نام دیگران صادر می کردیم

بهبود فعالیت صنعت نفت نیز سبب رشد درآمد و افزایش میزان تامین خوراک واحدهای پتروشیمی شده است. سلطانی نژاد به تاثیر مطلوب برجام در رونق صنایع فلزی اشاره کرد و گفت: با اجرای برجام، صادرات فلزات رونق داشته که پیامد آن عرضه کمتر آنها در بورس کالا است.

وی درباره تاثیر رشد قیمت کامودیتی ها (مواد پایه و فلزی) در بازارهای جهانی و افزایش جذابیت صادرات آنها نیز گفت: هر چند رشد جهانی قیمت این محصولات، در افزایش صادرات تاثیر داشته، اما تاثیر برجام در رونق این صنعت، بسیار دارای اهمیت است.

مدیرعامل بورس کالا با ذکر مثالی گفت: اکنون ذوب آهن می تواند محصول خود را در عراق به فروش برساند و پول خود را به راحتی دریافت کند اما در زمان تحریم این امکان فراهم نبود.

وی ادامه داد: سایر تولیدکنندگان فولاد نیز در دوران تحریم، وقتی محصول خود را صادر می کردند به راحتی امکان انتقال پول به داخل کشور را نداشتند اما اکنون به راحتی امکان انتقال پول فراهم شده است.

سلطانی نژاد یادآور شد: البته رشد قیمت سنگ آهن، تعطیل شدن برخی کارخانه ها در چین و افزایش قیمت انرژی نیز در رونق صنعت فلزات تاثیر داشته است.

پس از برجام، تعامل شرکت های ایران و بین المللی افزایش و صادرات محصولات مختلف رو به رشد گذاشت.

«مرضیه شهادایی» معاون وزیر نفت درباره آخرین وضعیت صادرات محصولات پتروشیمی گفته است: میزان صادرات محصولات پتروشیمی اواخر سال ۱۳۹۱ و اوایل سال ۱۳۹۲ حدود ۱۵ میلیون و ۸۰۰ هزار تن بود که تا اواخر سال جاری به ۲۰ میلیون و ۲۰۰ هزار تن افزایش می یابد.

مدیرعامل بورس کالا با بیان این که بخش بالادستی و پایین دستی صنعت پتروشیمی پس از برجام رونق گرفته است، گفت: در زمان تحریم، برخی شرکت های ایرانی ناچار بودند محصولات خود را با اسم های دیگر بفروشند اما اکنون صادرات به آسانی و با نام خود شرکت های ایرانی انجام می شود.

حامد سلطانی نژاد به تاثیر اجرای برجام بر افزایش صادرات و رونق بورس کالا اشاره کرده و بر این باور است که: پس از برجام، تولید محصولات پتروشیمی افزایش یافت که ناشی از افزایش صادرات و همچنین افزایش درخواست بخش پایین دستی برای مصرف بوده است.

مدیرعامل بورس کالا افزود: با وجود اینکه محصولات پتروشیمی در زمان تحریم به طور کامل تحریم نبود اما جابجایی پول، بارگیری و حمل محصولات با کشتی محدودیت داشت؛ بنابراین صادرات محصولات پتروشیمی با مشکلاتی مواجه شده بود.

سلطانی نژاد با بیان این که از امسال رونق نسبی در صنایع پایین دستی و بالادستی پتروشیمی را شاهدیم، افزود: پارسال مجموع عرضه محصولات پتروشیمی در بورس کالا ۲،۸ میلیون تن بود که این رقم در ۱۰ ماه امسال به ۲،۹ میلیون تن رسیده در حالی که هنوز ۲ ماه نیز تا پایان سال باقیمانده است.

وی با بیان اینکه صنایع پایین دستی پتروشیمی نیز رونق یافته اند، گفت: صنایع پایین دستی نیز در ماه های اخیر رونق داشته اند به گونه ای که محصولاتی که جنبه صادراتی دارند، بازار بهتری را پس از برجام یافته اند که از جمله آنها می توان به رونق «پی.وی.سی» اشاره کرد.

مدیرعامل بورس کالا به تحول صنعت نفت نیز اشاره کرد و افزود: از یک سو، رشد قیمت جهانی نفت سبب رونق بازار محصولات پتروشیمی و از سوی دیگر،

نخست ۵۰ هزار تن شامل اس.بی.آر (SBR) و پی.بی.آر (PBR) را در چرخه تولید دارد. واحد پی.بی.آر (PBR) با ظرفیت ۳۵ هزار تن در سال و با سرمایه گذاری ۲ هزار و ۵۴۰ میلیارد ریال و اشتغال زایی ۷۰۰ نفر در زمان ساخت و ۲۰۰ نفر در زمان بهره برداری است. تولیدات این واحد برای تامین مواد اولیه صنایع لاستیک سازی مورد استفاده قرار می گیرد و لیسانس واحد پی.بی.آر (PBR) از سوی شرکت اسپک، بومی سازی شده است.

خوراک مورد نیاز پتروشیمی تخت جمشید شامل منومر ۱ و ۳ بوتادین و استایرن است که به ترتیب از پتروشیمی امیرکبیر به وسیله خط لوله و پتروشیمی پارس با تانکر تامین می شود. همچنین عمده یوتیلیتی (سرویس های جانبی) مورد نیاز این طرح شامل بخار، آب خنک کننده توسط واحدهای احداثی در داخل شرکت تامین می شود و سایر سرویس های جانبی از قبیل برق از پتروشیمی فجر تامین خواهد شد.

شرکت پتروشیمی تخت جمشید با نگاه ویژه به ملاحظات زیست محیطی در زمینه کاهش تولید آلاینده های هوا، بهینه سازی و کاهش مصرف انرژی بر اساس استانداردهای روز، طراحی شده

خام فروشی عامل عقب ماندگی توسعه صنایع پتروشیمی

خام فروشی این روزها کلید واژه مشکلات اقتصادی ایران شده و سیاستگذاران اقتصادی در دولت یازدهم نیز از ابتدای آغاز به کار تلاش کردند تا در مقابل این پدیده ایستادگی کنند. فاز دوم پتروشیمی کارون و پتروشیمی تخت جمشید هفته گذشته با حضور اسحاق جهانگیری معاون اول رئیس جمهوری، بیژن زنگنه وزیر نفت، مرضیه شهادایی معاون وزیر نفت در امور پتروشیمی، استاندار خوزستان و نماینده ماهشهر در مجلس شورای اسلامی افتتاح شد، آن هم در روزهایی که صنایع بزرگ کشور می کوشند با شعار «اقتصاد مقاومتی، اقدام و عمل» همسو شوند.

در این میان طرح های بسیاری در عرصه های گوناگون اقتصادی کشور افتتاح شده و پالایشگاه های پتروشیمی، گل سرسبد این طرح ها

تولید محصول ام.دی.آی (MDI) در گریدهای مختلف در فاز دوم شرکت پتروشیمی کارون به بهره برداری کامل رسید. با تکمیل واحد ام.دی.آی (MDI) از خروج ۳۰۰ میلیون دلار ارز از کشور جلوگیری می شود. همچنین قرار است تولید در سال ۹۶ به ظرفیت پایدار برسد. ظرفیت اسمی هر یک از فازهای کارون، ۴۰ هزار تن است و این شرکت تنها تولیدکننده تی.دی.آی (MDI) در خاورمیانه به شمار می رود؛ از این محصول در تولید اسفنج استفاده می شود.

ام.دی.آی (MDI) نیز در آسیای غربی و خاورمیانه، تنها در ایران تولید می شود و در تولید اسفنج های سخت کاربرد دارد. شرکت پتروشیمی تخت جمشید نیز در سایت ۲ منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی واقع است که در فاز

و از یک واحد تصفیه پساب بومی بسیار پیشرفته با سرمایه گذاری افزون بر ۵۰۰ میلیارد ریال برخوردار است.

اولویت های نخست کشور

اسحاق جهانگیری، معاون اول رئیس جمهوری در آیین بهره برداری از فاز ۲ پتروشیمی کارون و پتروشیمی تخت جمشید گفت: راه اندازی ۱۲ طرح پتروشیمی براساس سیاست های اقتصاد مقاومتی در سال اقدام و عمل از اولویت های نخست کشور بود که تعدادی به بهره برداری رسیده اند و بقیه هم به زودی افتتاح خواهند شد. درون زا بودن، برون گرایی، دانش بنیان بودن و مردمی بودن، از مشخصه سیاست های اقتصاد مقاومتی است که صنعت پتروشیمی تمام این مشخصه ها را دارد. این صنعت به دلیل استفاده از ظرفیت های داخل کشور درونزا، به سبب امکان صادرات همه محصولات پتروشیمی، برونگرا و به جهت کاربرد سطح بالای دانش در ایجاد و بهره برداری، صنعتی دانش بنیان است.

خام فروشی این روزها کلیدواژه مشکلات اقتصادی ایران شده و سیاستگذاران اقتصادی در دولت یازدهم هم از ابتدای سکنداری شان تلاش کردند تا مقابل این پدیده ایستادگی کنند که صنعت پتروشیمی نیز، از این قاعده مستثنی نیست.

اسحاق جهانگیری در این زمینه می گوید: صنعت پتروشیمی یکی از صنایعی است که از خام فروشی منابع جلوگیری می کند و بیشترین ارزش افزوده را برای کشور به همراه دارد، همچنین توسعه این صنعت مانند لوکوموتیوی است که دهها رشته دیگر را به دنبال خود فعال می کند.

باید به بخش خصوصی میدان، امنیت و اعتبار داده شود و هتر مدیران کشور باید رفع موانع بخش خصوصی باشد تا با همکاری این بخش، بسیاری از مشکلات اقتصادی کشور برطرف شود. بسیاری از شرکت های خارجی علاقه مند به سرمایه گذاری در صنعت پتروشیمی ایران هستند، زیرا در مقطع کنونی ایران می تواند برای دنیا یک کانون توسعه باشد که بسیاری از مشکلات اقتصادی را هم حل می کند. کشور ظرفیت سرمایه گذاری چند صد میلیارد دلاری را دارد.

سال استثنایی

جمهوری اسلامی ایران در صدر کشورهای دارنده ذخایر نفت و گاز جهان قرار دارد و تبدیل این منابع به محصولات نهایی با ارزش افزوده بالا، یکی از سیاست های راهبردی وزارت نفت است که این رویکرد، صنعت پتروشیمی را در برنامه های توسعه ای وزارت نفت در جایگاهی ویژه قرار

می دهد. بیژن زنگنه، وزیر نفت در آیین بهره برداری از فاز ۲ پتروشیمی کارون و پتروشیمی تخت جمشید در این باره گفت: امسال سالی استثنایی برای صنعت پتروشیمی است، زیرا افزایش تولید محصولات پتروشیمی سبب ایجاد ارزش افزوده بالاتر شده و در نتیجه تأثیری مثبت بر زندگی مردم داشته است. طرح های پلی اتیلن خطی لرستان با ظرفیت ۳۳۰ هزار تن، اسید سولفوریک ارومیه با ظرفیت ۵۰ هزار تن، پلی اتیلن خطی مهاباد با ظرفیت ۳۳۰ هزار تن و طرح اوره و آمونیاک شهیدای مرودشت با ظرفیت ۱٫۸ میلیون تن، از طرح های صنعت پتروشیمی هستند که امسال به بهره برداری رسیده اند.

در کنار بهره برداری از طرح پلی استایرن تخت جمشید با ظرفیت ۸۰ هزار تن و فاز ۲ پتروشیمی کارون که شاهد آن بودیم، فاز ۲ کاپویان با ظرفیت یک میلیون و ۱۰۰ هزار تن اتیلن، پلی استایرن انتخاب با ظرفیت ۲۵۰ هزار تن، پلی اتیلن سبک کردستان با ظرفیت ۳۰۰ هزار تن، فاز ۳ پتروشیمی پردیس با ظرفیت ۱٫۷ میلیون تن آمونیاک و اوره و متانول کاوه با ظرفیت ۲٫۳

میلیون تن به عنوان بزرگترین طرح متانول جهان، از طرح هایی است که به زودی به بهره برداری خواهند رسید. ظرفیت طرح هایی که تا پایان دولت یازدهم اجرایی می شود، ۹ میلیون تن است که با سرمایه گذاری پنج تا ۵٫۵ میلیارد دلار در این طرح ها، افزایش تولیدی در همین حدود خواهیم داشت. بهره برداری از فاز ۲ پتروشیمی کارون و پتروشیمی تخت جمشید در ماهشهر، از نمونه های بارز اقتصاد مقاومتی است. وزیر نفت در این باره می گوید: این طرح ها از مصادیق بارز تکمیل زنجیره تولید است که با تبدیل خوراک های دریافتی مختلف از واحدهای متفاوت به ارزش افزوده بالاتر علاوه بر ایجاد قدرت برای کشور در صنایع دیگر نیز استفاده می شوند.

برای اجرای ۲ طرح بهره برداری شده، استفاده چندانی از صندوق توسعه ملی نشده است، اجرای برجام سبب تامین ۲ میلیارد دلار منابع برای بیدبلند بدون استفاده از صندوق توسعه ملی و با کمک سرمایه خارجی شد.

در عسلویه، فضایی برای توسعه و سرمایه گذاری وجود ندارد، از این رو برای ایجاد یک جریان توسعه ای، اختصاص زمینی به مساحت حدود

سه هزار هکتار در ماهشهر تصویب شد. جهانی که صنعت پتروشیمی در سال های ۷۶ و ۷۷ داشت و تولید محصولات صنعت از حدود یک میلیارد دلار به بالای ۲۰ میلیارد دلار رسید، باید تکرار شود و برای تحقق این هدف، شاهد هستیم که ارزش محصولات پتروشیمی از چهار سال گذشته افزایشی حدود ۶ میلیارد دلاری داشته است. واگذاری طرح های ان.جی.ال به بخش خصوصی، از راهکارهای تسریع تولید خوراک پتروشیمی ها و همچنین جلوگیری از سوزاندن گازهای همراه نفت است، ان.جی.ال ۳۲۰۰، ۲۴۰۰ و بیدبلند همه در برنامه های وزارت نفت برای تامین خوراک پتروشیمی ها هستند.

شکوفایی صنعت پتروشیمی با ورود بخش خصوصی

بخش خصوصی در صنعت پتروشیمی ایران یکی از ارکان توسعه این صنعت رو به رشد به شمار می رود و افزایش سطح همکاری میان بخش خصوصی با شرکت ملی صنایع پتروشیمی می تواند هدف های پیش بینی شده را برای تولید محقق کند. در این باره مرضیه شاهدایی، معاون

پلی یورتان در صنایع مختلف نظیر ساختمان، عایق کاری، فوم و اسفنج سخت، قطعات یخچال و اتومبیل، پوشش های صنعتی چسب ها و «لاستومرهای اورتان» و صنایع کفش مورد استفاده قرار می گیرد.

همچنین طرح پتروشیمی تخت جمشید، یک طرح پلیمری است که با دریافت خوراک بوتادین و استایرن از سایر مجتمع های پتروشیمی ۳۰ هزار تن در سال اس.بی.آر (SBR) و ۱۵ هزار تن در سال پی.بی.آر (BPR) تولید می کند، این پروژه با دریافت خوراک از سایر مجتمع های پتروشیمی در واقع مصداق رویکرد تکمیل زنجیره ارزش، ایجاد ارزش افزوده بیشتر و جلوگیری از خام فروشی است.

این طرح از رویکردهای اصلی شرکت ملی صنایع پتروشیمی در تدوین برنامه هایی صنعت پتروشیمی به شمار می رود. محصولات مذکور هم به طور عمده در صنایع لاستیک سازی، تایر اتومبیل، روکش کابل و سیم کاربرد دارد و امید است در درجه اول باعث رونق صنایع پایین دستی مربوطه و پس از آن باعث افزایش میزان صادرات کشور شود.

شرکت ملی صنایع پتروشیمی برای سال آینده برنامه هایی را در نظر گرفته است، شهادتی در این خصوص می گوید: اکنون ۲۲ طرح میان دستی، بالادستی و پایین دستی پتروشیمی در منطقه با ظرفیت حدود ۱٫۵ میلیون تن و سرمایه گذاری ۱٫۳ میلیارد دلاری در حال اجراست که علاوه بر ۳۰ هزار شغل فعلی، ۲۵۰۰ شغل جدید به طور مستقیم و ۴۷۰۰ شغل غیرمستقیم ایجاد می شود.

شرکت ملی صنایع پتروشیمی در مسیر توسعه صنعت پتروشیمی، طرح توسعه منطقه ویژه اقتصادی را در قالب فاز ۲ در ضلع شرقی سایت موجود و در مساحتی حدود ۳۰۰۰ هکتار از سوی مشاور در دست مطالعه و بررسی دارد. بر اساس این طرح، زیرساخت لازم برای توسعه طرح های آینده در منطقه فراهم می شود.

در برنامه ریزی انجام شده در حوزه صنایع بالادست اجرای هفت طرح در منطقه ماهشهر با ظرفیت ۵٫۵ میلیون تن و سرمایه گذاری ۴٫۵ میلیارد دلار پیش بینی شده است که می تواند با تامین خوراک بیشتر و تقاضای سرمایه گذاران افزایش یابد.

وی می گوید: در حوزه صنایع پایین دست هم اکنون مطالعات اقتصادی ۷۰ طرح با سرمایه گذاری حدود پنج هزار میلیارد ریال انجام شده و آماده معرفی و واگذاری به سرمایه گذاران علاقه مند در این حوزه است و تاکنون ۱۴ تفاهمنامه با شرکت های متقاضی از سوی سازمان منطقه ویژه امضا شده که پنج مورد آن به قرارداد و تحویل زمین انجامیده شده است.

حسن تاجیک:

کاهش رشد صادرات قیر
نگران کننده است نه مقدار صادرات

مدیر سابق بازرگانی شرکت نفت گفت: استاندارد سازی قیر صادراتی از سال ۹۶ به صورت جدی اجرایی می شود تا قیر ایران جایگاه شایسته خود را در دنیا باز یابد.

حسن تاجیک در مورد چرایی کاهش صادرات قیر کشور، اظهار کرد: اگرچه موضوع استاندارد به عنوان یکی از مباحث مهم در کاهش صادرات قیر، مطرح است اما عوامل مختلف دیگری نیز باعث رکود این حوزه شده است که کم اهمیت نیست. وی افزود: مهم ترین عامل کاهش صادرات قیر، استاندارد این محصول است که به دنبال صدور مجوز تولید قیر به بخش خصوصی و پالایشگاه ها از سال ۹۲، رخ داد و باعث کاهش کیفیت این محصول شد؛

دلیل اصلی کاهش قیمت نیز بالا بودن هزینه های تولید محصول استاندارد و عدم جبران هزینه های تولید، برای شرکت های خصوصی است که برای کاستن از هزینه های تولید مجبور به کاهش سطح کیفیت محصول نهایی هستند. به گفته مدیر سابق بازرگانی شرکت نفت کاهش کیفیت قیر تولیدی در نتیجه افزودن موادی مثل نفت کوره، ضایعات نفتی و مواد افزودنی است که از کشورهای همسایه وارد می شود و به تولید محصول با کیفیت پایین می انجامد.

وی با اشاره به اینکه روش های تولیدی نامناسب نیز از دلایل کاهش کیفیت قیر محسوب می شود، ادامه داد: در روش هایی که

تولید در راکتور انجام نمی گیرد نیز کیفیت قیر افت می کند، عدم تفکیک پذیری قیر نیز باعث می شود که مشتری در خرید با شک مواجه شود.

تاجیک با بیان اینکه یکی از مسائل مهم در کاهش صادرات قیر، تغییر ناگهانی نرخ نفت است، تصریح کرد: افزایش و کاهش نرخ نفت در بازه زمانی یک ماهه بر نرخ قیر تاثیر می گذارد و به صادرات لطمه می زند.

وی با تاکید بر اینکه قیر ایران یکی از بهترین قیر های دنیا محسوب می شود، گفت: کشور ما در تولید قیر به عنوان یک برند در جهان شناخته می شود؛ قیر تولید ایران به دلیل خشکی به راحتی قابلیت اصلاح شدن و تولید قیر با کیفیت تر را دارد از این رو همیشه مورد توجه بازار جهانی بوده است.

به گفته مدیر سابق بازرگانی شرکت نفت؛ از لحاظ حجم قیر تولیدی نیز ایران چهارمین کشور بزرگ دنیا در این عرصه است که یک بیستم از ۱۰۰ میلیون تن قیر تولیدی جهان معادل ۵،۵ تن را تولید کرده و ۳،۲ تن از آن را صادر می کند.

وی با اشاره به اینکه صادرات قیر کشور از نظر مقداری کاهش نیافته است، خاطر نشان کرد: افت صادرات از جنبه مشتری قیر است که به کاهش رشد صادرات منجر شده است و رشد صادرات افت داشته است نه میزان آن.

تاجیک افزود: در سال های ۹۲، ۹۳ و ۹۴ میزان صادرات به ترتیب ۲۰۷۳ به ۳۱۰۰ و ۳۱۷۰ تن در سال بوده است که باتوجه به اعداد و ارقام میزان صادرات کاهش نیافته است بلکه از رشد آن کاسته شده است که نگران کاهش بیشتر آن هستیم. وی با اشاره به اینکه بورس و سازمان استاندارد در حال هماهنگی برای اجرای استاندارد سازی قیر هستند، گفت: بر این اساس واحدهای تولیدی از طریق اتحادیه ملزم به رعایت استانداردهای اجباری نه تنها در قیر مصرفی داخل، بلکه در قیر های صادراتی می شوند که در این ساز و کار استاندارد علیرغم مدرک باید به تائید اتحادیه نیز برسد؛ در نتیجه در صورتی که شرکت هایی استاندارد های لازم را نداشته باشند نمی توانند به فعالیت خود در زمینه صادرات قیر ادامه دهند و مجاز به عرضه قیر در بورس نخواهند بود.

وی با تاکید بر اهمیت کیفیت قیر های مصرفی در انواع کاربری ها، اظهار کرد: قیر هایی که در جاده ها استفاده می شود تنها ۵ درصد از قیمت فرایند راه سازی را به خود اختصاص می دهند در حالی که ۵۰ درصد کیفیت راه سازی به قیر وابسته است چرا که در عملیات احداث جاده ها، قیر به مثابه نخ ارتباطی بین زمین، سنگ و خودرو عمل کرده و جاده را آگوستیک می کند، بنابراین به طور کلی قیر نقش تعیین کننده ای در ارتقاء کیفی راه سازی دارد.

جایگاه پول مجازی

در تجارت خارجی ایران

دلار امریکا به عنوان یک پول قانونی در ایران دارند این است که شالوده صنعت نفت در ایران که به طور میانگین سالیانه ۴۱ میلیارد دلار درآمد دارد، دلار است.

تاثیر بر بیت کوین و تقاضای آن

صنعت «بیت کوین» در ایران بازار بسیار کوچکی دارد. «بی تی ایکس کپیتال» (BTXCapital) نخستین بازار بیت کوین ایران که در اوت سال ۲۰۱۵ (مرداد-شهریور ۱۳۹۳) راه اندازی شد به بازار ایران این امید را داد که می تواند به جای دلار از آن به عنوان یک واحد پولی با قابلیت اتکا و امنیت نسبی بیشتر استفاده کند.

بی تی ایکس کپیتال اعلام کرد: ایران با بازاری دارای بیش از ۵۰ میلیون کاربر اینترنت، پتانسیل تبدیل شدن به بازار بزرگ بعدی بیت کوین جهان در سال های آینده را دارد.

گانشش جونغ (Ganesh Jung) مدیرعامل درگ لت (Draglet) شرکت پشتیبان شبکه بازار بیت کوین که بی تی ایکس کپیتال از آن به عنوان زیر ساخت های پایه استفاده می کند، تاکید کرد: احتمال رواج بیت کوین در ایران وجود دارد.

وی در مصاحبه با این نشریه گفت: در ایران به

دست آوردن بیت کوین سخت است. راه هایی برای خرید بیت کوین هست اما فرایند آن مشکل و مقادیر خرید کم، اما بازار بزرگ است.

مدیرعامل «درگ لت» تاکید کرد، جمعیت بزرگی که به صورت گسترده به اینترنت دسترسی دارند، به معنی یک پتانسیل بزرگ و بکر برای بیت کوین است.

جونگ اضافه کرد: شبکه ما تجارت را واقعا آسان می کند. همه کاری که باید بکنید، مقداری سپرده گذاری است، سپس می توانید تجارت کنید.

به نوشته کوین تلگراف، همانگونه که در هند در بحبوحه بحران اقتصادی مردم شروع به جست وجوی گزینه های ذخیره ارزش یسارایی های شبیه طلا مانند بیت کوین کردند، ممکن است اکنون مردم ایران نیز (در شرایط منع استفاده از دلار) به پول هایی مانند بیت کوین که به آسانی قابل نقل و انتقال دارد روی بیاورند.

به گزارش ایرنا، دو هفته پیش ترامپ دستورالعملی را صادر کرد که بر مبنای آن صدور ویزای آمریکا برای شهروندان هفت کشور ممنوع شد. این هفت کشور شامل ایران، عراق، لیبی، سومالی، سودان، سوریه و یمن است. اما تقریباً یک هفته بعد، وزارت خارجه آمریکا به دنبال دستور قاضی فدرال مبنی بر لغو موقت دستور مهاجرتی دونالد ترامپ اعلام کرد: ما دستور لغو موقت ویزا را ابطال کرده ایم.

یک قاضی فدرال در نیویورک در حکمی، دستور دونالد ترامپ مبنی بر جلوگیری از ورود مهاجران از هفت کشور را به صورت موقت لغو کرد. بانک مرکزی ایران در واکنش به این دستور اعلام کرد از این پس ایران در معاملات خود از دلار استفاده نخواهد کرد.

رئیس بانک مرکزی ایران در مصاحبه ای با اشاره به برنامه های این بانک برای جایگزینی دلار با دیگر ارز های رایج دنیا تاکید کرد: گرفتاری ایران با دلار از زمان تحریم های اولیه وجود داشت و این روند ادامه دارد اما در خصوص دیگر ارز ها با هیچ محدودیتی رو به رو نیستیم.

بیت کوین به عنوان یک پول دیجیتال، پیشرفت بزرگ بازار های مالی محسوب می شود و به دلیل ویژگی بر خط بودنش، شیوه کاملاً جدیدی را برای اداره کسب و کارها فراهم می کند. این سیستم که مستقل از بانک های مرکزی عمل می کند، راه حلی است برای مشکلات موجود با بانک ها و کودکان جهانی است.

یت کوین یک فضای مجازی است که در آن از تکنیک های رمز گذاری برای ایجاد واحدهای پول و بررسی انتقال وجه استفاده می شود.

ساتوشی ناکاموتو در سال ۲۰۰۸ پروتکل بیت کوین را طراحی و شبکه آن را در سال ۲۰۰۹ راه اندازی کرد.

رئیس هیئت مدیره انجمن بانکرینگ ایران:

چشم انداز صنعت بانکرینگ در سال ۹۶ موازنه مثبت است

رئیس هیئت مدیره انجمن بانکرینگ ایران با تاکید بر این که برای توسعه بانکرینگ نه رانت می‌خواهیم و نه تخفیف از تعرفه‌های بالای بندری سوخت در کشور انتقاد کرد و گفت: استقرار و امنیت عرضه سوخت مهم‌ترین عوامل توسعه صنعت بانکرینگ است. مصطفی کشکولی با اشاره به تأسیس انجمن بانکرینگ ایران به دلیل نبود تشکل قانونی در

تابستان سال گذشته، اظهار کرد: مردادماه سال گذشته انجمن بانکرینگ ایران با ۱۰ عضو راه‌اندازی شد که بیشتر مسائل عمومی و کلی صنعت بانکرینگ را از طریق این انجمن پیگیری می‌کنیم. وی با تاکید بر این که این انجمن در چارچوب اساینامه فعالیت می‌کند و در این راستا به ماهانه جلساتی را برگزار می‌کنیم به پتانسیل بالقوه ایران در صنعت بانکرینگ اشاره

و تصریح کرد: با توجه به پتانسیل سواحل جنوبی خلیج فارس باید به سمت ارتقاس جایگاه ایران در بانکرینگ منطقه حرکت کرده و بانکرینگ واقعی را انجام دهیم. وی ادامه داد: در ماده ۱۳۱ برنامه پنجم توسعه دولت مکلف بود سالانه ۲۰ درصد سهم ایران را از بانکرینگ منطقه افزایش دهد. رئیس هیئت مدیره انجمن بانکرینگ ایران با

بیان این که یکی از اهداف ما شناساندن اهمیت بانکرینگ به مسئولان مربوطه از جمله سازمان بنادر و دریانوردی، گمرک و... است، اظهار کرد: با سازمان‌ها و ارگان‌های ذی‌ربط در امر بانکرینگ جلسات مختلفی را داشته‌ایم که خوشبختانه این مسئله منجر به این شد که اهداف محقق نشده برنامه پنجم در برنامه ششم توسعه تکرار شد. به این ترتیب در بند ب ماده ۵۹ قانون برنامه ششم توسعه موضوع بانکرینگ و خدمات جانبی آن تکرار و مفصل‌تر از قبل آمده است.

کشکولی با یادآوری این که بر اساس برنامه ششم سهم ایران از بانکرینگ منطقه باید به ۵۰ درصد افزایش یابد، گفت: سهم کنونی ما از بانکرینگ خلیج فارس سالانه حدود ۲ میلیون تن است، این در حالی است که به راحتی می‌توانیم سهم ایران را در بازار بانکرینگ خلیج فارس و دریای عمان را با ساز و کارهای ساده‌ای افزایش دهیم.

وی با تاکید بر این که در راستای تحقق این هدف باید برخی وزارتخانه‌ها رویکرد خود را در این رابطه تغییر دهند، افزود: بر اساس توافقی صورت گرفته، شرکت‌های بانکرینگ نفت کوره را از پالایشگاه‌های داخلی از جمله اراک، تهران، اصفهان، تبریز و... حمل کرده و در مبادی جنوبی کشور ذخیره می‌کنند.

وی با بیان این که در سال‌های اخیر به دلیل اعمال تحریم‌ها امارات از شرایط حداکثر استفاده را کرده به طوریکه کشتی‌ها برای سوخت‌گیری و خدمات جانبی به ابهای ایران مراجعه نمی‌کنند، تصریح کرد: بر خلاف اماراتی‌ها فحاف تامین زیرساخت‌ها برای بانکرینگ شرایط بسیار متفاوتی را دارد، در یک نمونه در همین فجیره زمین صاف، آماده و کوبیده شده را با هزینه بسیار پایین به سرمایه‌گذاران به صورت ۲۵ ساله BOT اجاره می‌دهند، اما در کشورمان زمین را به صورت تپه تحویل می‌دهند.

وی ادامه داد: از سوی دیگر تعرفه‌های بندری در کشور ۵ برابر تعرفه بندری کشورهای حاشیه خلیج فارس است، در این رابطه با مدیرعامل سازمان بنادر جلساتی را برگزار و نظر مساعد این مجموعه را برای بانگری دریافت حداقل تعرفه‌ها جهت تسهیل بانکرینگ اخذ کرده‌ایم.

رئیس هیئت مدیره انجمن بانکرینگ ایران با انتقاد از اظهارات برخی مبنی بر این که برای توسعه بانکرینگ لازم است سوخت تخفیف‌دار دریافت کنند، گفت: در صنعت بانکرینگ نه به دنبال رانت هستیم نه تخفیف. تنها موردی که می‌خواهیم این است که سوخت را با نرخ صادراتی به شرکت‌های بانکرینگ ایرانی تحویل دهند.

کشکولی افزود: استقرار و امنیت عرضه سوخت در صنعت بانکرینگ بسیار مهم است، نباید چند ماه سوخت در اختیار شرکت‌های بانکرینگ قرار گیرد اما بعد تحویل دهی سوخت قطع شود.

رسیدگی به اختلافات تجاری بین المللی از طریق داوری

و قانون حاکم بر آن مورد ملاحظه قرار می گیرند. انتخاب قانون حاکم بر قرارداد و داوری از اهمیت بالایی برخوردار است. در اغلب نظامهای حقوقی اصل آزادی اداره در حوزه قراردادها مورد احترام می باشد. بنابراین اصل طرفین اصولاً در ترسیم چارچوب قرارداد خود آزادند اما چنانچه در خصوص قانون حاکم تصریحی در قرارداد صورت نگیرد، مراجع حل اختلاف اعم از داور یا قاضی دادگاه بنا به مقتضیات رابطه قراردادی طرفین قانون حاکم را معین می نماید. قانون محل انعقاد قرارداد، قانون محل اجرای قرارداد، قانون کشوری که نزدیکترین ارتباط را با قرارداد دارد؛ قابلیت انتخاب از سوی مراجع مذکور را دارند. تعیین و تصریح به قانون حاکم در قرارداد اکیدا مورد توصیه می باشد.

انواع داوری: داوری به دو گونه موردی (Ad hoc) و نهادی (Institutional) دیده می شود. در داوری موردی طرفین شخص یا اشخاصی را به دلخواه و تراضی برای اتخاذ تصمیم در خصوص اختلاف یا اختلافات خود معین و منصوب می نمایند. در داوری نهادی طرفین حل اختلاف خود را به یک موسسه داوری ارجاع می دهند و اصولاً مقررات آن را بر روند داوری حاکم می نمایند. دیوان داوری اتاق بازرگانی بین المللی و مرکز داوری ایکسید به عنوان موسسات داوری بسیار معروف در عرصه بین المللی قابل ذکر می باشند.

اجرای رای داوری: اجرای آراء داوری داخلی اصولاً تابع مقررات آیین دادرسی کشور محل درخواست اجرا می باشند. در خصوص آراء داوری صادره در کشوری غیر از کشور محل درخواست اجراء کنوانسیون نیویورک در خصوص شناسایی و اجرای آراء داوری خارجی در شمار زیادی از کشورهای جهان لازم الاجرا می باشد. اجرایی بودن کنوانسیون در یک کشور موجب اقبال تجار خارجی به داوری در آن کشور می گردد. اکنون کشورهای بسیار معدودی کنوانسیون نیویورک را به تصویب نرسانده اند. ایران نیز با دور زرو " رفتار متقابل " و " تجاری بودن " موضوع اختلاف این کنوانسیون را مورد تصویب قرار داده است. کنوانسیون نیویورک اجرای آرای داوری را از طرق تحدید و احصاء جهات رد درخواست اجرای رای و تعیین حداقل مدارک مورد نیاز جهت درخواست شناسایی و اجرای رای ، توسعه دامنه اعمال بر آرای داوری در کشور محل درخواست اجرا که به جهتی غیر داخلی تلقی می شوند؛ تسهیل نموده است.

دکتر ایوب منصوری، وکیل دادگستری و دکتری حقوق خصوصی از دانشگاه تهران

داوری یا حکمیت یکی از طرق حل اختلاف در روابط بین تجار در عرصه داخلی و بین المللی می باشد. روشهای جایگزین حل اختلاف و دادرسی قضایی نیز دیگر طرق حل اختلاف می باشند. در این میان داوری در بازرگانی بین المللی از محبوبیت بیشتری برخوردار می باشد. گاهی طرفین در شروط حل اختلاف داوری یا دادرسی قضایی را با چند روش جایگزین حل اختلاف تلفیق می نمایند و بر شرط حل اختلاف چندلایه ای یا چندمرحله ای توافق می نمایند. اما جمع میان دادرسی قضایی و داوری در شرط حل اختلاف ممکن نیست زیرا با ایجاد صلاحیت برای داور بر مبنای شرط داوری، صلاحیت مراجع قضایی سلب می گردد. غالباً طرفین بر نهایی بودن رای داوری توافق می نمایند و بنابراین مجالی برای رجوع ایشان به مراجع قضایی همراه و همزمان با داوری باقی نمی ماند. چرا داوری؟ مزیت های داوری در مقایسه با رسیدگی قضایی سبب اقبال تجار به آن شده است. مهمترین این مزایا عبارتند از:

– **سرعت داوری در مقایسه با رسیدگی قضایی:** داوری نسبت به دادرسی قضایی با سرعت بیشتر انجام می پذیرد. این امر در بازرگانی بین المللی اهمیت بالایی دارد که تکلیف اختلاف طرفین در اسرع وقت تعیین گردد.

– **دقت داوری نسبت به رسیدگی قضایی:** معمولاً طرفین یا مراجع ذی صلاح انتصاب، داور یا داوران را از میان اشخاص متخصص انتخاب می نمایند و این امر سبب افزایش دقت در داوری نسبت به دادرسی قضایی می شود.

– **غیر تشریفاتی بودن داوری:** داوری تابع تشریفات دادرسی در دادگاهها نمی باشد. طرفین در ترسیم روند داوری آزادی دارند. نظارت مراجع قضایی بر روند داوری بسیار محدود می باشد.

– **قابلیت اجرای سریع رای داور:** رای داوری همچون احکام دادگاهها قابلیت اجرایی دارد. اصولاً طرفین بر نهایی و لازم الاجرا بودن رای داور تراضی می نمایند. جهات ابطال و رد درخواست اجرای رای داور نیز بسیار محدود می باشند.

– **محرمانه بودن داوری:** بر خلاف رسیدگی قضایی که اصولاً علنی است و بیم افشاء اسرار طرفین در آنها می رود؛ اسرار طرفین در روند داوری محفوظ از افشاء می ماند.

شرط داوری: شرط داوری می تواند به صورت مستقل یا ضمن قرارداد اصلی مورد توافق قرار گیرد. در شرط داوری مواردی همچون مکانیزم انتخاب داور یا داوران، محل داوری، زبان داوری

دوره زمانی فوریه ۱۴۰۱ تا ۱۶۲۰ در زمینه احداث پالایشگاه در خاک آن کشورها، برجسته ترین مذاکراتی است که در این سال ها به ثمر رسیده و پس از گذشت ۶ ماه از انعقاد تفاهم نامه وارد مرحله عقد قرارداد می شود.

برجام، دروازه سرمایه گذاری

شاید اگر برجام را جانی تازه برای صنعت از نفس افتاده نفت توصیف کنیم، بیراه نگفته باشیم؛ در زمان تحریم، اجرا نشدن بسیاری از طرح ها، چرخ این صنعت را از حرکت باز داشته بود، اما دوباره این چرخ به حرکت درآمد؛ ولی این بار با قدرت و تخصص ایرانی که حاصل خلاقیت سال های تحریم بود.

افزایش قدرت چانه زنی ایران و انتخاب کشورهای سرمایه گذار، این بار نقطه قوتی است که شرایط را برای شرکت های مطرح و معروف این صنعت رقم

علاقه شرکت های خارجی برای حضور در بخش پالایش نفت ایران پس از برجام

از جایگاه ایران در صنعت نفت دنیا دارد که شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی ایران «یکی از چهار شرکت اصلی وزارت نفت» به دنبال به ثمر نشاندن مذاکرات و قراردادهای پالایشی است. امضای تفاهم نامه با شرکت هیوندای کره جنوبی برای انجام مطالعه پروژه کاهش تولید نفت کوره پالایشگاه تهران، امضای تفاهم نامه با شرکت های اس.تی.آر (STR) برزیل، مگتل اسپانیا، گروه «کوانتوم لیمیتد» غنا و شرکت نفت سیرالئون در

به تولید و صادرات نفت خام و فرآورده های نفتی، جذب سرمایه گذاران خارجی و رشد اقتصاد کشور به یقین برگ زرینی در کارنامه دولت یازدهم است که نشان از غیرت ایرانی دارد.

دستاوردهای بخش پالایشی کشور

افظهار تمایل شرکت های اروپایی، آمریکایی و آسیایی برای برقراری ارتباط با ایران و حضور در پروژه های نفتی از جمله طرح های پالایشی، نشان

با گذشت یک سال از امضای برجام شاید هیچ کس فکر نمی کرد که برخی بخش ها نظیر وزارت نفت از این فرصت پیش آمده، نهایت استفاده را برده و عقب ماندگی ها و خسارت های ناشی از تحریم را به سرعت جبران کند؛ اهتمام جدی وزارت نفت

زده است، از جمله شرکت های قدرتمند و مطرح در زمینه پالایشی که برای انجام پروژه های بزرگ وارد ایران شده اند.

مذاکرات نهایی شرکت پالایش نفت آبادان با شرکت های جی.جی.سی و ماروبنی (JGC / Marobeni) ژاپن، شرکت پالایش نفت تهران با شرکت های جی.جی.سی و میتسویی (JGC / Mitsui) ژاپن، شرکت پالایش نفت اصفهان با دایلم (Dailem) کره جنوبی، شرکت پالایش نفت تبریز با شرکت «اس.کی» (SK) کره جنوبی و شرکت پالایش نفت بندرعباس با شرکت های ماروبنی و گیودا (Chiyoda/Marobeni) برای انجام مطالعات امکان سنجی فنی - اقتصادی در زمینه کیفی سازی محصولات و کاهش مقدار نفت کوره که مراحل پایانی خود را طی می کند.

این ها تنها گوشه ای از نمونه های بارز و قابل توجه دستاورد صنعت پالایش در این بازه زمانی محدود است که نشان از عزم مدیران نفت برای سر و سامان دادن به آشفته بازار به جای مانده از تحریم دارد.

حرکت قطار شرکت های پالایشی روی ریل توسعه

آمارها نشان می دهد صنعت پالایش کشور در سایه اقتصاد مقاومتی، گشایش برجام و تدبیر دولت یازدهم در مسیر توسعه قرار گرفته و آینده روشنی برای این صنعت رقم خورده است.

پالایشگاه آبادان

انعقاد قرارداد شرکت پالایش نفت آبادان با شرکت ژاپنی هیتاچی و بررسی پیشنهادهای فنی - مالی با شرکت ایتالیایی رموسا (REMOSA) برای تامین کالاهای مورد نیاز، اعلام آمادگی شرکت های معروف تولید کاتالیست مانند یو.اوپ.ی (Grace UOP) و آلبومالری (Albemarle)

برای شرکت در مناقصه تامین کاتالیست مورد نیاز واحد بنزین سازی، همکاری شرکت دالمن (Dalman) فرانسه برای راه اندازی بخشی تاسیسات، همکاری شرکت سیمون کاروس (Simon Carves) انگلیس برای بررسی و رفع اشکالات واحد باز یافت اسیدسولفوریک از جمله اقدام هایی به شمار می رود که در سایه برجام به نتیجه رسیده است.

در کنار این دستاوردها شاید بزرگ ترین ره آورد برجام در صنعت پالایشی را نهایی شدن قرارداد اجرای فاز نخست طرح توسعه و تثبیت ظرفیت پالایشگاه آبادان از طریق خط اعتباری کشور چین باید بدانیم که در حال گشایش اعتبار اسنادی از طریق بانک ملت است.

همچنین، انعقاد قرارداد تجاری با مشارکت کشورهای چین و ایران برای اجرای فاز دوم طرح مذکور و مذاکره با شرکت چینی «سایونیک» برای تامین مالی، دستاورد دیگری است که نصیب

پالایشگاه آبادان شده است.

پالایشگاه اصفهان

انعقاد قرارداد با شرکت فرانسوی اکسنس (Axens) برای خرید کاتالیست واحد «هیدروکراکینگ» که در مرحله انجام ثبت سفارش قرار دارد، اعلام آمادگی شرکت های تامین کننده کالا و تجهیزات برای ادامه همکاری، مذاکرات برای تامین منابع مالی اجرای واحدهای جدید طرح توسعه و بهینه سازی از طریق بانک های کره جنوبی، امضای تفاهمنامه اولیه بین پالایشگاه و شرکت دایلم کره جنوبی که قرارداد تجاری آن در حال نهایی شدن است، رخدادهای مهم و تاثیر گذار در آینده پالایشگاه اصفهان است که با جدیت دنبال می شود.

پالایشگاه بندرعباس

صدور مجوز ورود کالاهایی که در دوران تحریم در کشورهای اروپایی بخصوص در مورد طرح بنزین سازی متوقف شد و پس از برجام رفع شده، پیگیری خرید کاتالیست واحد آیزوماکس که در حال بارگیری و ارسال است، مذاکره و تبادل اطلاعات با شرکت های ژاپنی میتسویی و گیودا درباره اجرای طرح آپ گریدینگ (Upgrading) (پالایشگاه که مطالعات امکان سنجی فنی - اقتصادی صورت گرفته از جمله اقداماتی است که پالایشگاه بندرعباس را در بین شرکت های پالایشی کشور مطرح خواهد کرد.

پالایشگاه تهران

مذاکرات برای مطالعات امکان سنجی فنی - اقتصادی طرح های ارتقای کیفیت فرآورده و «آپ گریدینگ» (Upgrading) پالایشگاه با شرکت های بین المللی در حال انجام است.

پالایشگاه تبریز

مطالعات امکان سنجی فنی - اقتصادی طرح آپ گریدینگ پالایشگاه با شرکت اس.کی کره جنوبی در دست اجراست.

پالایشگاه شانزنداراک

قرارداد خرید کاتالیست واحد آیزوماکس با شرکت آلبرمارلی (Albemarle) هلند منعقد شده است.

پالایشگاه ستاره خلیج فارس

ترخیص و حمل کمپر سورها و کوره های واحدهای بنزین سازی و تصفیه هیدروژنی گازوئیل ساخت شرکت زمینس، راه اندازی واحد تقطیر فاز نخست و واحدهای مرتبط مانند بخار، برق شامل نیروگاه و پست های برق، آب شامل آبگیر، حوضچه های پالایشگاه، آب شیرین کن ها، شبکه

آب آتشنشانی، واحد هوا، نیتروژن، مخازن، فلر، سیستم کنترل و واحد سوخت انجام شده و بهره برداری از این واحد و تولید محصولات نفتا و گازوئیل صورت گرفته است.

رشد شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی در سایه برجام

امضای تفاهمنامه و انعقاد قرارداد برای صادرات فرآورده های نفت گاز، سوخت هواپیما، گاز مایع و گوگرد، تسهیل شرایط تامین مواد، تجهیزات رنگ و خور دگی، توسعه همکاری با شرکت های صاحب فناوری و جذب سرمایه خارجی از کشورهای آمریکا، انگلیس، فرانسه و ایتالیا برای طراحی، ساخت، فروش و خدمات پس از فروش سیستم های باز یافت بخار بنزین برای مناقصه ۱۰ انبار نفت بزرگ کشور، مهم ترین اقداماتی بود که در این عرصه انجام شده است.

مانور قدرت شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران

حضور کارشناسان شرکت «من دیزل اند توربو شویز ای.جی» (Man Diesel & Turbo Schweis AG) برای تامین قطعات یدکی و تعمیر و نگهداری ۱۸ دستگاه از توربین های سولزر، مذاکرات با شرکت زیمنس به منظور شروع مجدد همکاری برای تعمیر و نگهداری توربین های راستون و تایفون از جمله اقدامات انجام شده در شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی است.

ترخیص یک دستگاه توربین تایفون توقیفی از گمرک انگلیس، رفع توقیف از اقلام یک فقره سفارش قطعات یدکی «اکچویتورهای» شرکت روتورک (Rotork) در پایان سال ۱۳۹۴ که از پاییز سال ۱۳۹۱ در آلمان توقیف شده بود و پیگیری و مکاتبه با شرکت وودگروپ برای بازگرداندن ۲ دستگاه توربین سولار تاروس و مارس که از سال ۱۳۹۱ در «جبل علی» امارات توقیف و ارسال نشده است نیز بخش دیگری از اقدامات انجام شده پس از برجام را تشکیل می دهد.

پذیرش گشایش اعتبارات اسنادی اقدام های قابل توجهی است که نشان از قدرتمند شدن شرکت پالایشی در حاشیه امن ایجاد شده ناشی از برجام و اقتصاد مقاومتی دارد.

صنعت پالایشی کشور تا پایان سال ۹۶ با اجرای طرح های پالایشی در دست اقدام، به یکی از قدرتمندترین بخش های نفت تبدیل خواهد شد که مهم ترین آنها، سرمایه گذاری های خارجی و استفاده از توان و تخصص داخلی خود کفایی در تامین بنزین مورد نیاز، رساندن مازوت پالایشگاه ها به حداقل ممکن و صادرات پایدار تمامی فرآورده های نفتی «بنزین، گازوئیل، نفت کوره، نفت سفید و گاز مایع» خواهد بود.

فایننشال تایمز:

آیانفت خام آمریکا جایگاه برنت رادر قیمت گذاری هами گیرد؟

سوم نفت های جهان از جمله نفت اوپک است، اما این نفت به لحاظ فنی به تدریج در حال از دست دادن جایگاه خود است.

نفت برنت دریای شمال اکنون میلیارد دلار بر انواع معاملات نفتی جهان اعم از آتی، آبشن و انواع دیگر اثر می گذارد.

«دیوارنمبرگر» رئیس بخش قیمت گذاری انرژی پلاتس گفت: امروز قیمت نفت برنت به عنوان یک قیمت پایه خوب کار می کند ولی ما به حفظ این جایگاه می اندیشیم. وی افزود: ما باید نگاهمان به ۱۰ سال بعد باشد.

پیشنهاد پلاتس، افزودن یک جریان تولید جدید نفت برنت است تا اطمینان حاصل شود که معاملات نقدی که پلاتس آنها را ثبت می کند، وضعیت درست بازار را منعکس می کنند.

جریان تولید جدید، میدان نفتی است که شرکت بین المللی اسانتا اوایل نروژ توسعه آن را بر عهده گرفته است.

وقتی موانع صادرات نفت خام آمریکا به طور کامل از بین برود، هر قدم اشتباهی می تواند

گام‌های خصوصی سازی بخش انرژی

آغاز خصوصی سازی صنعت نفت در کویت

سه گانه افزایش تولید نفت، توسعه پالایشگاه ها و به جریان انداختن طرح 'سوخت های پاک' (Clean Fuels Projects) است، شرکت ملی نفت این کشور در نظر دارد تا سال ۲۰۲۲ میلادی، سرمایه گذاری گسترده ای در صنعت نفت انجام دهد.

از سویی دیگر وزارت تجارت و صنایع کویت با طرح پیشنهادی شرکت دولتی 'نفت کویت' (KPC) مبنی بر ایجاد یک شرکت زیرمجموعه برای توسعه و اجرای طرح های مجموعه های پالایشگاهی و پتروشیمی یکپارچه، موافقت کرده است. شرکت جدید موسوم به 'صنایع پتروشیمی متمرکز کویت' (Integrated Petrochemical Industries) که برای شروع به کار خود سرمایه ای حدود شش میلیارد دلار در اختیار خواهد داشت، قرار است تعداد زیادی طرح را در حوزه صنایع پایین دستی اجرایی کند.

گالف نیوز

برخوردار است و درحالی انجام می شود که دولت کویت بخش اعظم درآمدهای خود را با اقتصاد تک محصولی از راه فروش نفت به دست می آورد. کویت با اجرای این طرح ها از کارشناسان بخش خصوصی جهت کمک به تامین منابع مالی و افزایش تولید نفت خود به مرز چهار میلیون و ۵۷۰ هزار بشکه در روز کمک می گیرد. دولت کویت قصد دارد با سرمایه گذاری ۱۸ میلیاردی دلاری در بخش صنایع نفتی با هدف تقویت حجم تولید و افزایش آن تا سال ۲۰۲۰ موقعیت خود در سازمان اوپک را تقویت کند. براساس آمار ارایه شده از سوی وزارت نفت کویت، سرمایه گذاری در بخش صنایع نفت و گاز و انرژی این کشور در اولویت برنامه های دولت قرار دارد. دولت کویت در نظر دارد در سال های آینده بیش از ۱۱ میلیارد دلار در صنعت نفت خود سرمایه گذاری کند.

با توجه به این که کویت در پی اعمال راهبردی

وزارت نفت کویت در راستای کاهش هزینه ها از واگذاری بخشی از فعالیت های نفتی این کشور به بخش خصوصی برای نخستین بار در تاریخ این کشور خبر داد.

عصام المرزوق وزیر نفت کویت در گفت و گوی مطبوعاتی با اشاره به برنامه دولت این کشور در زمینه خصوصی سازی صنایع نفتی گفت: وزارت نفت کویت برخی از فعالیت های نفتی را که هم اکنون در حال اجراست و یا در آینده وارد مرحله عملیاتی خواهد شد به بخش خصوصی واگذار می کند و کمیته ویژه برنامه ریزی مطالعات کارشناسی را در این زمینه انجام می دهد. وی تصریح کرد: این طرح از سوی موسسه نفت کویت نهایی شده و پروژه هایی که قابلیت واگذاری به بخش خصوصی را داشته باشند، عملیاتی می شود. این تصمیم مهم دولت کویت به دلیل حیاتی بودن و حساسیت شدید تاسیسات نفتی و درآمدهای آن برای این کشور از اهمیت فراوانی

شمارش معکوس تات نفت در ایران

قرارداد جدید با «تات نفت» امضا شد

نماینده شرکت روس نیز در این جلسه ضمن ابراز خرسندی از امضای این تفاهم نامه اظهار امیدواری کرد، همکاری شرکت تات نفت و شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب با این تفاهمنامه تقویت شود.

بیژن زنگنه وزیر نفت پیش از این درباره امضای تفاهمنامه های نفتی با شرکت های روسی گفته بود: روسیه با امضای تفاهم نامه برای مطالعه هفت میدان، بیشترین سهم را در مطالعه میدان های نفتی ایران دارد.

وی افزوده بود: شرکت های مختلف روس در سطوح خوبی با شرکت ملی نفت ایران در زمینه توسعه میدان های نفتی و بازیافت نفت مذاکره کرده اند.

میدان نفتی شادگان که تفاهمنامه توسعه آن به تازگی امضا شده از میدان های نفتی ایران است که در محدوده شهرستان شادگان در استان خوزستان و در فاصله ۶۰ کیلومتری از جنوب غربی اهواز قرار دارد.

میدان شادگان از میادین تحت مدیریت شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب است که عملیات تولید آن را شرکت بهره برداری نفت و گاز مارون انجام می دهد.

چندی پیش در نشست کمیته مشاوران مدیریت مخزن شرکت ملی نفت ایران، برای افزایش تولید نفت این میدان از ۵۷ هزار به ۷۰ هزار بشکه در روز هدفگذاری شد.

نفت روسیه، با حضور نمایندگان ۲ طرف در تهران به امضا رسید. بر اساس این تفاهم، شرکت تات نفت ۶ ماه فرصت دارد پس از امضای قرارداد، طرح جامع توسعه (MDP) توسعه مخازن آسماری و بنگستان میدان شادگان را ارائه کند.

حمید دریس، مدیر امور فنی شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب در این جلسه گفت: این هفتمین تفاهم نامه (MOU) است که شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب برای توسعه چهار میدان به امضا رسانده است.

وی به ویژگی های مدل جدید قراردادهایی که مورد استفاده قرار می گیرد اشاره کرد و افزود: این مدل از سوی شرکت ملی نفت ایران به تأیید رسیده و به این شرکت ابلاغ شده است و می توان آن را به نام یک مدل قراردادی جدید در سایر شرکت ها نیز به کار گرفت.

مدیر امور فنی شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب با بیان اینکه شرکت های بسیاری منتظر امضای تفاهم نامه با شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب هستند، گفت: در هفته های آتی حداقل ۲ تفاهم نامه دیگر به امضا می رسد.

وی با بیان اینکه تفاهم نامه پیش رو با خواست طرف روسی به امضا می رسد، گفت: شرکت تات نفت از شرکت های شناخته شده است که همکاری با آن می تواند دستاوردهایی را برای دو طرف به همراه داشته باشد.

روسیه که دارای بیشترین تفاهمنامه با ایران برای مطالعه میدان های نفت و گاز کشورمان است، تفاهمنامه جدیدی را برای توسعه میدان نفتی شادگان امضا کرد.

جدید ترین تفاهمنامه همکاری نفتی ایران با شرکت های روسی متعلق به تفاهمنامه شرکت «تات نفت» روسیه با شرکت مناطق نفتخیز جنوب ایران به شمار می رود که برای توسعه میدان شادگان در استان خوزستان امضا شده است.

پیش از این، شرکت های روسی برای مطالعه میدان های آبتیمور، منصوری، آبان، پایدار غرب، دهلران، چنگوله و چشمه خوش با ایران تفاهمنامه امضا کرده بودند.

تاکنون «گاز پروم نفت» روسیه برای مطالعه میدان های چنگوله و چشمه خوش، شرکت «لوک اویل» برای مطالعه میدان های آبتیمور و منصوری، شرکت «زارو پز نفت» برای میدان های آبان و پایدار غرب و شرکت تات نفت برای توسعه میدان دهلران با شرکت ملی نفت ایران یادداشت تفاهم امضا کرده اند.

بر این اساس، شرکت مناطق نفت خیز جنوب و تات نفت روسیه برای توسعه میدان شادگان تفاهم نامه همکاری برای توسعه میدان شادگان در استان خوزستان را امضا کردند.

پایگاه اطلاع رسانی شرکت ملی نفت ایران اعلام کرده است تفاهم نامه همکاری بین شرکت مناطق نفتخیز جنوب و شرکت تات

امیرحسین بحرینی

خواسته‌ماتشکیل کارگروه برای تعیین نرخ خوراک اتان است

وزیر نفت در واکنش به بالا بودن نرخ خوراک اتان از سوی مدیران پتروشیمی، با صراحت اعلام کرد که تنها دو مجموعه از واحدهای پتروشیمی با این خوراک در سال گذشته ۵۱ و ۴۸ درصد سود خالص بردند و این خوراک گران نیست. در بررسی‌های به عمل آمده مشخص شد که دو مجتمع مارون و آریاساسول مورد نظر وزیر بوده است.

حال سوال جسدی اینجا است چرا به جای رفع دغدغه‌های مدیران، میزان سود پتروشیمی‌ها برای وزارت نفت اهمیت یافته است، در حالی که از دید مدیران، فرمول تعیین شده مغایر با جذب سرمایه‌گذار و توسعه صنعت پتروشیمی است.

در این میان اما بیژن زنگنه قیمت‌گذاری جدید خوراک اتان را همچنان اقتصادی می‌داند و نمی‌پذیرد که گران است. وی حتی این سوال را مطرح

می‌کند که اگر می‌گویند گران است چرا برای یک تن اتان، چهار تن تقاضاست؟ این در حالی است که فرمول جدید خوراک اتان که برای ۱۵ سال تعیین شده است از منظر کارشناسان اقتصادی نیست و حتی مبنای آن برای تعیین نرخ نیز درست نیست، به طوری که نرخ اتان در هر تن برای هر دوره محاسباتی، تحت هیچ شرایطی نباید کمتر از ۲۲۰ و بیشتر از ۴۰۰ دلار در هر تن شود. بر اساس فرمول جدید، مبنای محاسبات نفتا و پلی اتلین است.

امیرحسین بحرینی، مدیرعامل شرکت پلیمر آریاساسول درباره اظهار نظر وزیر نفت درباره میزان سود این شرکت می‌گوید: سرمایه‌گذاری این شرکت متعلق به یک دهه پیش است و اگر ارزیابی از وضعیت استهلاک و سرمایه‌گذاری آن صورت گیرد سود آن به ۲۵ درصد نیز نمی‌رسد. شاید روی کاغذ این سود حدود چهل و خورده

ای باشد، اما واقعیت آن چیزی نیست که گفته می‌شود.

وی با بیان اینکه خواسته‌ماتشکیل کارگروه برای تعیین نرخ خوراک اتان است، می‌افزاید: فرمول انتخاب شده با منطق سرمایه‌گذاری مغایرت دارد. بر چه اساسی باید برای فرمول کف تعیین شود اگر قیمت نفت به ۲۰ دلار برسد، تکلیف چیست؟ باید همچنان با نرخ ۲۲۰ دلار محاسبه شود.

از دید کارشناسان سرمایه‌گذاری پتروشیمی با خوراک اتان، فرمول تعیین شده از سوی وزارت نفت هرگز منجر به جذب سرمایه‌گذار نخواهد شد. سیدرحیم شریف موسوی، مدیرعامل شرکت پتروشیمی مارون درباره اظهار نظر وزیر نفت و سود بالای این شرکت حاضر به گفتگو نشد، اما احمد مهدوی ابهری، دبیرکل انجمن صنفی کارفرمایی صنعت پتروشیمی درباره

وجود این سودها می‌گوید: اینکه وزیر نفت به جای رفع دغدغه‌های مدیران پتروشیمی‌ها به میزان سود اشاره می‌کند، درست نیست. هر پتروشیمی بر اساس سرمایه‌گذاری‌های صورت گرفته سودی دارد. نباید اصل مسئله را که بالا بودن نرخ خوراک پتروشیمی است با این مسائل مختلط کرد.

وی با بیان اینکه دو مجتمع آریاساسول و مارون که دارای سود بالایی هستند، با دلار ۷۰۰ تومانی ساخته شده‌اند، می‌افزاید: اگر ریزداری‌های این دو مجتمع ارزیابی و به روز شود، این سود کمتر از آن درصدی خواهد بود که وزیر به آن اشاره کرده است.

این فعال بخش خصوصی درباره وجود چهار تن تقاضا برای یک تن اتان نیز می‌گوید: خوراک اتان در کشور کم است و موجب شده برخی از واحدها با حداقل ظرفیت فعالیت کنند. این تقاضا وجود

دارد اما نباید آن را این گونه تفسیر کرد. بدون شک با ارزیابی درست هیچ مجتمعی سودی بالای ۳۰ درصد نخواهد داشت.

از دیگر واحدهای پتروشیمی با خوراک اتان، پتروشیمی مروارید و کاویان است که در چند سال گذشته به بهره‌برداری رسیده است. غلامرضا جوکار در واکنش به اظهار نظر وزیر نفت درباره اعلام میزان سود پتروشیمی‌ها می‌گوید: مطمئن هستیم کسانی که به وزیر اطلاعات مربوط به عملکرد مالی و سودآوری پتروشیمی‌ها را ارائه می‌دهند، اطلاعات درستی به وی ارائه نکرده‌اند.

وی با بیان اینکه پتروشیمی مروارید چند سال است با ۶۰ درصد ظرفیت کار می‌کند و این موجب کاهش سودآوری ما شده است، می‌افزاید: حداکثر سود ما در سال جاری با سرمایه‌گذاری ۱۲۰۰ میلیارد تومان ۲۵

درصد خواهد بود. رمضان اولادی، مدیرعامل پتروشیمی کاویان نیز با فعالیت چندساله درباره میزان سوددهی این شرکت می‌گوید: سودهایی که وزیر به آن اشاره کرده است، برای دو مجتمع آریاساسول و مارون است بدون شک سود شرکت ما بالا نیست و کمتر از ۳۰ درصد است.

در این میان اخباری مبنی بر بالا بودن سود پتروشیمی‌ها نیز شنیده می‌شود. برای صحت این مسئله تلاش شد با مدیرعامل آن ارتباط برقرار شود که این امر میسر نشد و حتی روابط عمومی آن حاضر به همکاری نشد.

با این وجود این سوال به طوری جدی مطرح می‌شود که چرا با وجود وفور خوراک در کشور و تمایل برای توسعه آن، سود پتروشیمی‌ها برای مدیران سیاست‌گذاری و اجرایی اهمیت می‌یابد؟ پتروشیمی‌ها که عمده سهامداران آن صندوق‌های بازنشتگی هستند.

در کنفرانس ملی برجام و اقتصاد مقاومتی مطرح شد:

روزانه ۴۵۰ هزار بشکه فرآورده های نفتی صادر شده است

معاونان وزیر نفت در بخش نفت و گاز و پالایش عملکرد سازمان متبوع شان را بعد از لغو تحریم ها تشریح کردند، بدین ترتیب انتظار می رود تفاهم نامه های منعقد شده در این صنعت در خردادماه سال ۹۶ تبدیل به قرارداد شوند، همچنین مبلغ مذاکرات انجام شده در دوران برجام ۸۵ میلیارد دلار برآورد شد.

امیرحسین زمانی نیا، معاون امور بین الملل و بازرگانی وزیر نفت در کنفرانس ملی برجام و اقتصاد مقاومتی و در پنل تحقق سیاست های اقتصاد مقاومتی در صنعت نفت و گاز در فضای پسابرجام که در مرکز مطالعات وزارت امور خارجه برگزار شد، خبرهای خوشی را اعلام کرد. این در حالی است که اعضای اتحادیه اوپکس نیز در میان مهمانان برجسته این همایش بودند.

وی با اشاره به اینکه بعد از لغو تحریم ها ۲۵ تفاهم نامه نفتی با شرکت های بین المللی به مبلغ ۸۵ میلیارد دلار در حوزه های نفتی امضا شده است، گفت: پیش بینی می کنیم این تفاهم نامه خردادماه سال آتی تبدیل به قرارداد شوند.

وی با بیان اینکه درمورد برجام در وزارت نفت و

چهار زیرمجموعه این وزارتخانه هیچ گونه سیاه نمایی وجود ندارد، اعلام کرد: صادرات نفت خام بعد از تحریم دوبرابر شده است و بالغ بر ۳۴ میلیارد دلار در سال ۹۵ عواید نفت و میعانات بوده است. البته در ماه های آخر سال جاری ۲ میلیون و ۶۳۹ هزار بشکه نفت و میعانات گازی صادر شده است.

این مقام مسئول با اشاره به اینکه ما از توتال دلخور نیستیم، اظهار کرد: توتال اعلام کرده منتظر تصمیم نهایی آمریکا در مورد ایران است، در این فضا این شرکت را درک می کنیم. این شرکت قصد سرمایه گذاری ۵ میلیارد دلاری را دارد البته این شرکت از یک ماه و نیم گذشته تاکنون بیش از ۲۰ میلیون دلار هزینه کرده و پروپوزال های خود را آماده کرده است.

وی با اشاره به اینکه مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا اعلام کرده است که دولت جدید آمریکا توافقات برجام را رعایت می کند از این رو مشکل عمده ای در بخش نفت و گاز نخواهیم داشت، تأکید کرد: ایران براساس اقتصاد

یافت، همچنین فاز ۲ این پالایشگاه در نیمه دوم سال آینده افتتاح خواهد شد تا این پالایشگاه نیز به صادرکننده بنزین تبدیل شود، این اقدام از آثار برجام بوده زیرا تأمین کننده امنیت انرژی در کشور است. وی در این نشست همچنین از عملکرد صداوسیما انتقاد کرد و گفت: ۱۰ هزار میلیارد تومان سالانه مالیات می دهیم که دوبرابر بودجه صداوسیما منعکس نمی شود گویا صداوسیما با انتشار دستاوردهای برجام نفتی مشکل دارد، ۵۰ کانال تلویزیونی و ۸۰ کانال رادیویی دارند و فقط اخبار برزیل را پوشش می دهند. این در حالی است باید برای اطلاع رسانی شفاف و مطلع کردن مردم از دستاوردهای دولت تلاش کرد اما این اخبار به هیچ وجه از طریق صداوسیما منعکس نمی شود. وی همچنین اعلام کرد: امسال به طور متوسط روزانه ۴۵۰ هزار بشکه فرآورده های نفتی صادر شد و این در حالی بود که در سه ماهه تابستان این آمار به طور متوسط روزانه ۶۰۰ هزار بشکه بود و در دو ماهه زمستان امسال به روزانه ۳۵۰ تا ۴۰۰ هزار بشکه رسید. پیش بینی می کنیم سال آینده روزانه بیش از ۶۰۰ هزار بشکه فرآورده های نفتی صادر شود که به میزان ۳۵ درصد تولید پالایشگاه های کشور است.

آغاز صادرات گاز به عراق از سال ۹۶

در ادامه این پنل حمیدرضا عراقی، مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران با اشاره به اینکه برجام هزینه های اضافی صادرات و واردات تجهیزات را کاهش داد، اعلام کرد: متأسفانه در زمان تحریم ناچار بودیم محصولات مان را ارزان تر بفروشیم اما تجهیزات مورد نیاز را گران تر از قیمت های جهانی خریداری می کردیم اما خوشبختانه این فضا در تحریم تغییر یافت و امروز دیگر برای خریدوفروش حق دلایلی پرداخت نمی کنیم.

وی با بیان اینکه در زمان تحریم هزینه صادرات برای کشور بالا بود زیرا کشتی ها قادر نبودند در بنادر کشور پهلو بگیرند، افزود: در ماجرای قطع گاز تر کمستان به ایران بسیار مقتدرانه عمل کردیم، علت نیز این بود که به دلیل افزایش تولید گاز قادر بودیم از موضع قدرت صحبت کنیم به طوری که گاز ایران قطع شد اما اتفاقی نیفتاد. معتمد کشور که استقلال داشته باشد، می تواند در مقابل باج خواهی و زورگویی مقاومت کرده و بایستد. متأسفانه در سال ۸۶ به دلیل عدم تولید کافی زیاده خواهی این کشور را پذیرفتیم و قیمت ۹ برابر شد.

عراقی از ادامه سوآپ (معاوضه) گاز با کشور ترکمنستان خبر داد و گفت: مذاکرات برای صادرات گاز به بصره عراق در سال آینده نیز ادامه خواهد داشت. اوایل سال آینده نیروگاه بصره از ایران گاز وارد می کند پیش بینی می کنیم تا

سه سال آینده میزان صادرات گاز ایران به بصره به ۲۵ میلیون مترمکعب برسد و در کل عراق ۵۰ میلیون مترمکعب از ایران گاز وارد کند. این مقام مسئول با تأکید بر اینکه به کمک برجام تولید گاز کشور افزایش یافت، تصریح کرد: امکان دارد تا پایان سال جاری تولید ایران از قطر پیشی بگیرد، البته برجام در افزایش تولید نفت خام نیز مؤثر بود به طوری با افزایش صادرات نفت سفید بسیاری از نگرانی ها حل شد، برای نمونه این موضوع مطرح می شود که اگر صادرات نفت خام افزایش نمی یافت، نرخ ارز چه میزان افزایش می یافت. همچنین در این نشست از سوی پرویز سنگین، سرپرست اداره کل سامانه کالا و حمایت از ساخت داخل وزارت نفت اعلام کرد: ضمیمه های مربوط به انتقال فناوری در قراردادهای جدید نفتی تهیه شده است که به قراردادهای اضافه می شود. وی با بیان اینکه طرح ساخت گروه های ده گانه کالای نفت برای بومی سازی تجهیزات راهبردی صنعت نفت اجرا شده است، گفت: تاکنون ۵۰۰ کالای اصلی و نزدیک به ۱۵ هزار کالای ریز در قالب این طرح تعریف شده است. همچنین ۵۲ قرارداد برای بومی سازی این تجهیزات امضا شده است.

جذب سرمایه گذاری خارجی باید با هدف تأثیر مثبت بر روی اقتصاد کلان کشور صورت گیرد

رئیس گروه مینابیز در کنفرانس نفت ۲۰۱۷ گفت: در بخش اجرای پروژه های یوتیلیتی و در عمده پروژه های نفت، گاز و پتروشیمی از پتروشیمی های فجر و مبین تا دماوند و در کلیه فاز های پارس جنوبی و نیز واحدهای فرایندی همچون SRU، فلو میتر، توربو کمپرسور های پالایشگاهی و نیز در ایستگاه های تقویت فشار خطوط IGAT ظرفیت های کشور، مثال زدنی است. علی آبادی درباره ورود سرمایه گذاران خارجی تصریح کرد: کشور از سرمایه گذاری خارجی استقبال می کند مشروط به آنکه این سرمایه گذاری مصروف آن چیزی باشد که مورد

نیاز کشور است نه در زمینه هایی که تأثیر مثبت بر روی اقتصاد کلان کشور در قالب های مختلف از جمله حل مشکل بیکاری را به همراه نخواهد آورد. اما تا کنون ما شاهد پیشنهاد سرمایه گذاری مستقیم نیستیم بلکه موارد پیشنهادی صرفاً نوعی فاینانس است که مشکلات خود را دارد و چیز سودمندی را به ارمغان نخواهد آورد.

علی آبادی درباره تضامین دولتی در پروژه ها اظهار داشت: ارائه تضامین دولتی باید با برنامه های مشخص برای کسب درآمدهای ارزی باشد. پس لازم است پدیده فاینانس با پوشش بیمه صادرات کشورهای خارجی که مستلزم ارائه تضامین دولتی کشور وام گیرنده است، با ملاحظات بیشتری انجام پذیرد.

علی آبادی درمورد تعامل و همکاری های استراتژیک بین شرکت های خارجی و داخلی با شرط ورود به بازار ایران اظهار داشت: همان طور که مسئولین تراز اول کشور ذکر کرده اند، تعامل و همکاری های استراتژیک بین شرکت های خارجی و داخلی شرط ورود به بازار ایران است و حتی اگر مذاکراتی نیز در قالبی غیر از آنچه سیاست غایی نظام است صورت گیرد، الزاما منجر به نتیجه خواهد شد و شاید به نوعی ائتلاف بی مورد وقت و انرژی باشد.

تحولات مثبت در شکوفایی و بهبود فضای کسب و کار در پسابرجام

سید حمید حسینی، عضو هیات مدیره اتحادیه صادرکنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران نیز در این کنفرانس گفت: تحولات مثبت در شکوفایی و بهبود فضای کسب و کار، تعامل با دنیا جلب سرمایه گذاران خارجی را شامل افزایش تولید نفت و گاز، افزایش صادرات محصولات پتروشیمی و فرآورده های نفتی، موافقت وزارت نفت با شکل گیری نهاد مستقل تنظیم قوانین و مقررات (رگلاتوری) و نهایی شدن فرمول ده ساله گاز جهت خوراک واحدهای پتروشیمی، معرفی الگوی جدید قراردادهای نفتی (IPC)، کاهش رتبه ریسک اعتباری ایران ۷ از ۶ و تلاش جهت کاهش ریسک اعتباری کشور به ۵ را از دستاوردهای کشور پس از برجام برشمرد. دکتر حسینی ابراز امیدواری کرد با تصویب نهاد رگلاتوری مستقل در دولت و تشکیل آن، تنظیم آیین نامه چگونگی ارزیابی پروژه های بخش خصوصی در شورای اقتصاد جهت تضمین فاینانس، کاهش و بازنگری در قیمت خوراک، مایعات پتروشیمی و پالایشگاهی، سپرده گذاری صندوق توسعه ملی در خارج از کشور جهت تضمین وام های بخش خصوصی، تدوام ارتباطات بین المللی کشور و حل فصل مسائل بانکی شاهد رونق هر چه بیشتر بخش پایین دستی نفت در سال ۲۰۱۷ باشیم.

اوایل پرایس: آیا سعودی می تواند آرامکورا به حراج بگذارد؟

و متعهد شده‌اند که با تغییر وضعیت آرامکو از شرکت کاملاً نفتی و گاز به مجتمع‌های صنعتی بتوان اقتصاد این کشور را بهبود بخشید اما مقامات ارشدی هم در این کشور هستند که نگرانی‌های خود را در این زمینه اعلام کرده‌اند و معتقدند که با پیچیده شدن وضعیت آرامکو همکاری‌های دیگر کشورها بسیار هزینه‌زا خواهد بود.

بر اساس این گزارش تبدیل آرامکو به مجتمع صنعتی می‌تواند قیمت سهام این کشور را افزایش دهد. خبرگزاری رویترز در این زمینه نوشته است که تلاش برای گفت‌وگو با مقامات آرامکو برای کسب اطلاعات بیشتر بی‌نتیجه مانده است. طی چند سال گذشته آرامکو وارد قرارداد با جنرال الکتریک و شرکت‌های ساخت کشتی و همچنین شرکت‌های فعال در انرژی‌های تجدیدپذیر برای استفاده از انرژی‌های خورشیدی و بادی وارد مذاکره شده است.

برخی مقامات می‌گویند که ورود آرامکو به این بخش‌ها برای خریداران خارجی که می‌خواهند سهام این شرکت را بخرند جذاب نخواهد بود و در نتیجه بخش مهمی که در طرح فروش آرامکو وجود دارد این است که خریداران سهام می‌گویند ورود آرامکو به بخش‌های غیر مرتبط نباید صورت می‌گرفت.

یک منبع صنعتی اعلام کرد: فرایند طوری پیش می‌رود که به عنوان کابوسی ترسناک برای سعودی‌ها است و هر چه آنها بیشتر پیش می‌روند با مسائلی مواجه می‌شوند که نیاز به مطالعه و دسته‌بندی بیشتری دارد.

در حالی که سعودی‌ها فروش آرامکو را آخرین شانس برای فرار از مشکلات اقتصادی مطرح کرده‌اند یک منبع صنعتی اعلام کرد: فروش آرامکو به کابوسی ترسناک برای سعودی‌ها تبدیل شده و دعوا سر این است که آیا این شرکت کاملاً نفتی بماند یا به مجتمع صنعتی تبدیل شود. مقامات عربستان سعودی روی این مساله مذاکره می‌کند که آیا آرامکو بزرگترین شرکت دولتی این کشور باید در فهرست مجتمع‌های صنعتی قرار بگیرد یا اینکه به عنوان شرکت نفتی بین‌المللی کار خود را ادامه دهد. این در حالی است که قرار است نخستین پیشنهاد عمومی برای فروش آرامکو در سال آینده ارائه شود.

یک مقام آگاه از بخش انرژی این کشور که درخواست نامش فاش شود، اعلام کرد: دو گزینه را مطالعه می‌کنیم یا اینکه از آرامکو یک شرکت تولید کننده نفت و گاز بسازیم یا اینکه آن را تبدیل به یک مجتمع صنعتی کنیم تا اینکه نقش خودش را در بخش پتروشیمی و بخش‌های دیگر ایفا کند.

اعلام شده است که فروش آرامکو بزرگترین معامله تاریخ خواهد بود که با کسب میلیاردها دلار از این طریق می‌توان اقتصاد عربستان را از وابستگی مطلق به نفت نجات داده و این کشور را به بهبود اقتصاد غیر نفتی سوق دهد، این برنامه‌ریزی تا سال ۲۰۳۰ انجام شده است.

برنامه کاهش وابستگی نفتی عربستان از طریق فروش آرامکو سال گذشته مطرح شد که قرار است فروش و سرمایه‌گذاری آن تا سال ۲۰۳۰ انجام شود و طراحان این طرح

خصولتی هستند و همه‌شان مربوط به دولت نیستند - در نظر دارند، برای سرمایه‌گذار خارجی انگیزه ایجاد کنیم می‌توان این طرح‌ها را به اتمام رساند. به هر حال دولت به عنوان بازوی توسعه‌ای و موتور توسعه‌ای که صنعت پتروشیمی برای کشور دارد، قطعاً باید از این صنعت و اتمام پروژه‌های نیمه تمام آن حمایت کند. بنابراین باید شرایطی ایجاد شود که بتوانیم سرمایه‌گذار خارجی را برای این پروژه‌های نیمه تمام جذب کنیم. برای این کار می‌توان از بانک‌هایی استفاده کرد که تضامینی بدهند تا سرمایه‌گذارها به ایران بیایند و ریسک تجاری ایران در دنیا کاهش پیدا کند. البته این فرآیند در حال بهبود است و اوضاع بهتر شده است. به هر حال باید ضمانت‌هایی که لازم است به این سرمایه‌گذارها داده شود تا اینها وارد قضیه نشوند. اما نباید فراموش کرد که این سرمایه‌گذارها اکثراً دنبال ضمانت دولتی هستند و دولت هم به دلیل اینکه سهام این مجتمع‌ها واگذار شده نمی‌تواند این تضمین را بدهد.

برای این مشکل می‌توان با بانک‌ها، کنسرسیوم‌ها و هلدینگ‌های بزرگ که این سهام را دارند، یک راهکار منطقی پیدا کرد. به طور مثال فرض کنید هلدینگ‌ها بیایند به بانک‌ها ضمانت بدهند و بانک‌ها هم بروند به آن سرمایه‌گذارها یک ضمانت‌های خاصی بدهند، به این شکل این مسائل هم حل می‌شود.

البته که در کنار این مسائل، بحث خوراک مجوزها هم مطرح است. درباره خوراک، وزارت نفت وارد شده و تکلیف خوراک‌ها را مشخص می‌کند و مجوزها و تسهیلاتی را که می‌توان ارائه کرد داده است. باید از سرمایه‌گذاران دعوت کرد تا با این امکانات مشارکت کنند.

به اعتقاد من می‌شود این پروژه‌ها را سریع‌تر راه‌اندازی کرد. به راه‌اندازی این پتروشیمی‌ها، ظرفیت محصولات پتروشیمی کشور از ۶۰ میلیون تن به ۱۲۰ میلیون تن می‌رسد که تقریباً دوبرابر است و این باعث یک رشد تصاعدی هم در تولید و هم در صادرات کشور می‌شود. بعد از برجام یک سری اقدامات در مسیر تسهیل این اقدامات انجام شد. گروه‌هایی آمدند و علاقه مندی هم ابراز کردند. به طور مثال هندی‌ها علاقه مند هستند در بخش گروه آمونیاک وارد شوند و برای مصارف خودشان سرمایه‌گذاری کنند.

اروپایی‌ها هم علاقه مند هستند، منابع هم در اختیار است اما همچنان بسترسازی لازم بیشتر برای بحث تضامین مطرح است و آن تسهیلاتی که ما برای سرمایه‌گذار خارجی باید ایجاد بکنیم. اگر این اقدامات انجام شود، این پروژه‌های نیمه تمام هم سامان می‌گیرد.

پروژه‌های ناتمام پتروشیمی و افزایش ظرفیت تولید

اقتصادی است و برایش خوراک هم تخصیص داده شده و قطعاً نیاز به سرمایه دارد.

اگر ما بتوانیم با خوراک، تسهیلات و هر عاملی که دولت یا صاحبان سهام این مجتمع‌ها - چون اکثراً مربوط به بخش خصوصی یا

در کشور وجود دارد که درصد پیشرفت آن از ۵ تا ۹۵ درصد است. ممکن است بعضی از این طرح‌ها به دلیل شرایط بد آب و هوایی کشور و کمبود آب دیگر توجیه نداشته باشند؛ ولی با این حال هنوز هم بخش عمده‌ای از آنها دارای توجیه

مهدی شریفی نیک نفس - عضو هیأت نمایندگان اتاق تهران | پروژه‌های نیمه تمام زیادی در حوزه پتروشیمی وجود دارد؛ پروژه‌هایی که می‌تواند مشکلات و مسائلی را به وجود آورد. در حال حاضر حدود ۵۵ طرح پتروشیمی

عباس کاظمی معاون وزیر نفت:

بخش خصوصی در بازاریابی فرآورده‌ها ضعیف است

قانون، صادرات فرآورده‌های نفتی را بر عهده وظیفه را بر عهده بخش دولتی گذاشته است، البته اگر پای درددل بخش خصوصی بنشینیم شاید مواردی را به عنوان چرایی این ضعف بشنویم. دولت با ورود بخش خصوصی در بخش صادرات فرآورده‌های نفتی مشکلی ندارد. وی در ادامه می‌افزاید: بخش خصوصی در صادرات فرآورده‌های نفتی از طریق خشکی نیز موفق عمل نکرده است و تنها بازارهای محدودی را دارد، برای نمونه در چند کشور منطقه از جمله پاکستان، افغانستان و عراق فعالیت دارد، البته بازار این کشورها را نتوانسته است در اختیار خود داشته باشد. با این وجود از آنجا که فرآورده‌های نفتی در بورس عرضه می‌شود نباید این بخش در تامین این فرآورده‌ها برای صادرات با مشکل

مواجه شود.

مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی بر این باور است که عملکرد این بخش در مقایسه با سال گذشته بهبود یافته است ولی هنوز نتوانسته انتظارات ما را برآورده سازد با این وجود باید این بخش تلاش کند در بخش دریایی ورود جدی داشته باشد، زیرا عمده صادرات این فرآورده‌ها از طریق دریا صورت می‌گیرد که در اختیار بخش خصوصی نیست.

طبق نظر این مقام مسئول، در سال جاری حجم صادرات فرآورده‌های نفتی به طور متوسط ۴۵۰ هزار بشکه در روز است که برای نخستین سال است این میزان فرآورده صادر می‌کنیم. بخش عمده این حجم از طریق دریا صورت گرفته است.

انتقاد غیر منصفانه معاون وزیر نفت

این حالی است که وقتی پای درددل فعالان بخش خصوصی در صادرات فرآورده‌های نفتی می‌نشینیم، داستان تغییر می‌یابد. سیدحمید حسینی، عضو هیات مدیره اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفتی در واکنش به اظهار نظر این مقام مسئول به می‌گوید: انتقادات معاون وزیر نفت منصفانه نیست زیرا وی در جریان امور نیست. آنچه در حال حاضر در حال رخ دادن است، همراهی بخش خصوصی با بخش امور بین الملل وزارت نفت در صادرات فرآورده‌های نفتی است.

در همین حال وی با بیان اینکه بخش بین الملل وزارت نفت علاقه‌ای برای همکاری با بخش خصوصی ندارد، می‌افزاید: تامین منابع مالی و فاینانس اولویت بخش بین الملل است و علاقه‌ای به همکاری با بخش خصوصی ندارد و با شرکت‌های بین المللی همکاری می‌کند، در این فضا بخش خصوصی چه کار می‌تواند بکند. اما در این باره سیدحمید حسینی، از

فعالان بخش خصوصی صنعت نفت می‌گوید: پیش‌بینی ما بر این بود که قراردادهای جدید در سال جاری منتج به قرارداد عملیاتی نشود زیرا موانع خاص داخلی مانع شد تا ریزنی‌ها برای سرعت بخشیدن به قراردادهای نفتی صورت گیرد.

وی بر این باور است که وزارت نفت و مسئولان آن به خصوص در عرصه بین‌المللی تمام تلاش خود را کرده‌اند تا این قراردادها به شرکت‌های خارجی معرفی شوند اما در کنار این تلاش‌ها برای به سرانجام رسیدن، اقدامات دیگری برای به سرانجام نرسیدن این قراردادها صورت گرفت که نباید آنها را فراموش کرد.

براساس اعلام وزارت نفت، شرکت ملی نفت پس از اجرای برجام بیش از ۱۵ تفاهم‌نامه در قالب MOU و HOA امضا کرده که ارزش این تفاهم‌نامه‌ها حدود ۴۰ میلیارد دلار برآورد شده است. حال باید منتظر ماند تا دید پیش‌بینی وزارت نفت برای تحقق قراردادهای جدید نفتی در سال آینده چه میزان تحقق خواهد یافت.

احمد صرامی از فعالان بخش خصوصی در صادرات فرآورده‌های نفتی نیز در این باره اضافه می‌کند: آقای کاظمی فرد کارکشته‌ای در حوزه نفت است و نظرات کارشناسی متعددی را اعلام می‌کند و نباید این گونه اظهار نظر داشته باشد، بخش خصوصی در چند سال گذشته رشد قابل توجهی در صادرات فرآورده‌های نفتی در دو بخش دریایی و خشکی داشته است و معتقدم در صورت حمایت از این بخش توانمندی آن برای صادرات بیش از اینکه است خواهد بود.

وی با بیان اینکه اگر بخش خصوصی از نظر ایشان موفقیت‌چندانی نداشته است قطعاً دلایل متعددی دارد، می‌افزاید: این دلایل ریشه در بخشنامه و دستورالعمل‌هایی دارد که از سوی وزارت نفت برای بخش خصوصی ابلاغ می‌شود که این موانع بسیار دست و پاگیر است، البته ناگفته نماند انتظار می‌رفت بعد از برجام مشکلات ما در بخش بانکی و بازگشایی ال سی حل و فصل شود اما این گونه نشد.

آیا ایران سلطه انرژی روسیه در شرق اروپا را برهم می زند

خارجی آمریکا تشویق اروپا به تنوع بخشی به منابع تامین انرژی خود و کاهش وابستگی به روسیه در حال متمایل شدن به ایران است. این حرکت می تواند رقم زننده یک انقلاب ژئوپلتیک باشد، اما باید دید این روند می تواند ادامه پیدا کند یا نه. شرق اروپا با هدف تنوع بخشی به منابع تامین انرژی خود و کاهش وابستگی به روسیه در حال متمایل شدن به ایران است. این حرکت می تواند رقم زننده یک انقلاب ژئوپلتیک باشد، اما باید دید این روند می تواند ادامه پیدا کند یا نه. از زمان جنگ سرد به این طرف، سیاست

خارجی آمریکا تشویق اروپا به تنوع بخشی به منابع تامین انرژی خود و کاهش وابستگی به روسیه در حال متمایل شدن به ایران است. این اقدام از طریق مجموعه ای از ابزارهای دیپلماتیک، اقتصادی و پنهانی صورت گرفته که از جمله آنها می تواند خرابکاری تکنولوژیک سی آی ای در خطوط لوله انرژی اتحاد جماهیر شوروی سابق اشاره کرد. در حالی که دولت های آمریکا پس از جنگ سرد همواره نگران استفاده احتمالی روسیه از «سلاح انرژی» علیه غرب اروپا بوده اند، سیاست خارجی آمریکا بیشتر روی تقویت استقلال

اعلام کرد که صادرات نفت به بلاروس از طریق بنادر اوکراین و لاتویا را آغاز خواهد کرد. این موضوع در شرایطی مطرح شده که روابط بلاروس و روسیه به میزان بی سابقه ای تنش آلوده شده است، زیرا بلاروس از پرداخت بدهی معوق گازی خود به روسیه خودداری می کند زیرا معتقد است قیمت در نظر گرفته شده برای بلاروس ناعادلانه و بالاتر از قیمتی است که دیگر کشورهای عضو اتحادیه اقتصادی اوراسیایی برای گاز روسیه پرداخت می کنند. روسیه هم در عوض صادرات نفت خام به بلاروس را به نصف کاهش داده است. فرآورده های نفتی عمده ترین محصول صادراتی بلاروس به شمار می رود و یک سوم از کل درآمد صادراتی این کشور را تشکیل می دهد. الکساندر لوکاشنکو، رئیس جمهور بلاروس در واکنش به این اقدام روسیه در مصاحبه ای تلویزیونی گفته: «ما بدون نفت روسیه هم می توانیم زنده بمانیم. ما نفت را از جای دیگر خواهیم خرید. مطمئناً این کار به صرفه نخواهد بود، اما آزادی و استقلال به صرفه است و نمی توان آن را با هیچ معیار پولی ای سنجید.» دولت بلاروس، خواسته یا ناخواسته از طریق خرید نفت از ایران در حال هموار کردن مسیر برای ایجاد پیشرفت در روابط انرژی شرق اروپاست. ایران نه تنها قیمت پایین تری برای فروش نفت به بلاروس پیشنهاد کرده، بلکه بلاروس هم قول داده تا اجازه دهد ایران از پالایشگاه های این کشور برای فروش فرآورده های نفتی خود در سراسر ای منطقه استفاده کند. علاوه بر این، بلاروس تلاش می کند تا اوکراین و کشورهای حوزه بالتیک را نیز در طرح های خود مشارکت دهد و احتمالاً درهای این کشورها را نیز به روی نفت ایران باز کند.

اگر بلاروس به جای پای برای صادرات و پالایش نفت ایران در شرق اروپا و اوراسیا تبدیل شود، این امر به شدت موجب تضعیف سلطه انرژی اروپا و در نتیجه کاهش تسلط سیاسی روسیه در این منطقه از جهان خواهد شد.

ایران نه تنها قیمت پایین تری برای فروش نفت به بلاروس پیشنهاد کرده، بلکه بلاروس هم قول داده تا اجازه دهد ایران از پالایشگاه های این کشور برای فروش فرآورده های نفتی خود در سراسر ای منطقه استفاده کند

اجرایی شدن IPC در سال ۹۶ هم قطعی نیست!

نصرالله ابراهیمی، مشاور کمیته بازرگانی قراردادهای نفتی با دفاع از جذابیت قراردادهای جدید نفتی برای سرمایه گذاران نفتی با تأکید بر اینکه قراردادهای جدید نفتی به خودی خود نمی توانند منبع جذب سرمایه باشند، می گوید: جذب سرمایه گذار خارجی دارای مولفه های مختلفی است و در صورتی که تمامی تحریم ها به خصوص تحریم های مالی و بانکی حل می شد و قراردادهای جدید نفتی موسوم به IPC مورد توجه سرمایه گذاران قرار نمی گرفت آن زمان می توان با صراحت اعلام کرد که این قراردادها جذابیت نداشتند. وی با بیان اینکه حساسیت ها نسبت به قراردادهای حوزه نفت بیش از سایر صنایع است، می افزاید: مادامی که تحریم ها لغو و فضای بین المللی مثبت نشود، هیچ نوع قراردادی در صنعت نخواهیم داشت و نمی توان امیدوار بود که سرمایه گذاران خارجی در بازارهای صنعتی مشارکت داشته باشند. اما مهم ترین مسئله که نباید از آن غافل بود روی کار آمدن رئیس جمهوری جدید آمریکاست که سیاست های این فرد بر توافقات برجام منطبق نیست.

ابراهیمی بر این باور است که شرکت های خارجی علاقه مند به سرمایه گذاری در ایران منتظرند تا تصمیم و سیاست کشور آمریکا را در مورد همکاری با ایران بدانند. بدون شک اگر سیاست منع کننده ای برای همکاری با ایران وجود نداشته باشد آینده خوشی در انتظار قراردادهای جدید نفتی خواهد بود در غیر این صورت حتی اگر تکلیف مشخص نشود و همه چیز در ابهام باقی بماند شرکت های خارجی ترجیح خواهند داد در ایران سرمایه گذاری نکنند.

بدون شک در صورت رفع موانع جذب سرمایه گذار خارجی می توان امیدوار بود که قراردادهای جدید نفتی در سال آینده به بار بنشیند، در فضای مثبت و لغو کامل تحریم ها، به خصوص رفع موانع مالی و بانکی بین المللی است که سرمایه گذاران برای سرمایه گذاری به ایران خواهند آمد همان گونه که پیش از این قراردادهای بیع مشارکت توانست سرمایه گذاران متعددی را به صنعت نفت جذب کند.

قراردادهای جدید نفتی موسوم به IPC با تمام تلاش های وزارت نفت، در سال جاری به مرحله اجرا نرسید تا پیشگویی های برخی کارشناسان در این امر محقق شود، با این وجود همچنان بدنه وزارت نفت امیدوار است که در ابتدای سال ۹۶، بهار قراردادهای نفتی از راه برسد تا برگ دیگری از موفقیت های نفتی دولت یازدهم رقم بخورد. امیرحسین زمانی نیا، معاون امور بین الملل و بازرگانی وزارت نفت با بیان اینکه در خرداد ماه ۹۶، اتفاقات خوبی در قراردادهای جدید نفتی رخ خواهد داد می گوید: این پیش بینی مبتنی بر مذاکراتی است که در طول یک سال گذشته با شرکت های خارجی صورت گرفته است، همچنین با برداشت هایی که از سیاست های خارجی دولت ترامپ داریم. بر این باوریم که در خرداد ۹۶ تفاهم های مقدماتی تبدیل به قرارداد شود. وی با بیان اینکه در تحقق قراردادهای جدید نفتی در سال جاری موانع و مشکلات متعددی وجود داشت که تلاش شد این موانع مرتفع شود، می افزاید: تمامی شرکت هایی که با ایران برای حضور در طرح های بالادستی صنعت نفت وارد مذاکره شده اند، در ایران دفتر دارند و این به این معناست که فضای همکاری برای جذب سرمایه گذار نسبت به زمان تحریم ها بهبود یافته است. ایران در شرایطی قرار گرفته است که قدرت انتخاب دارد.

دلواپسی و نگرانی های عده ای خاص از متن قراردادهای نفتی اگرچه موجب شد روند ارائه این قراردادهای نفتی به سرمایه گذاران با کندی مواجه شود، اما باید به این مهم نیز توجه کنیم که متن اصلی این قراردادها از سوی وزارت نفت با تأخیر تهیه شد، با این وجود تعدادی سرمایه گذار داخلی و خارجی برای انعقاد تفاهم نامه با شیوه قراردادهای جدید نفتی پای میز مذاکره آمدند. این در حالی است که انتظار می رفت تفاهم نامه های بیشتری با شرکت های بزرگ خارجی منعقد شود؛ تفاهم نامه هایی که در کوتاه ترین زمان ممکن به قرارداد اصلی تبدیل شود. حال سوال جدی این است که در کنار موانع خاص از جمله موانع داخلی و خارجی آیا متن قراردادهای جدید نفتی برای سرمایه گذاران جذاب بود؟

امیر منصور شیرازیان

بازارهای صادراتی صنایع پایین دستی را از دست دادیم

یک فعال پتروشیمی گفت: امسال موضوع صاحبان پروانه‌های صوری در مناطق آزاد و سهمیه‌های برخوردار از معافیت مالیاتی ۹ درصدی در سامانه بهین‌یاب باعث شد تا مواد پتروشیمی راحت‌تر و ارزان‌تر به دست واسطه‌ها برسد.

یک فعال صنعت پایین دستی پتروشیمی با بیان اینکه راهکاری شفاف‌تر و بهتر از مکانیزم عرضه و تقاضا در بورس کالا برای معاملات محصولات پتروشیمیایی وجود ندارد، عنوان کرد: فرایند معاملات محصولات پتروشیمی در بورس کالا از شفافیت بالایی برای صنایع پایین دست پتروشیمی برخوردار بوده و این در حالی است که هنوز مشکلات نحوه توزیع این مواد بر خوردار از ارزش افزوده در کشور ایران به دلیل وجود شرکت‌های صوری دچار اشکال اساسی است.

امیر منصور شیرازیان گفت: در کشورهای همجوار ایران مواد پتروشیمی بطور اعتباری با کمترین تضامین به صاحبان کارخانه و طی ۱۰۰۰ روز به قیمت نقدی تحویل و تسویه حساب می‌شود ولی در ایران این موضوع محال است. از سویی دیگر از واسطه و تاجر مواد پتروشیمیایی در جایی که بورس وجود دارد خبری نیست ولی در ایران این مسئله وجود داشته و باعث می‌شود که بخشی از مواد در بخش واسطه‌گری وارد شده و قسمت اعظم رانتی که وجود دارد به جای اینکه به رونق خط تولید بیانجامد به جیب واسطه‌ها ریخته می‌شود.

وی با بیان اینکه طی امسال موضوع صاحبان پروانه‌های صوری در مناطق آزاد و یا سهمیه‌های برخوردار از معافیت مالیاتی ۹ درصدی در سامانه بهین‌یاب باعث شد تا مواد پتروشیمی راحت‌تر و ارزان‌تر به دست واسطه‌ها برسد، عنوان کرد: در ایران اگر تولید کننده در غالب قانون تجارت حرکت کند و در عین حال از نقدینگی در گردش به عنوان یک موضوع مقدس برای خرید خانه و یا طرح‌های توسعه‌ای و یا هزینه‌های امور خیریه مصرف نشود مشکلی نخواهیم داشت.

شیرازیان با تاکید بر لزوم رصد مداوم شرکت‌های صوری و سهمیه‌های غیر واقعی در سامانه بهین‌یاب از سوی نهاد های نظارتی، گفت: در صورت

وجود پروانه بهره برداری، قدر مسلم یک پیر زن نمی‌تواند به واسطه این پروانه از سهمیه خرید پی وی سی در بورس کالا برخوردار شود مگر اینکه در مچینگ بورس پس از عدم اقبال خریداران روبرو، از سوی عرضه کننده پتروشیمی در فضای تجاری معامله‌ای خارج از بورس رخ دهد ولی در بخش تولید همچنان وجود پروانه‌های صوری آزار دهنده است که اغلب آنها مربوط به مناطق محروم و دور افتاده کشور بوده و ظرفیت‌های غیر واقعی بالایی را نشان می‌دهند.

به باور وی باید نهادهایی همچون دفتر توسعه صنایع پایین دستی شرکت ملی پتروشیمی و یا اتحادیه‌ها و تشکل های نظارتی ضمن بازدیدهای مداوم و اقدام برای بازرسی و نظارت حتی به هزینه خود تولید کننده ها و تعیین بودجه‌ای برای این موضوع، همواره بازرسی های اتفاقی را در دستور کار خود قرار دهند و از این طریق کاهش هزینه های غیر عادی قبوض آب و برق و یا هزینه بیمه و مالیات برخی واحدهای تولیدی که حاکی از خاموش بودن چرخه تولید آنها است را از خرید

مواد پتروشیمی در بورس کالا منع کنند.

شیرازیان با بیان اینکه اگر در یک روز یک واحد در منطقه‌ای دور افتاده همزمان با دریافت مجوز سهمیه در بهین یاب بتواند از بورس کالا خرید کند شائبه جدی ایجاد می‌شود، گفت: اینکه واحد تولیدی مواد خود را با مواد دیگری تعویض می‌کند مسئله‌ای متفاوت است ولی کسی که پروانه بهره برداری کارخانه های تولیدی تعطیل شده آن در دست واسطه های بزرگ است باید از طریق واحد های متشکلی بطور دائم بازرسی و رصد شود.

وی در پاسخ به این پرسش فارس که آیا مشکلات واحدهای تولیدی پس از اعتراض ها در مقابل معاون اول رییس جمهور در نمایشگاه اخیر ایران پلاست حل و فصل شده است؟ گفت: برای حل مشکلات از جمله واحد تولیدی نایلون پلاستیک نه بخاطر اعتراض ها در حضور با جهانگیری اما با تلاش ها و رایزنی ها بخشی از آن حل و فصل شده است. وی با بیان اینکه این واحد تولیدی هم اکنون بازار های صادراتی خود را از دست داده است ، گفت: نخستین محموله مواد مورد نیاز شرکت طی روز گذشته با تسویه نقدی به کارخانه رسیده ولی هنوز خرید اعتباری کارخانه در دست مذاکره است.

شیرازیان مصرف پلی اتیلن به عنوان ماده مصرفی بنگاه اقتصادی خود عنوان کرد و گفت: هم اکنون با وجود مذاکره و نامه نگاری با دو شرکت پتروشیمی پس از حدود ۱۰ ماه و همچنین صدور مصوبه کار گروه رفع موانع تولید در ۲۳ دی ماه امسال اما هنوز به مرحله اجرا و نهایی نرسیده و باعث شده تا بازار صادراتی خود را از دست بدهیم . شیرازیان گفت: از نظر تولید و درآمد در سال

جاری وضع اسف بار ی مواجه بودیم بطوریکه متاسفانه تولید شرکت نسبت به سال قبل بین ۶۰ الی ۷۰ درصد افت مواجه بود. مقصر این موضوع به نظر نمی رسد که دولت بوده باشد. زیرا ناشی از نوع اعتماد خود تولید کننده به بازارها و روندی که در فرایند سرمایه گذاری ها طی ۳۰ سال اخیر رخ داده می باشد.

وی اضافه کرد: متاسفانه تولید کننده ها به قوانین تجارت و تولید و قوانین شرکتی کمتر اعتنا می‌کنند. بطور مثال اگر تولید کننده سرمایه در گردش خود را در طرح توسعه نمی گذاشت و طرح توسعه را از مسیر خودش با کارشناسی و مشاور و نقدینگی برخوردار از دوره تنفس مفید از بانک دنبال می‌کرد این اتفاق رخ نمی داد. در حال حاضر ۲۰۰ درصد ظرفیت خود مشتری دارم ولی وقتی یک دفعه جنگ در عراق رخ داد و همزمان رکود در بازار داخلی رخ داد پولی برای ارایه به مشتری نداشتم.

وی ادامه داد: دولت روحانی تنها در یک جا مقصر بود و آن اینکه بدون اطلاع خواص، به مردمی که اقتصاد، معیشت و کار روزمره خودشان را چه در امر ساختمانی سازی و چه در امر خدماتی همگی بر اساس گرانی و تورم برنامه ریزی کرده اند و مردمی که عاشق گرانی شده اند نوید آرزائی داده است.

وی افزود: روحانی آنجایی اشتباه کرد که حتی با وجود مهار تورم نباید تبلیغات خود را بر روی این موضوع می گذاشت زیرا سودی از آن نمی برد و در نهایت ضد تبلیغ شد ولی اگر تبلیغات را بر روی کیفیت می گذاشت برای عموم قابل لمس تر بود. به باور وی روحانی بدون اینکه قیمت ها در اقتصاد چندان گرانتر شود باید اعلام می کرد که کیفیت را

بالا تر برده ایم در این صورت حتما مردم راضی تر بودند تا اینکه مردم و مشتریان بنگاه ها به دنبال این باشند که با ذخیره سازی تصور گران تر شدن قیمت ها در آینده ای نزدیک را داشته باشند.

وی ادامه داد: در صنعت فولاد و ساختمان و پتروشیمی و پلاستیک گرفته تا سایر صنایع تولیدی هم اکنون دچار رکود و قفل شدن چرخه تولید و فروش هستند در حالیکه دولت نتوانسته تورم واقعی را مهار کند و آمارها نیز شفاف نیست.

وی افزود: مهار تورم یعنی تثبیت نرخ تورم در حالیکه سرعت آن کند شده است که به تبع آن سرعت اقتصاد نیز کاهش یافته است.

این تولید کننده محصولات پلاستیکی با بیان اینکه همه مشکلات به دولت باز نمی گردد ، عنوان کرد: عدم برنامه ریزی تولید کننده ها و عدم حرکت بر مبنای اصول تجارت باعث ایجاد مشکلات کنونی صنعت شده است. در این زمینه تا حدی بانک ها نیز مقصر بوده و نرخ سود و جرایم نیز افسار گسیخته شده است. با وجود ارایه تسهیلات ۲۸ درصدی از سوی بانک ها ولی در زمان تسویه با نرخ بهره مرکب ۳۸ درصد خواهد بود که به بنگاه‌ها صدمه می زند.

شیرازیان از تعدیل ۴۰ درصدی نیروی کار به دلیل بروز مشکلات تولید در بنگاه اقتصادی خود طی سال جاری سخن گفت و افزود: صاحبان خط تولید طی امسال مثل مادری که بچه شیر خواره خود را باید تغذیه کند به هر قیمتی از زیر سنگ هم که شده مواد اولیه خود را بدست آورد و اجازه خاموش شدن این خطوط را نداد اما اینکه این مواد تهیه شده برای رساندن به خط تولید به بهترین وجه در کشور رخ می دهد، نیست.

بخش خصوصی روسیه در بازار نفت چه می کند

ابولقاسم هاشمی در گفتگو با دنیای انرژی :

واگذاری ۲۰ درصدی سهام شرکت های پتروشیمی نباید

زمینه دولتی شدن مدیریت را فراهم کند

عضو اتحادیه صادر کنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی ایران با اشاره به ناکارآمدی دولت در حوزه مدیریت شرکت ها و واحدهای تولیدی و صنعتی، گفت: دولتی شدن مدیریت بازده شرکت ها را تا صد درصد کاهش می دهد.

ابولقاسم هاشمی درمورد مصوبه بهمن ماه سالجاری هیات وزیران نسبت به بازگشت ۲۰ درصد از سهام شرکت های پالایش نفت اصفهان، تبریز، لاوان، تهران، شیراز، کرمانشاه و بندرعباس از فهرست شرکت های واگذار شده به طرح توزیع سهام عدالت، اظهار کرد: نقش تصدی گری دولت در هر حوزه ای، کاملاً اشتباه است و اصولاً دولت نباید نقش سرمایه گذاری را ایفا کند، بنابراین باید در بخش هایی که نقش سرمایه گذار و یا سهامدار را دارد، سرمایه را پس گرفته و آن را از طریق بورس و یا مزایده به بخش خصوصی واگذار کند.

وی با اشاره به اینکه نقش دولت در بخش های مختلف از جمله صنعت بیشتر باید در حوزه های استراتژی باشد، خاطر نشان کرد: تجربه

ثابت کرده که بخش هایی که با مدیریت دولتی اداره می شوند در بیشتر موارد توفیق چندانی پیدا نمی کنند، از این رو برای پویایی بیشتر خصوصی سازی بهترین گزینه است. رئیس هیئت مدیره انجمن صنایع بازیافت صنایع نفت و گاز پتروشیمی ایران، افزود: درمورد بازپس گیری سهم ۲۰ درصدی دولت از شرکت های پتروشیمی و پالایشگاهی نیز اذعان کرد: باید مشخص شود که در صورت بازپس گیری، سهم دولت در سهام کل به چه میزان افزایش می یابد و آیا این ۲۰ درصد اهرمی برای اعمال نفوذ دولت در مدیریت شرکت ها می شود یا خیر؟! بنابراین باید ببینیم که سهام دولت در این موضوع در اکثریت قرار می گیرد یا بخش خصوصی؟

هاشمی با تاکید بر اینکه ابعاد این مصوبه باید با شرطی باشد که به مدیریت دولتی شرکت ها منتهی نشود، تصریح کرد: اگر با اجرای این مصوبه شرکت ها به سمت دولتی شدن نروند، اشکالی بر این موضوع وارد نیست، اما اگر این طرح ابزاری برای افزایش سهام دولتی

این روزها بزرگ ترین دغدغه بازار نفت احتمال تمدید یا عدم تمدید توافق بزرگان نفتی برای کاهش تولید است. کارشناسان بر این باورند که در صورت عدم تمدید توافق اوپک، با توجه به رشد تولید نفت شیل آمریکا و عدم کاهش حجم ذخایر نفتی در نیمه اول سال، مجدداً مازاد عرضه در بازار نفت سر به فلک خواهد گذاشت و قیمت ها به حدود ۴۰ یا حتی ۳۰ دلار در هر بشکه سقوط خواهد کرد.

اما از آنجایی که اوپک خود بیش از هر کشوری به قیمت های بالای نفت نیاز دارد و به دنبال رهایی از شرایطی است که ظرف دو سال گذشته بر بازار نفت حاکم شده، کارشناسان احتمال تمدید توافق در نیمه دوم سال را بسیار زیاد می دانند. این در حالی است که معامله گران به اندازه ای که کارشناسان نسبت به تمدید توافق اطمینان دارند، خوش بین نیستند و این عامل موجب عدم رشد قیمت نفت و حتی افت آن در ماه های اخیر شده است. حال گمانه هایی پیش آمده که نگرانی ها را تشدید کرده و موجب افت قیمت نفت در هفته جاری شده است. گفته می شود، روسیه به عنوان تهدیدی بر سر راه تمدید توافق مطرح است. در وهله اول کاهش تولید در نیمه دوم سال از سوی روسیه به مراتب دشوارتر از نیمه اول ارزیابی می شود چرا که به گفته کارشناسان به طور تاریخی نیمه اول سال به دلیل شرایط دشوار آب و هوایی روسیه با افت تولید مواجه است. اما نیمه دوم سال زمانی است که معمولاً شرکت های نفتی این کشور در شرایط مساعدتر آب و هوایی برنامه های افزایش تولید خود را اجرا می کنند و تولید نفت روسیه رو به افزایش می گذارد، بنابراین از آنجا که توان و ظرفیت رشد تولید وجود دارد، شرکت های نفتی روس انگیزه کمتری برای کاهش تولید در نیمه دوم سال دارند.

اما عامل دوم نگرانی از عدم تمدید توافق به رقابت نفتی روسیه در بازار نفت با دیگر تولید کنندگان این کالا باز می گردد. روسیه در سال های اخیر با افزایش چشمگیر تولید خود، نشان داده که رقابت نفسگیری را در بازار نفت با تولید کنندگان اوپک آغاز کرده است. حال خبر آمده که این کشور در بازار نفت چین، عربستان را پشت سر گذاشته است. در حالی که بازار نفت چین همواره محل قدرت نمایی عربستان بوده و سهم بازار به خصوص در آسیا همواره به عنوان دغدغه بزرگی از سمت آل سعود مطرح است. حال مشخص نیست در شرایطی

که روسیه مدام در حال گرفتن سهم عربستان در بازار نفت است و از سویی اعلام کرده اند برنامه هایشان تولید این کشور را به بیشترین سطح در ۳۰ سال گذشته خواهد رساند، آیا عربستان و در حالت کلی اوپک حاضر می شود با تمدید توافق، سهم خود را از بازار نفت مجدداً کوچک تر کند؟ این عامل می تواند به عنوان مانعی بر سر تمدید توافق مطرح شود.

مشکلات روس ها در تمدید توافق

توافق تاریخی بین بزرگان نفت برای کاهش تولید و تقویت قیمت نفت تاکنون برای شرکت های نفتی روسیه کار چندان دشواری نبوده است، اما تمدید نمی تواند برای این شرکت ها چندان خوشایند باشد و مشکلات بسیاری را برای آنها به همراه دارد. کاهش تولید در نیمه اول سال برای شرکت های نفتی روسیه آسان بود اما تمدید توافق برای این شرکت ها چندان ساده نخواهد بود. به گزارش بلومبرگ، کاهش تولید تاکنون با کاهش فصلی تولید نفت روسیه همزمان بوده یعنی این کشور در قبال افزایش بیش از ۱۰ درصدی قیمت نفت توافق در فصلی رخ خواهد داد که تولید نفت روسیه به طور تاریخی اوج می گیرد، بنابراین برای شرکت های نفتی این کشور تصمیم مسکو برای تمدید توافق به عنوان مانعی بر سر راه اجرایی شدن طرح های افزایش تولید آنها خواهد بود و مشکلات بسیار بیشتری نسبت به توافق اولیه به همراه خواهد داشت.

تحلیلگران Sberbank CIB می گویند معمولاً در نیمه اول سال یا تولید نفت روسیه کاهش یا بدون تغییر باقی می ماند. به اعتقاد آنها حتی در صورت عدم توافق برای کاهش تولید، در نیمه اول سال تولید روانه نفت این کشور ۴۰ تا ۵۰ هزار بشکه کاهش می یافت چرا که در زمستان به دلیل یخ زدن زمین های سیبری، حفاری به شکل قابل توجهی در روسیه کاهش می یابد و شرکت های نفت با استفاده از جاده های یخ زده دکل های حفاری خود را جابه جا می کنند.

به گفته وزیر انرژی روسیه، تولید نفت این کشور نسبت به سطح ماه اکتبر تاکنون ۲۵۰ هزار بشکه کاهش یافته و تا پایان ماه جاری روسیه به تعهد خود مبنی بر کاهش ۳۰۰ هزار بشکه ای عمل خواهد کرد. تا همین اواخر شرکت های نفتی روس می گفتند با پایان زمان

توافق برای کاهش تولید یعنی از ماه ژوئن آنها به سرعت اقدام به افزایش تولید خود خواهند کرد. وزارت انرژی روسیه چشم انداز تولید نفت این کشور را در سال ۲۰۱۷، ۲۰۱۸/۱۱ میلیون بشکه در روز اعلام کرده که ۷۵ هزار بشکه بیشتر از سطح تولید نفت این کشور بر اساس توافق ماه دسامبر است. جیمز هندرسون، کارشناس نفتی روس تبار در موسسه آکسفورد انرژی در خصوص کاهش تولید شرکت های نفتی روسیه می گوید: «کاهش تولید این شرکت ها در نیمه اول سال کار چندان بزرگی و عجیبی نبود. اما شرایط در نیمه دوم سال متفاوت است. همه برنامه های افزایش تولید در سال جاری برای نیمه دوم سال طراحی شده است.»

روسیه و اوپک پس از دو سال که از افت قیمت نفت و رقابت بر سر به دست آوردن سهم بیشتر از بازار می گذشت، در عین نابوری در آخرین ماه های سال ۲۰۱۶ توافق کردند تولید نفت خود را به شکلی هماهنگ در نیمه اول سال جاری کاهش دهند. این توافق موجب شد قیمت جهانی نفت در ژانویه سال جاری به بیش از ۵۸ دلار بر بشکه برسد، اما عدم کاهش حجم ذخایر نفتی جهان و افزایش تولید نفت آمریکا موجب شده تا قیمت نفت در هفته های اخیر مجدداً به حدود ۵۰ دلار بر بشکه کاهش یابد. این مساله موجب شد تولید کنندگان به فکر تمدید توافق کاهش تولید در نیمه دوم سال بيفتند.

این هفته الکساندر نوک، وزیر انرژی روسیه با مدیران شرکت های نفتی روسیه دیدار خواهد کرد. نوک قصد دارد پیش از برگزاری نشست مشترک کشورهای عضو و غیر عضو اوپک در ۲۵ ماه مه، در خصوص تمدید توافق با شرکت های نفتی این کشور مذاکره کند. وی گفته است، در داخل روسیه بر سر تمدید یا عدم تمدید توافق مذاکرات در جریان است و این مساله بستگی به وضعیت بازار تا زمان پایان مدت توافق ۶ ماه اول دارد. با این حال کارشناسان بر این باورند که با وجود مشکلات موجود بر سر راه تولید کنندگان بزرگ روسیه، این کشور تصمیم به تمدید توافق خواهد گرفت؛ چرا که تاثیر توافق اوپک در امور مالی دولت روسیه قابل توجه بوده است. در واقع توافق اوپک موجب شد که درآمد نفتی روسیه برای اولین بار در دو سال اخیر در ماه فوریه ۵۰۰ میلیارد روبل (۸/۱ میلیارد دلار) افزایش یابد.

دولتی شدن به سود پتروشیمی هاست

حسین ارجلو - تحلیل گر بازار بورس و

سرمایه | دم وجود سهام قانونی دولت در این شرکتها به یکی از موانع بزرگ جذب سرمایه در این شرکتها تبدیل شده بود. چون وقتی که قرار بر سرمایه گذاری بود سهام عدالت نمی توانست آورده متناسب با درصدی که از شرکت در اختیار دارد را بیاورد.

دولت هم که قانونا در این شرکتها سهامی نداشت که کاری انجام دهد و حضورش نیابتی بود. با این مصوبه تصمیم به این است که بخشی از مشکلات جذب سرمایه گذاری برای پالایشگاهها برطرف شود. مثلا هر سال در بودجه مصوبه ای وجود دارد که ۵ درصد از عوارض فروش بنزین برای توسعه و بهبود کیفی پالایشگاهها اختصاص یابد. اما بودجه این بخش فقط به پالایشگاهها دولتی یا پالایشگاه هایی که دولت در آن سهم دارد تعلق میگرفت و سایر پالایشگاهها از این بند متنفع نمیشدند.

این ماده چهار سال هست که در بودجه تکرار میشه که طبق مصوبه مجلس پنج درصد درآمد حاصل از فروش بنزین باید صرف توسعه انبارها و پالایشگاهها و... شود در سال گذشته هزار و پانصد میلیارد تومان بود که در سال اتی با توجه به خصوصی شدن پالایشگاهها رقم کمتری خواهد بود که تقریبا پاسخگوی نیاز هاست اما در هر صورت مادر بخش پالایشی باید سرمایه های بیشتری از منابع صندوق توسعه ملی و همچنین فاینانس خارجی جذب کنیم زیرا طرح های کیفی سازی و توسعه ای پالایشگاهها سرمایه گذاری بالایی می طلبد. عملا هر سال در بودجه می آمد و برای پالایشگاه هایی بود که دولت در اون سهم داشت و به شرکتهای دیگر چیزی تعلق نمی گرفت. همانطور که در بالا به آن اشاره کردم دولت با این مصوبه می تونه به جای سهام عدالت، در شرکتهای پالایشی آورده داشته باشد.

این آورده لزوما پول و نقدینگی نیست. مثلا می تواند با این توجیه که در شرکتها سهامدار است تضمین دولتی -sovereign guarantee- ارائه دهد و نرخ وامهایی که این شرکتها از خارجی ها میگیرند را از ۶ به ۲.۵ درصد برساند.

است، بر این اساس می توان گفت ۳۶ درصد از محصولات تخت جمشید پارس عسلویه صادر شده است. چین، ترکیه، افغانستان، پاکستان، آذربایجان و یونان بازارهای صادراتی این شرکت است. در ادامه بازدید از پتروشیمی انتخاب مهران تربیت مدیرعامل این پتروشیمی با بیان اینکه از ۱۰ مهرماه امسال این مجتمع به بهره برداری رسیده است، گفت: تاکنون ۹ هزار تن محصول تولید کرده ایم که ۶۵۰۰ تن به کشورهایی همچون روسیه، امارات، بلغارستان و ارمنستان صادر شده و ۲۵۰۰ تن نیز در داخل مصرف شده است. وی با اشاره به اینکه کمبودی در تأمین خوراک مورد نیاز وجود ندارد، تأکید کرد: ظرفیت تولید این مجتمع تا خردادماه به ۱۷۰ هزار تن خواهد رسید، همچنین تلاش داریم این میزان در سال به ۲۵۰ هزار تن برسد.

تربیت با تأکید بر اینکه مشکل عمده ما قیمت خوراک است که با ارز آزاد محاسبه می شود و امیدواریم شورای رقابت مشکل را حل و فصل کند، اعلام کرد: انتظار داریم شورای رقابت تصمیم مناسبی براساس ارز رسمی کشور درباره قیمت خوراک های بین مجتمعی بگیرد، البته انتظار داریم دولت از بخش خصوصی حمایت کند.

با ظرفیت ۹۰ درصد فعال است، تأکید کرد: به دلیل کمبود اکسیژن موفق نشدیم با ظرفیت ۱۰۰ درصد فعالیت کنیم این در حالی است که میزان مصرف این محصول در دنیا با رشد ۶.۸ درصد همراه است. در ادامه بازدید محمدرضا اخوان، مدیرعامل شرکت پتروشیمیایی تخت جمشید پارس عسلویه نیز در جمع خبرنگاران به تشریح فعالیت این مجتمع از زمان بهره برداری پرداخت و گفت: نیمه دوم امسال این شرکت که تولید کننده پلی استایرن هاست در کمتر از ۱۸ ماه به سرمایه گذاری ۶۰ میلیون دلار با تجهیزات داخلی به بهره برداری رسید. وی با بیان اینکه این شرکت با ظرفیت تولید ۶۵ هزار تن در سال فعالیت خواهد کرد، اظهار کرد: به دلیل گران بودن خوراک مورد نیاز و بالا بودن تعرفه های صادراتی به کشورها امکان رقابت با رقیب اصلی یعنی هیوندای کره ضعیف بوده، برای نمونه در صورت صادرات به ترکیه باید ۷ درصد و هند ۵.۵ درصد عوارض پرداخت کنیم. این مسئله در سطح تجارت بین الملل قابل حل است.

براساس اطلاعات اعلام شده توسط این مقام مسئول از زمان افتتاح این مجتمع پتروشیمی تاکنون ۱۰ هزار و ۷۳۰ تن محصول تولید شده که از این میزان ۳ هزار و ۸۰۰ تن صادر شده

رمضان اولادی، مدیرعامل پتروشیمی کاویان

گرانی و کمبود خوراک معضل جدی صنعت پتروشیمی

پتروشیمی مروارید با اشاره به اینکه در تأمین اتان و خوراک مورد نیاز همچنان با مشکل مواجه هستیم و با ظرفیت کامل فعال نیستیم، درباره واحد MEG گفت: یک سال از افتتاح این واحد با ظرفیت ۵۵۰ هزار تن در سال می گذرد و تاکنون ۳۰۰ میلیون دلار ارز آفرینی صورت گرفته است. این واحد با بودجه ۱۲۵۰ میلیارد تومان به بهره برداری رسیده است. براساس اطلاعات ارائه شده ۹۵ درصد از محصول MEG به دو کشور چین با ظرفیت ۳۵۰ هزار تن و هند ۷۰ هزار تن صادر می شود. وی با اشاره به اینکه واحد MEG

زمان افتتاح این فاز، امکان بهره برداری فاز ۲ نیز وجود داشت اما به دلیل کمبود خوراک فاز ۲ به بهره برداری نرسید. وی با بیان اینکه همچنان در تأمین خوراک مورد نیاز با کمبود مواجه هستیم و حداکثر با ۶۰ درصد ظرفیت فعالیت می کنیم، تأکید کرد: در صورت تأمین خوراک می توانیم خوراک اتیلن مورد نیاز خط لوله اتیلن غرب را تأمین کنیم، البته با راه اندازی فازهای ۲۰ و ۲۱ و ۱۹ می توان امیدوار بود که این مجتمع در دو فاز به ظرفیت کامل برسد. حمیدرضا افتخار، رئیس مجتمع

با تمام تلاش های صورت گرفته توسط دولت یازدهم همچنان چرخ صنعت پتروشیمی با اما و اگر می چرخد، به طوری که با استناد به گفته مدیران مجتمع های پتروشیمی ها، کمبود خوراک و بالا بودن قیمت آن همچنان دغدغه اصلی است. رمضان اولادی، مدیرعامل پتروشیمی کاویان با بیان اینکه فاز دوم پتروشیمی کاویان با ظرفیت اسمی یک میلیون تن به بهره داری رسیده است، گفت: پیش از این فاز نخست این پتروشیمی در سال ۹۱ با ظرفیت اسمی مشابه به بهره برداری رسیده بود البته در

نرسی قربان تحلیل گر مسائل انرژی

موفقیت ها و چالش های فرآروی وزارت نفت

ایران یکی از چهار کشور با بیش از ۳۰۰ میلیارد بشکه ذخایر هیدروکربوری در جهان است. کشورمان با داشتن حدود یک درصد از جمعیت و همچنین یک درصد از مساحت خاکی جهان، بیش از ۱۸ درصد از ذخایر گازی و ۹ درصد ذخایر نفتی دنیا را در خود جای داده است.

صنعت انرژی همچنان از جذابیت زیادی برای سرمایه گذاران داخلی و خارجی برخوردار است و مسئولان باید از این فرصت استفاده کنند و سرمایه و فناوری مورد نیاز را برای توسعه بالا دستی و پایین دستی نفت، گاز و پتروشیمی از بخش خصوصی خارجی و داخلی تامین کنند.

مذاکرات طولانی برای رسیدن به قرارداد

برد - برد با قدرت های جهانی و بازگشت ایران به بازارهای نفتی با موفقیت انجام شد و اقتصاد ایران از پرتگاهی طراحی شده نجات یافت. پس از برجام، دیپلماسی نفتی در مرحله اول برای پس گرفتن بازارهای نفتی ایران که به طور عمده از سوی کشورهای جنوب خلیج فارس و روسیه گرفته شده بود، آغاز شد و بسیار هم موفق عمل کرد؛ به طوری که صادرات نفت به بیشتر بازارهای از دست رفته که بازپس گیری آن در شرایط عادی نیز مشکل است، ظرف یک سال آغاز شد. برخورد جدی وزارت نفت برای رسیدن به این هدف از عوامل اصلی موفقیت در این راه بود.

شرکت های بزرگ و کوچک نفتی در شرایط تحریم به هیچ وجه حاضر به سرمایه گذاری در صنعت نفت و گاز ایران نبودند و بیشتر آنها اعلام کرده بودند که علاقه مند به سرمایه گذاری در ایران حتی در صورت رفع تحریم ها با الگوی بیع متقابل نخواهند بود.

چالش دیگری که وزارت نفت پس از به امضا رسیدن قرارداد با قدرت های جهانی و رفع تحریم ها با آن مواجه بوده و هنوز نتوانسته است در آن موفقیت دلخواه را به دست آورد، جذب فناوری لازم و سرمایه های داخلی و خارجی در صنعت نفت و گاز است. وزارت نفت حتی قبل از قرارداد برجام و به درستی الگوی جدیدی را برای جایگزینی قراردادهای بیع متقابل تدوین و اعلام کرده بود.

الگوی جدید بر مبنای اهداف چشم انداز بود که مورد تایید همه مسئولان کشور است. در حالی که رقابت کشورهای غرب آسیا برای جذب سرمایه در توسعه نفت و گاز زیاد است، کشورهایی که الگوی قرارداد بهتری دارند مورد توجه بیشتر قرار می گیرند و ایران نیز در شرایط امروز بازار نفت باید الگوی جدید قرارداد ها را با انعطاف پذیری ارائه دهد تا جبران ضرر تاخیر در توسعه و برداشت از منابع نفت و گاز در چندین سال گذشته بشود.

این مهم به مراتب مهم تر از به دست آوردن چند دلار بیشتر از هر بشکه است. حوزه نفتی پارس جنوبی مثال خوبی در این زمینه است. قطر از میدان مشترک نفتی در پارس جنوبی بیش از ۳۵۰ هزار بشکه در روز در چند سال گذشته بهره برداری کرده در صورتی که ایران حتی یک بشکه هم از این میدان مشترک تولید نکرده است.

قرارداد ایده آل وجود ندارد، مهم آن است که با در نظر گرفتن شرایط صنعت نفت در جهان، همه امکانات برای جذب سرمایه و فناوری در ایران سریع به کار گرفته شود، چون در آینده ممکن است تقاضا برای سرمایه گذاری در منابع هیدروکربور به دلیل شرایط و قوانین محیط زیستی کاهش یابد. ما وارد دورانی شده ایم که اهمیت توجه به انتشارات گازهای گلخانه ای و جراثیم سنگینی که برای انتشار دی اکسید کربن ناشی از مصرف فرآورده های نفتی وضع شده تقاضا را به تدریج کاهش خواهد داد.

از جمله مهم ترین اهداف چشم انداز در حوزه انرژی «افزایش ظرفیت تولید صیانت شده نفت متناسب با ذخایر موجود و برخورداری کشور از افزایش قدرت اقتصادی و امنیتی و سیاسی» است. ذخایر هیدروکربور ایران که بیشترین در جهان است، می تواند یکی از مهم ترین عوامل برای افزایش قدرت اقتصادی، استراتژیک، سیاسی و حفظ امنیت ملی کشور باشد. تعلل در تصمیم گیری در توسعه صنعت نفت و گاز فقط به نفع دشمنان ایران است که در این مورد با اهرم های سیاسی و هزینه زیاد اقدام می کنند.

زمان عملگرایی بخش خصوصی فرار سیده است

روند شرایط اقتصادی با وجود همه تلاش های دولت در وضعیت بحرانی قرار دارد. رکود صنایع و تولیدات داخلی، کاهش روند پروژه های عمرانی به دلیل کاهش منابع دولت و وضعیت نامناسب معیشتی زندگی مردم همه مویده آن است. همواره راهکارهای مختلفی در جهت بهتر کردن شرایط، پیشنهاد و بعضاً اعمال شده، اما کمتر تغییری در شرایط ایجاد کرده است. در روند چنین فرآیندی برخی کارشناسان معتقدند که بخش خصوصی باید به عملگرایی دست بزند و شرایط بهبود را ایجاد کند. اما تضعیف بخش بزرگی از بخش خصوصی به دلیل رکودهای پی در پی از یک سو و قرار داشتن بخش بزرگی از اقتصاد در دستان دولت این مقوله را پیشنهادی ناکارآمد جلوه می دهد.

بنابراین گویی تنها راهکار باقی مانده آن است که دولت در پیاده سازی قانون اصل ۴۴ جدید

به خرج دهد و هم بدنه خود را کوچک کند و هم بخش خصوصی را تقویت کند تا از این منظر بتوان در سال های پیش رو وضعیت مناسب تری در حوزه اقتصاد رقم بزند.

متأسفانه قانون خصوصی سازی با گذشت یک دهه هنوز مغفول مانده و با وجود آنکه همه از جمله دولت راه خروج از بحران را عملیاتی کردن این قانون می دانند اما متأسفانه هر روز این روند کمتر موفق پیش رفته است، اتفاقی که بخشی به قوانین به گفته بخش خصوصی دست و پا گیر و بخشی به نگرانی دولت از ورشکست شدن همین صنایع کم و بیش فعال باز می گردد. بنابراین دولت باید یک سیاست عملگرا در جهت عملیاتی کردن این امر تدوین کند تا شاید بتوان امید داشت که از پیچ بحران اقتصادی بگذریم.

محمدحسین برخوردار، فعال بخش

را شفاف می کند. اینکه بدون حضور در مجلس بخش خصوصی بخواهد در کنار دولت حضور پیدا کند عملاً حضوری ناکارآمد است، زیرا در حوزه اتاق بازرگانی همواره این مسئله وجود داشته و عملاً کاری از پیش برده نشده است.

اینکه چرا تاکنون بخش خصوصی به مجلس وارد نشده ناشی از واهمه ای است که در میان آنها وجود دارد. متأسفانه افرادی در ساختار اقتصاد کشور وجود دارند که سوءاستفاده های مختلف رانتی در این حوزه می کنند و اگر منافع خود را در خطر ببینند بخش خصوصی را در ساختار مجلس تحت فشار می گذارند و با استفاده از مثلاً انگ های مالیاتی می توانند فرد را مورد حمله قرار دهند.

البته همیشه افراد مفسد وجود دارند و در بخش خصوصی نیز این افراد هستند که در هر دولتی راهکاری برای پیشبرد اهداف خود پیدا می کنند و همان ها هستند که به اقتصاد ضربه می زنند. هدف ما چنین افرادی نیست. افرادی باید وارد مجلس شوند که عملکرد شفافتری دارند و دلسوز کشور هستند. اما همین ها نیز نگران حضور هستند. این افراد به قولی می گویند چرا سری که درد نمی کند را دستمال ببندیم.

هر چند تا انتخابات دور بعد مجلس زمان زیادی است و اینکه این اتفاق عملیاتی شود نیز جای بحث دارد، بنابراین اکنون که اقتصاد در شرایط بحرانی به سر می برد من معتقدم که دولت خود باید وارد گود شود و روند خصوصی سازی را شتاب دهد. متأسفانه قوانین بسیار دست و پاگیری در حوزه واگذاری ها وجود دارد که لازم است تا حدی تسهیل شود و واگذاری ها با دل و جرات بیشتر اما به شکل شفاف صورت بگیرد.

متأسفانه اکنون واگذاری هایی که انجام می شود در شرایطی است که فرد نمی تواند نیرویی را اخراج کند و باید طرح های توسعه ای خود را افزایش دهد. این قوانین سبب افزایش کارایی نمی شود. واگذاری باید به افراد دارای صلاحیت صورت بگیرد؛ افرادی که چم و خم اقتصاد و بهره وری را می شناسند و قابل اعتماد هستند، در آن شرایط می توان با یک نظارت بدون مداخله یک واگذاری مثبت را صورت داد.

از سویی قیمت هایی که برای واگذاری ها اعمال می شود قیمت های بسیار بالایی است که سبب می شود بخش خصوصی کمتر تمایل به گرفتن این کارخانه ها داشته باشد. دولت با تعدیل قیمت ها و یک روند واگذاری معقول می تواند روند کوچک سازی خود را تسریع کند. فردی که دغدغه ملی داشته باشد در روند این واگذاری ها بی شک چنان طرح های توسعه ای پیاده خواهد کرد که نیروی کار موجود را حفظ می کند و با ایجاد خطوط جدید تولیدی صادرات محور در روند رشد اقتصادی نیز مؤثر عمل می کند.

هر چند برخی هم هستند که تسلطی بر بازار مورد واگذاری ندارند و برای وجهه آن کار کارخانه را خریداری می کنند، اما نمی توانند آن را توسعه دهند و هم خود، هم دولت را متضرر می کنند. بنابراین دولت با تسهیل شرایط باید تمرکزش را بر انتخاب افرادی بگذارد که نسبت به عملکرد آنها اطمینان دارد. اگر چنین شرایطی اعمال شود می توانیم در کوتاه مدت به گذر از بحران اقتصادی فکر کنیم، در غیر این صورت بخش خصوصی و دولت در کوتاه مدت نمی توانند چیزی از پیش ببرند.

مجید رضا حریری، عضو هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی: بخش خصوصی مطالبه گر است

در زمانی که دست و پای بخش خصوصی بسته است، توقع داشتن از او نا بجا است. در همه دنیا زمانی رشد و توسعه اقتصادی رخ داده که عزم حاکمیت در جهت آن رشد بوده است. شرایط به گونه ای نیست که بخش خصوصی شرایط خاصی را بطلبد و بتواند آن را اجرایی کند. برخی الزامات اجباری اقتصادی وجود دارد که پس از جنگ این الزامات توسط بخش خصوصی احساس شد.

در سال ۸۴ نیز شاهد بودیم که اصل ۴۴ ابلاغ شد. در آن زمان مجموعه عقلای نظام در مجمع تشخیص مصلحت و نهادهای تصمیم گیرنده گرد هم آمدند و نتیجه آن تصمیم گیری ابلاغ اصل ۴۴ بود که توسط رهبری انجام شد. بنابراین فهم از خصوصی کردن اقتصاد در ساختار نظام غالب شد. اما متأسفانه ساختار دولت نه تنها کوچک نشد که از آن زمان بزرگ تر هم شده است. روند رشد اقتصادی به زبان و نیت نیست و باید عملی باشد.

متأسفانه هیچ دولتی تاکنون تلاش نکرده بدنه خود را کوچک کند، علت آن هم این است که سیاست بر همه چیز از جمله اقتصاد سوار است. منافع سیاسی هر دولتی ایجاب می کند که خودش را بزرگ تر کند. هر چه دولت بزرگ تر شود دایره سیطره اش بر امور بیشتر است. تا زمانی که بخش خصوصی در اقتصاد بسیار کوچک است نمی تواند نقشی در عرصه اقتصاد بازی کند و نظام و حاکمیت را به سمت خواسته خود حرکت دهد. در مورد بخش خصوصی در همین اندازه نیز ما شاهد هستیم که سال ها مطالبه گر است، اما متأسفانه این مطالبات تاکنون عملی نشده است.

کسانی که سکان هدایت نظام را بر عهده دارند علاوه بر شعار در شعور نیز به این نتیجه برسند که دولت باید کوچک شود و بخش عمده آن به بخش خصوصی سپرده شود. دولت در اقتصاد دست و پایش خیلی باز شده است و ما هر جا دست می گذاریم پامان روی دم دولت است. پس از ۱۱

سال از ابلاغ قانون خصوصی سازی شاهد هستیم که بالای ۸۰ تا ۹۰ درصد واگذاری ها به بخش خصوصی نبوده است.

چیزی در ساختار کشور درست شده به عنوان نهادهای عمومی غیر دولتی که نه مانند گذشته دولتی هستند که اگر اتفاق ناموزونی در آنها افتاد نهادهای نظارتی بتوانند آنها را بازخواست کنند و نه خصوصی شده اند که موظف به پاسخگویی به سهامداران باشند. ترکیب خصوصی و دولتی که مجموعه مدیریت ناکارآمد بر بنگاه ها را ایجاد کرده اند جایی برای بخش خصوصی نگذاشته اند.

انقلاب ما ساختار مردمی و ضد سرمایه داری بود و سبب شد که بخش خصوصی قدرتمند ما از بین برود و عملاً بخش خصوصی قدرتمند در کشور وجود نداشته باشد. ما اساساً بخش خصوصی ای که معتقد به تولید ملی و سابقه تولید ملی نیز داشته باشد نداریم.

به نظر م در این حوزه ما نیاز به یک تصمیم ملی داریم. تصمیم ملی که نیاز به عزم ملی دارد. یعنی فهم مشترک از اینکه ما راهی به جز این نداریم که اقتصادمان را مرد ممان مدیریت کنند. دولت تنها باید سیاست گذاری کند و مردم خود باید اقتصاد را به دست بگیرند.

پس از آنکه عزم جدی ایجاد شد، دولت باید سیاست کوچک شدن را در پیش بگیرد و سالی حداقل یک درصد از بدنه خود را لاغر تر کند. راحت ترین کار در حوزه کوچک کردن دولت این است که در ابتدا بدهکاری های خود را به بانک ها و بخش خصوصی بپردازد. رفتاری که دولت می کند عملاً بخش اقتصاد را فلج کرده است. این روند مختص دولت فعلی یا قبلی نیست از ابتدا این رویه غالب همه دولت هاست و در هیچ دولتی نیز تاکنون تغییر نکرده است. متأسفانه دولت ها همیشه بدهکارند و به هر شکلی بنگاه داری می کنند.

در مورد اینکه چگونه می توان عزم ملی در جهت بهبود فضای اقتصادی ایجاد کرد این است که ما نیاز به یک فضای رسانه ای مناسب داریم تا کارشناسان مستقل از طریق آن رسانه ها مشکلات و کاستی ها را برای مردم تشریح کنند تا آنها دیدگاه هایی را که تا به حال نسبت به بخش خصوصی و ثروت داشته اند کنار بگذارند و بدانند وضعیت اقتصادی کشور اساساً چه مشکلاتی دارد و چگونه می توان این مشکلات را رفع کرد. وقتی آگاهی ایجاد شد فضا و آمادگی برای تغییر مهیاست و در آن زمان تصمیم جدی دولت بر کوچک شدن و خصوصی شدن عملیاتی می شود و در آن زمان نگرانی از سرمایه گذاری در کشور از سوی صاحبان سرمایه از بین می رود و کشور می تواند رشد اقتصادی را تجربه کند.

مفاهیمی همچون مقاومت و جهاد در الگوی رفتاری مسئولین اگر نهادینه شود، قطعاً سنت های الهی را نیز به همراه خواهد داشت. یاری و نصرت الهی در گفتمان مقاومت یک واقعیت انکار ناپذیر است

تا اعتقاد به یک مساله نباشد، عملی هم پشت سر نمی آید. به همین دلیل مهمترین مساله ای که در خصوص مساله اقتصاد مقاومتی مورد ارزیابی قرار می دهیم، مساله اعتقاد به یک شعار و یا به تعبیر دیگر لزوم گفتمان سازی در این زمینه است. به همین منظور لازم است ابتدا مفهوم گفتمان در این میان تبیین شود و سپس زمینه ای عملی سازی این موضوع را واکاوی کرد. گفتمان را از ترجمان مختلف کرده اند اما ساده ترین آن این است که به مجموعه بینش هایی می گوید که درونی و نهادینه شده است و منجر به عمل می شود.. با توجه به تعریفی که از گفتمان دادیم، می توان مهمترین معضل فعلی را همین عدم فراگیر شدن عقیده به انجام و روش های منتهی به اقتصاد مقاومتی است.

(۱) توجه به مفاهیم گفتمان باید توجه داشت که اقتصاد مقاومتی از یک اندیشه بنیادین انتخاب شده است که ظرفیت گفتمان سازی را دارد. یکی دیگر از ملزومات گفتمان سازی برای یک مفهوم یا شعار، ظرفیت یک شعار خوب است. شعاری که « همه اقتصاد دانان تنها ترین راه نجات کشور » دانسته اند حتما این ظرفیت را داراست. مهمترین موضوعی که اقتصاد مقاومتی بر آن اهمیت داده است موضوع مقاوم سازی اقتصاد درونی و توجه به توان داخلی در تولید است. در گذشته اقتصادهای ضعیف دنیا که مسیر ترقی را در پیش گرفته اند نیز با تکیه بر صنعت داخلی راه خود را از دیگران جدا کرده اند. اقتصاد ژاپن را می توان از این نمونه ها نام برد. بسیاری از محققان از جمله چلمرز جانسن، رابرت وید و جوزف استیگلیتز اقتصاددان، رشد اقتصادی ژاپن را به سیاست های «وزارت صنعت و تجارت بین المللی» نسبت داده اند. این محققان مدعی اند این وزارخانه، با اتخاذ تعرفه های گزیده و دیگر سیاست های تولیدی به سود بعضی صنایع خاص کمک کرد تا ژاپن به چنان سطحی از رشد اقتصادی دست باید. البته این به معنای ورود دولت به بخش اقتصادی نیست. کما اینکه یکی از سیاست های نظام در راستای رشد اقتصادی کشور، وایمن سازی اقتصاد درونی، کاهش دخالت دولت و ورود احاد مردم در این بخش است.

در ایران با اجرای سیاست های اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی می توان زمینه ورود بخش خصوصی را با توجه به نقدینگی بالایی که در این بخش است فراهم کرد. این در حالی است که به تازگی برآوردهای اقتصادی بانک مرکزی از وضعیت نقدینگی در بهمن سال گذشته حکایت از

خروج از رکود با گفتمان سازی از

اقتصاد مقاومتی

رسیدن نقدینگی به عدد ۹۷۵ هزار میلیارد تومان دارد. این یعنی نزدیک شدن به مرز هزار هزار میلیاردی نقدینگی جامعه که ظرفیت بزرگی برای ورد بخش خصوص در تولید است.

بر اساس همین گزارش، که در اردیبهشت ۹۵ منتشر شده است، نقدینگی در بهمن ۹۴ نسبت به بهمن ۹۳ معادل ۲۸.۷ درصد و نسبت به اسفند ۹۳ معادل ۲۴.۷ درصد رشد داشته است. طی ۱۱ ماه منتهی به بهمن ۹۴ معادل ۱۹۳ هزار میلیارد تومان به نقدینگی اضافه شده است. محدود سازی اقتصاد دولتی و آزاد سازی اقتصاد از پیامدهای مهم اصل ۴۴ قانون اساسی است. اقتصاد مقاومتی فعال و پویا نیازمند برنامه ریزی استراتژیک و راهبردی، مبتنی بر مردمی کردن اقتصاد از طریق میدان دادن بیشتر به فعالان بخش خصوصی و رفع موانع و مشکلات این بخش می باشد.

بخش خصوصی به عنوان موتور و محرک اصلی رشد اقتصادی و صنعتی است که با بکارگیری سرمایه خود و جذب و مشارکت سرمایه های غیردولتی، استفاده بهینه از منابع انسانی و اعمال مدیریت کار آمد، ضمن ایفاء نقش خود در رشد اقتصادی و صنعتی کشور، می تواند اهداف توسعه ای دولت را محقق نماید. به مثال قبل بر می گردیم. در ژاپن علی رغم مداخلات وزارت صنعت و تجارت، آزادی اقتصادی فضایی ایجاد کرده بود که با دخالت پایین دولت این فضا پررنگ و جدی شده بود این فضا که با مشارکت مردم تقویت شده بود ، اجازه داد تا کشور برای سال های متعدد از رشد قابل توجهی بهره مند باشد. در اثنای دهه ی ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ اما سیاست ها تغییر کردند و راه این کشو ر تغییر کرد. اما برای تبیین لزوم گفتمان سازی از اقتصاد مقاومتی و جهت تبیین چگونگی این ضرورت، لازم است که به مواردی اشاره کرد که به اختصار به هریک اشاره می کنیم.

الف) توجه به استفاده از کلماتی خاص، در انتخاب یک شعار می تواند اولا به گفتمان سازی کمک کند و ثانیا از انحراف گفتمانی جلوگیری کند. کلمه مقاومت در این شعار لازمه توجه ابتدایی در موضع گفتمان سازی است. مفاهیمی همچون مقاومت و جهاد در الگوی رفتاری مسئولین اگر نهادهینه شود، قطعاً سنت های الهی را نیز به همراه خواهد داشت. یاری و نصرت الهی در گفتمان مقاومت یک واقعیت انکار ناپذیر است و نصرت الهی برای «مقاومان در اهنش» یک وعده غیر قابل تخلف است. **سُبَّهَ اللّٰهَ الَّتِیْ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِ وَلَنْ تَجِدَ لِسُبَّهَ اللّٰهَ تَبْدِیلاً** «این سنت الهی است که در گذشته نیز بوده است» و هرگز برای سنت الهی تغییر و تبدیلی نخواهی یافت».

از سوی دیگر سنت مقاومت و استقامت در مقابل دشمنان؛ نوید پیروزی را به همراه دارد. **إِنَّ الَّذِیْنَ قَالُوا رَبَّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُونَ**؛ «کسانی که گفتند: «پروردگار ما الله

است»، سپس استقامت کردند، نه ترسی برای آنان است و نه اندوهگین می شوند: این سنت الهی به صراحت عاقبت استقامت در راه خدا را نشان می دهد. همچنین عده ای مفهوم مقاومت را این روز ها با ریاضت اقتصادی در هم می آمیزند و به این وسیله مفهوم مقاومت را زیر سوال می برند. اینجا بار دیگر ضرورت گفتمان سازی مطرح می شود تا از اختلاط موضوعی با مباحث دیگر جلوگیری شود.. مباحث انحرافی و یا الگو برداری از نظام های غربی در خصوص اقتصاد ریاضتی، نسخه نجات کشور را از مسیر درست خود منحرف می کند.

ب) مفهومی دیگری که از لفظ مقاومت می توان دریافت، ادامه «دشمنی دشمن» است. یعنی دشمنی دشمن قطع نمی شود بلکه شکل و شمایلش تغییر پیدا می کند. این مفوم دو موضوع مهم را ترسیم می کند. باید در مقابل دشمن اولاً تسلیم نشد و ثانیاً دنبال راه های پیشبرد اهداف بود. در این سطح از تفصیل موضوع باید تحلیلی درست از دشمن داشت تا واکنشی مناسب نسبت به آن ارئه کرد. مضموع مذکور می تواند در محاسبات مسئولین اثر گذار باشد. در واقع باید بدانیم دشمن به دنبال چیست، تا بتوان واکنشی صحیح در مقابل آن ارئه داد. اینجاست که تحلیلی غلط از دشمن هم سد راه اقتصاد مقاومتی و رونق تولید می شود. آنچه امروز در اظهارات خود امریکایی ها به وضوح می توان دید، ادامه دشمنی ده ها ساله آمریکایی ها با ملت ایران است. جان کری وزیر خارجه آمریکا در سفر دوره خود به منطقه خاورمیانه که اخیراً برگزار شد، در منامه بحرین از چالش های همیشگی شان با ایران خبر داد و گفت هیچ یک از چالش ها بر طرف نشده است. همچنین نگاهی به پیمان های امنیتی اسرائیل و آمریکا پرده دیگری از دشمنی استکبار را می اندازد. آن ها این روز ها بدون ابا اعلام می کنند «در کنار اسرائیل خواهند ایستاد» و یا بدون محابا اعلام می کنند توافق با ایران یک تاکتیک بوده است و توافق با ایران را پاره خواهند کرد. برداشت های میلیارد دلاری از حساب های ایران که مسئولین کشور مان از آن به راهزنی بین امللی و همچنین تهید حقوق بین املل یاد کرده اند نیز در همین زمینه ارزیابی می شود.

۲) مدیریت جهادی لازمه اقدام و عمل لوازم اقدام و عمل که راه به ثمر نشستن اقتصاد مقاومتی است را می توان دومین موضوع مورد اهمیت این نوشتار قرار داد. مفاهیم انقلابی، با گفتمانی که از طریق مبانی انقلاب اسلامی پایه ریزی شده است، باید از طریق همین مفاهیم انقلابی و با روش انقلابی به عرصه اجرا برسد.

مهمترین این مقوله را می توان مدیریت جهادی دانست. کار بزرگ، جهاد می خواهد. از خود گذشتگی و ایثار و تلاش جدی می طلبد.

وَالَّذِیْنَ جَاهَدُوا فِینَا لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ

المُحْسِنِیْنَ ۶۹: و آنها که در راه ما (با خلوص نیت) جهاد کنند، قطعاً به راه های خود، هدایتشان خواهیم کرد؛ و خداوند با نیکو کاران است.

مدیریت جهادی اولاً نگاهی به آسمان دارد، یعنی کار برای خدا و با انگیزه الهی و خستگی ناچذیر می خواهد و دوماً نگاهی به کار و تلاش دارد که همان اقدام و عمل است. برای تبیین بهتر مطلب لازم است موضوع بخش دوم را خود به سه قسم طبقه بندی کرد و آن را ارزیابی کرد.

الف) جهادی کار کردن به معنای کار برای خدا و با روحیه خستگی ناپذیر است. این روحیه است که راه حل مشکلات است: این نوع روحیه اگر با ایمان به خدا و با توکل بر او با روش های بومی انجام شود، کار پیش می رود و الا به کندی پیش رفتن کارها، ادامه خواهد داشت و در بعضی از موارد حتما عقب گرد هم صورت می گیرد.

ب) یکی دیگر از موضوعاتی که سد راه اقدام و عمل می شود، درگیری و نزاع حزبی و جناحی است. در واقع «یکی از چالشهای درونی ما اینها است: سرگرم شدن به اختلافات در داخل کشور؛ اختلافات فرعی و اختلافات سطحی، ما را سرگرم بکنند، در مقابل هم قرار بدهد، تعارض به وجود بیاورد، ما را از مسائل اصلی و از خطوط اصلی غافل بکند؛ این یکی از مصادیق آن چالش اصلی است که عرض شد. در واقع دو قطبی سازی میان جریانات و احزاب خود می تواند زمینه به حاشیه راندن مسائل اساسی کشور و دو رشدن از اقدام و عمل را فراهم کند.

ج) و نهایتاً اینکه موضوعی که امروز به عنوان یک علم در مدیریت مطرح است برنامه ریزی و رصد اقدامات و فرماندهی به معنای واقعی است که آن را می توان حتی الف بای مدیریت نامید.. فرماندهی به معنای مدیریت واحد و پیگیری برنامه ها تا مرحله اجرا. این منظور هم از روش و راه انقلابی میسر خواهد شد. موضوع ایجاد قرارگاه فرماندهی به یکی از اصول مدیریت یعنی مدیریت واحد اشاره دارد. «هنری فایول» یکی از تأثیرگذارترین مدافعان نظریه مدیریت جدید است. و یک ه اصول مدیریت چهارده گانه ای دارد و با همین نظریه شهرت کسب کرده است در اصل چهارم این نظریه به موضوع مدیریت واحد تصریح می کند. وی در باره این اصل می نویسد: این اصل بیانگر آنست که برای کاهش تداخل و تناقض هر عضو سازمان باید دستورات را فقط از یک رده بالاتر دریافت کند و همچنین همه فقط مسئول پاسخگویی به او باشد. به عبارت ساده یک کارمند، تنها، باید از یک سرپرست دستور بگیرد» (Unity of Command).

تشکیل قرار گاه اقتصاد مقاومتی در صورتی که کار ویژه خود را به خوبی در زمینه فرماندهی واحد انجام دهد، اولین گام در جهت اجرای باید ها و نباید های گفتمان اقتصاد مقاومتی خواهد بود.

بودجه ۹۶ و قیر رایگان

سیدحمید حسینی* | کمیسیون تلفیق مجلس در بررسی و تصویب لایحه بودجه سال آینده کشور در بند «ج» وزارت نفت را ملزم کرده اند چهار میلیون تُن قیر (VB) را رایگان به شرح زیر به ارگان های دولتی بدهد:

وزارت جهاد ۱۲ درصد، وزارت راه ۵۴ درصد، بنیاد مسکن ۱۷ درصد، وزارت کشور ۱۳ درصد و وزارت آموزش و پرورش (نوسازی مدارس) سه درصد. با توجه به اینکه ظرفیت تولید قیر کشور حداکثر حدود ۴،۵ تا ۵ میلیون تُن است و مصرف داخلی کشور در سال های اخیر به علت کاهش بودجه های عمرانی به دو میلیون تُن رسیده بوده است، لازم است نمایندگان به سؤالات زیر جواب دهند:

۱- با توجه به نیاز مبرم شهرداری ها، واحدهای تولید ایزوگام و صادر کنندگان به قیر، چگونه چنین تصمیمی اتخاذ شده است؟

۲- با توجه به اینکه درصد قیر مورد نیاز در آسفالت کمتر از شش درصد است، چه میزان اعتبار عمرانی برای ساخت و بهسازی راه و معابر اختصاص یافته است که این میزان قیر مورد نیاز باشد؟ آیا بودجه عمرانی دو برابر شده است؟

۳- نمایندگان قطعاً مطلع هستند که برای ساخت یک کیلومتر راه جدید به ۲۰۰ تُن و برای

بزرگراه و اتوبان به ۴۰۰ تُن قیر نیاز است، آیا وزارت راه قرار است ۱۰ هزار کیلومتر اتوبان یا ۲۰ هزار کیلومتر راه جدید احداث کند؟

۴- چرا سهمیه رایگان قیر از دو میلیون تن به چهار میلیون تن افزایش یافته است. آیا نهایتاً حواله قیر به عنوان بدهی دولت به پیمان کاران تحویل داده نخواهد شد و بازار قیر را آشفته نخواهد کرد؟

۵- اصولاً با چه منطق اقتصادی، نمایندگان اصرار به توزیع رایگان قیر دارند و درباره سایر فرآورده ها به آن اعتقاد ندارند؟ چرا به این سازمان ها برای خرید قیر بودجه اختصاص نمی دهند؟

۶- آیا این تصمیم به تولید قیر با کیفیت نامناسب و رواج یافتن خرید و فروش حواله ها با قیمتی پایین تر از بورس منجر نخواهد شد؟

۷- در صورت رواج یافتن قاچاق قیر و تولید سایر فرآورده ها از قیر چه کسی پاسخ گو خواهد بود؟

۸- صادرات به عنوان یکی از محورهای اصلی اقتصاد مقاومتی و پیشران خروج از رکود مطرح است، از دست رفتن صادرات ۱،۲ میلیارد دلاری قیر را چگونه باید جبران کرد؟

۹- صدها شرکت مدیریت صادرات و ده ها

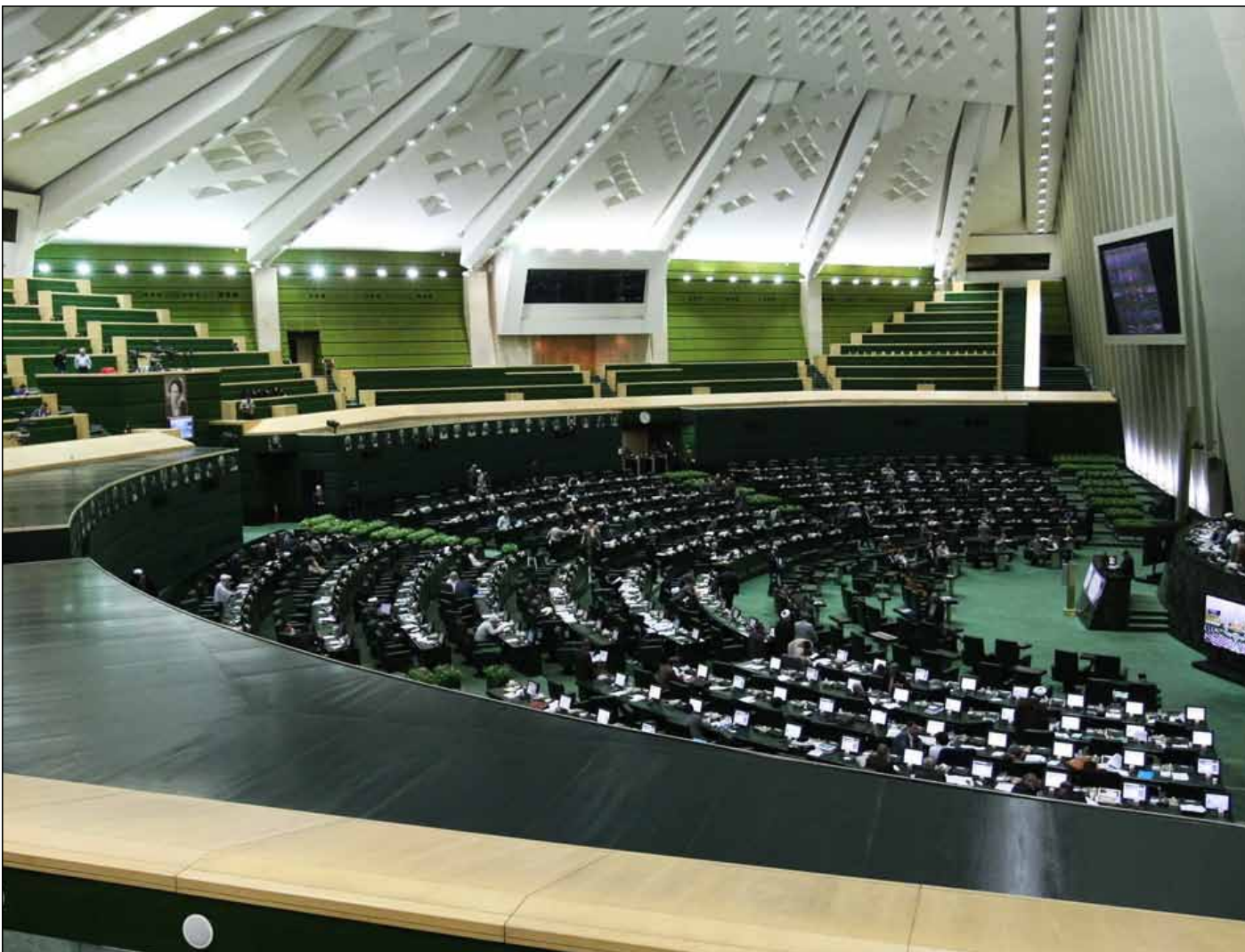
واحد تولیدی و صادراتی، صاحبان مخازن و ترمینال در بنادر ایران و کشورهای بازار هدف و صاحبان کشتی های حمل کننده قیر صادراتی ایران در این شرایط باید چه کنند؟ خریداران قیر صادراتی ایران با شرایط جدید چگونه باید نیازهای خود را تأمین کنند؟

۱۰- نهایتاً چرا کشورهای منطقه مصرف سالانه قیر شان بین ۴۰۰ هزار تا یک میلیون تن است و مصرف ما چهار میلیون تن؟ چرا استرالیا که از لحاظ وسعت، شرایط اقتصادی و تعداد بزرگراه با ایران مشابهت دارد فقط ۸۰۰ هزار تن قیر مصرف می کند و ما چهار میلیون تن؟

۱۱- بالاخره چه کسی پاسخ گوی اشتغال پرسنل شرکت های صادراتی کشور است و دفاتر بازاریابی این شرکت ها در خارج از کشور چه سرنوشتی خواهند یافت؟

امید است نمایندگان مجلس در صحن علنی با این مصوبه کمیسیون تلفیق مخالفت کنند و اجازه دهند قیر مورد نیاز بازار داخل و صادراتی کشور مانند سایر اقلام در بورس عرضه و معامله شود و از مداخله دستوری در بازار خودداری کنند.

***عضو هیئت مدیره صادر کنندگان نفت، گاز و پتروشیمی**

کورش کرم پور

حسن بهرام نیا

در میزگردی با حضور نمایندگان مجلس شورای اسلامی مطرح شد

مجلس کاری برای بخش خصوصی در بودجه سال ۹۶ نکرده است

دنیای انرژی: بحث بودجه و بودجه نویسی از جمله مسائل بسیار حساس و حائز اهمیت در جمهوری اسلامی ایران است. توجه به بخش خصوصی اما در این بودجه کشور از جمله موارد مقفول مانده است. به همین منظور و برای بررسی موقعیت و جایگاه بخش خصوصی در بودجه سال ۹۶ با نمایندگان مجلس شورای اسلامی به گفتگو نشستیم.

دولت اعلام کرده است که با حفظ حاکمیت حاضر است صادرات فرآورده های نفتی را به بخش خصوصی واگذار کند، نقش حاکمیتی دولت را تبیین کنید؟

کورش کرم پور دبیر دوم کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی:

نفت برای نظام ما یک منبع اقتصادی، سیاسی و امنیتی محسوب می شود، لذا نفت برای کشور یک موضوع حیاتی است. استراتژی نظام نیز بر عدم تکیه بودجه بر نفت تاکید دارد اما هنوز در عمل این موضوع محقق نشده و درصد بالایی از بودجه کشور از طریق فروش نفت تامین می شود. همچنین در دنیا معمول است که منابع استراتژیک در اختیار دولت قرار دارد، کشور ما نیز طبق سیاست به دنبال این است که به سمت درآمدزایی از راه ایجاد ارزش افزوده پیش رفته و از عرضه نفت خام خودداری کند که البته نیازمند بکارگیری توان کشور در بخش های دولتی و خصوصی بویژه در بخش خصوصی است که با بهره گیری از تکنولوژی و فناوری های موجود، نفت خام را به فرآورده هایی تبدیل کره که

ضمن تامین بازار مصرف داخلی و هم درآمدزایی بیشتری داشته باشد. از طرفی با ایجاد ارزش افزوده و زمینه صادرات این محصولات باعث ارزآوری بیشتر شده و درآمدزایی چندبرابری را نیز به دنبال داشته باشد. همچنین باعث می شود به دنبال رونق بازار تولید، اشتغال و ثروت ایجاد شده و جامعه با نشاط و پویاتر شود. لذا چون نفت یک منبع استراتژیک است و جنبه اقتصادی، سیاسی و امنیتی دارد، دولت حاکمیت خود را در این حوزه حفظ می کند اما برای تبدیل نفت خام به فرآورده های نفتی بر اساس نیاز داخلی و خارجی بخش خصوصی می تواند بازار بهتری را به دست آورد که دولت هم در این راه مشوق هایی در نظر گرفته و حمایت های آشکار و پنهانی دارد.

حسن بهرام نیا عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی:

طبق اصول مدیریت منابع نفتی از قبیل طرح نرخ بنزین حاکمیتی است که دولت حتما باید از مجلس مجوز بگیرد، بنابراین وظیفه سیاستگذاری در این حوزه به عهده دولت بوده و

تعیین میزان تولید و صادرات فرآورده های نفتی بر عهده دولت است که در مورد صادرات فرآورده های نفتی توسط بخش خصوصی به نظر می رسد که وظیفه بخش خصوصی در ارتباط بیشتر در حوزه ترابری باشد و قیمت آن نیز توسط دولت تعیین شود.

جایگاه بخش خصوصی در صنعت فرآورده های نفتی در بودجه سال ۹۶ چگونه است و مجلس برای تسهیل خصوصی سازی و ایفای نقش بیشتر به این بخش چه اقداماتی را صورت داده است؟

بهرام نیا: مجلس در این مورد کار خاصی را انجام نداده اما در بودجه مصوب شد که در سال ۹۶ افزایش قیمت سوخت را نداشته باشیم و دولت مکلف شد طبق روال جاری میزان تولید و صادرات را تا ۴،۵ میلیون بشکه برساند.

همچنین بر این موضوع تاکید داریم که منابع نفتی نباید به صورت خام صادر شود و تا مجبور باشیم محصولات مورد نیاز را دوباره با چندین برابر قیمت وارد کنیم، بنابراین باید سعی کنیم

فرآورده های نفتی مورد نیاز خود را در داخل کشور تولید کرده و در منابع ارزش افزوده ایجاد کنیم. در مورد خصوصی سازی نیز در اصل شرکت نفت طبق اصل ۴۴ برخی وظایف و یکسری از فعالیت ها را به بخش خصوصی محول کرده است که به هیچ وجه مخالف آن نیستیم، البته برخی از وظایف را نمی توان به بخش خصوصی واگذار کرد؛ چرا که برای بخش خصوصی صرفه اقتصادی نداشته و این بخش انگیزه ای برای ورود به این حیطه ندارد، مانند ذخیره و انبار گاز که برای بخش خصوصی صرفه ندارد و از وظایفی است که حاکمیت در آن ایفای نقش می کند. اما از طرفی ورود بخش خصوصی در برخی از حوزه ها مانند جایگاه های عرضه سوخت اقدام مناسبی بود که ابتدا با برندسازی و ارائه تسهیلات خوب صورت گرفت و سپس از لحاظ کیفیت و ارائه خدمات به مشتری بازار رقابتی پدید آمده و از لحاظ کیفیت و ارائه خدمات به مشتری کار مثبتی صورت گرفت. بر همین اساس در برخی امور می توان برای جلوگیری از هدر رفت هزینه ها و ایجاد رقابت

از بخش خصوصی بهره برد. در حال حاضر جایگاهی بخش خصوصی، جایگاه بدی نیست اما باتوجه به بسته های حمایتی در بخش فرآورده های نفتی دست دولت را باز گذاشته ایم، همچنین در تامین خوراک پتروشیمی نیز دولت در حال حاضر با بسته های حمایتی که در نظر گرفته و عرضه خوراک با قیمت کمتر، از بخش خصوصی حمایت می کند تا محصولات مورد نیاز بخش صنعت توسط بخش خصوصی تامین و این بخش را از وضعیت رکود خارج کند.

کرم پور: در این زمینه قانونی داریم که نظام جمهوری اسلامی بر این اعتقاد است که باید بخش خصوصی در زمینه فرآورده های نفتی فعال شود به شرطی که بخش خصوصی در عمل نیز بخش خصوصی باشد در حالی که به جای بخش خصوصی شاهد ورود شبه دولتی ها هستیم که تنها نام بخش خصوصی را یدک می کشند. کمیسیون انرژی با بهره گیری از مشورت های خوب با اساتید، نخبگان دانشگاهی و دانشمندان حوزه داشته و موارد خوبی را مصوب کرده،

همچنین برای تسهیل خصوصی سازی و حمایت از خصوصی سازی اقدامات مناسبی را انجام داده است که امیدواریم آنچه در برنامه ششم توسعه در حوزه نفت، گاز و به طور کلی انرژی به تصویب مجلس رسید به تصویب شورای نگهبان نیز برسد، که در این صورت به جرات می توان گفت که مجلس دهم تصمیمات فنی و شجاعانه ای را در این حوزه گرفته است.

برای رونق بازارهای صادراتی فرآورده های نفتی، مجلس چه مشوق هایی را در نظر دارد و چه بخشی از آن در سال ۹۶ محقق خواهد شد؟

کرم پور: در لایحه بودجه سال ۹۶ نیز شاهد هستیم که نمایندگان به صورت تخصصی تبصره به تبصره بودجه را بررسی می کنند با همین منوال در حوزه انرژی نیز مواد خوبی در کمیسیون انرژی و تلفیق بررسی شده است که پس از نهایی شدن نتیجه آن را در سال آتی شاهد خواهیم بود.

سوآپ نفت خام همچنان متوقف

با وجود گذشت حدود ۵ ماه از ارسال مصوبه قبلی سوآپ نفت خام به هیئت مدیره شرکت ملی نفت ایران و با گذشت حدود ۸ ماه از آغاز دور جدید مذاکرات ایران و کشورهای آسیای میانه برای آغاز سوآپ نفت خام، هنوز خبری از اجرایی شدن این برنامه نیست.

از انتقادات مسئولان فعلی وزارت نفت نسبت به عملکرد مسئولان قبلی این وزارتخانه، توقف سوآپ نفت خام بود. موضوعی که از ابتدای دولت تلاش هایی برای دوباره برقرار کردن آن آغاز شد؛ اما خبر رسمی آغاز دوباره سوآپ نفت خام به سال گذشته باز می گردد. «بیژن زنگنه» وزیر نفت کشورمان آذرماه سال گذشته از احتمال آغاز سوآپ نفت روسیه توسط ایران و انجام مذاکرات دو کشور در این خصوص خبر داده بود. این موضوع در دیدار اسفندماه سال گذشته زنگنه و همتای روس خود مورد طرح و بررسی قرار گرفت و طرف روس، تمایل خود را برای سوآپ نفت خام از طریق ایران اعلام کرده بود.

اردیبهشت ماه سال ۹۵ مذاکرات ایران با روسیه و ۳ کشور قزاقستان، آذربایجان و ترکمنستان در خصوص سوآپ نفت خام از خاک ایران آغاز شد و بعد از حدود ۳ ماه مذاکره با مسئولان نفتی و شرکت های مختلف فعال در خرید و فروش نفت در این ۴ کشور، هفته ابتدایی شهریور امسال، مسفولانی از دو کشور قزاقستان و روسیه به ایران آمدند تا با بازدید از تأسیسات تخلیه و ذخیره سازی نفت خام در شمال کشور (پایانه نفتی نکا) و سنجش میزان آمادگی ایران، مذاکرات نهایی را برای آغاز سوآپ نفت خام با ایران انجام دهند.

«سید پیروز موسوی» مدیرعامل شرکت پایانه های نفتی ایران نیز هفته پایانی مردادماه سال جاری از احتمال آغاز سوآپ نفت خام تا یک ماه آینده خبر داده و گفته بود که «در صورت آغاز این عملیات، حجم نفت خامی که در مراحل اول سوآپ می شود، چیزی در حدود ۵۰ تا ۱۰۰ هزار بشکه در روز خواهد بود که این میزان بستگی به قراردادی دارد که بین شرکت ملی نفت ایران و شرکتهای نفتی متقاضی سوآپ امضا می شود».

تا سه ماه بعد از شروع دور جدید مذاکرات ایران و کشورهای آسیای میانه برای آغاز سوآپ نفت خام، خبری از اجرایی شدن توافقات نشد، تا اینکه آبان ماه سال جاری «سید پیروز موسوی» مدیرعامل شرکت پایانه های نفتی ایران با اشاره به اینکه «سوآپ نفت خام هنوز آغاز نشده است»، گفت: مذاکراتی در طی ماههای گذشته با کشورهای آسیای میانه در خصوص سوآپ نفت خام از ایران داشته ایم و برخی کشورها در این خصوص ابراز تمایل کرده اند اما به علت اینکه قرار شد تغییراتی در یکی از بندهای قراردادی در نوع قراردادهای سوآپ انجام شود، هنوز سوآپ نفت خام آغاز نشده است.

مدیرعامل پایانه های نفتی ایران تصریح کرد: قرار شد تغییراتی در یکی از بندهای مصوبه قبلی در خصوص سوآپ داده شود و تا قراردادهای سوآپ یک محوریت کلی داشته باشد، از اینرو مصوبه قبلی را شرکت نیکو به هیئت مدیره شرکت ملی نفت ایران تحویل داد تا بعد از اعمال تغییراتی در یکی از بندهای آن، دوباره به هیئت

مدیره مطرح شده و مصوبه هیئت مدیره شرکت ملی نفت ایران را بگیرد.

با این حال با وجود گذشت حدود ۵ ماه از ارسال مصوبه قبلی سوآپ نفت خام به هیئت مدیره شرکت ملی نفت ایران و با گذشت حدود ۸ ماه از آغاز سوآپ نفت خام، هنوز خبری از اجرایی شدن این برنامه نیست.

بین متقاضیان سوآپ نفت خام از خاک ایران نام دو شرکت انگلیسی BP و سوئیسی ویتول که از بزرگترین خریداران و یا به عبارتی دلالتان نفت خام در جهان هستند، دیده می شود و شرکت لوک اویل روسیه نیز در چندماه اخیر مذاکراتی را در حاشیه دیدارها و مذاکرات رودروی وزرای دو کشور ایران و روسیه برای همکاری در زمینه سوآپ نفت با ایران داشته است.

فراهم شدن شرایط سوآپ نفت خام از خاک ایران این امکان را برای شرکت های فعال در خرید و فروش نفت در آسیای میانه فراهم می کند که با وجود این بستر، بازارهای جدیدی را برای فروش نفت خود در نظر گرفته و امکان مانور بیشتری را برای رساندن نفت به مشتریان خود داشته باشند. از سوی دیگر، ایران می تواند با تحویل نفت خام از کشورهای آسیای میانه و همچنین روسیه در شمال کشور و تحویل آن به پالایشگاهها، معادل آن نفت خام را در جنوب کشور به خریداران مربوطه تحویل دهد و هم از حق الزحمه انجام این سوآپ برخوردار شود و هم از هزینه های انتقال نفت خام از جنوب کشور به پالایشگاههای مرکز و شمال ایران بکاهد.

پژوهشگر اقتصاد انرژی در گفتگو با دنیای انرژی

رشد محسوس قیمت نفت منتفی است

یک کارشناس اقتصاد انرژی گفت: شواهد نشان می دهد میزان پابندی کشورهای عضو اوپک به توافق حدود ۶۰ درصد است.

مجتبی توانگر در گفتگو با دنیای انرژی می گوید: پس از توافق اوپک و غیر اوپک برای کاهش ۱،۸۸ میلیون بشکه از سطح تولید، در حال حاضر گمانه زنی های زیادی در مورد میزان پابندی تولیدکنندگان به توافق انجام می شود و به طور کلی خوشبینی نسبت به اجرای این توافق زیاد است. وی افزود: بر اساس آمار مقدماتی که از تولید اوپک وجود دارد میزان پابندی کشورها بیش از ۶۰ درصد بوده است و تولید اوپک حدود ۸۴۰ هزار بشکه در روز کاهش یافته است.

این کارشناس اقتصاد انرژی با اشاره به عملکرد کشورهای عضو اوپک به توافق گفت: عربستان سعودی بیش از میزان تعهد شده، تولید خود را کاهش داده است اما کشور عراق که قرار بود ۲۱۰ هزار بشکه در روز تولید خود را کاهش دهد تنها ۵۱ هزار بشکه سطح تولید خود را کاهش داده است.

توانگر افزود: علاوه بر این کشورهای امارت و ونزوئلا نیز بیش از مقدار تعهد شده خود تولید کرده اند. ایران نیز همچنان زیر سقف تعیین شده

اوپک، تولید می کند.

این پژوهشگر اقتصاد انرژی در خصوص تولیدکنندگان مهم غیر اوپک گفت: بر اساس گزارش های دریافتی، تولید روسیه ۱۱۷ هزار بشکه در روز کاهش یافته است که این امر بیانگر پابندی نسبی روسیه به توافق اخیر با اوپک است.

توانگر افزود: فضای پابندی به توافق اوپک به گونه ای بوده است که وزیر نفت کویت اظهار داشته که قیمتهای کنونی برای تولیدکنندگان و مصرف کنندگان مناسب است و پابندی تولیدکنندگان به توافق انجام شده تاکنون دل گرم کننده بوده است.

این کارشناس اقتصاد انرژی در خصوص آخرین وضعیت صادرات نفت ایران گفت: گرچه هنوز در نقل و انتقال درآمد حاصل از صادرات نفت دچار مشکل هستیم و همچنان سنگ اندازی های بسیاری را شاهد هستیم لیکن میزان صادرات نفت ایران، افزایش و بانوسان مواجه است.

توانگر افزود: بر اساس آخرین آمار رسمی و موجود که از ماه ژانویه منتشر شده، جمع صادرات نفت خام ایران در ماه ژانویه ۲۰۱۷ حدود ۲،۱۲ میلیون بشکه در روز بود که

در مقایسه با ماه دسامبر ۲۰۱۶، ۳۰ هزار بشکه در روز کاهش داشت.

وی اضافه کرد: صادرات نفت خام ایران به کشورهای آسیا پاسفیک در ماه ژانویه سال جاری ۶۸ درصد نسبت به ماه دسامبر ۲۰۱۶ افزایش یافت.

این پژوهشگر اقتصاد انرژی ادامه داد: صادرات نفت خام ایران به چین در ماه ژانویه ۲۰۱۷ با ۲۰ درصد افزایش نسبت به ماه دسامبر ۲۰۱۶ به ۵۹۰ هزار بشکه در روز رسید. همچنین صادرات نفت خام ایران به هند در ماه ژانویه ۲۰۱۷ با ۵۰ درصد افزایش نسبت به ماه قبل به ۴۸۰ هزار بشکه در روز رسید. صادرات نفت خام ایران به ژاپن در ماه ژانویه ۲۰۱۷ نسبت به ماه دسامبر ۲۰۱۶ با ۲۷ درصد افزایش نسبت به ماه دسامبر ۲۰۱۶ به ۱۸۰ هزار بشکه در روز رسید. در مقابل، صادرات نفت خام ایران به کره جنوبی در ماه مذکور ۱۷ درصد کاهش و به ۱۶۰ هزار بشکه در روز رسید.

وی در پایان اظهار امیدواری کرد: فضای با ثباتی بر بازار نفت حاکم است و جهش قیمتی محسوس و قابل توجهی در بازار طی ماه آتی نخواهیم داشت.

مخالفان افزایش صادرات نفتی چه اهدافی را دنبال می کنند؟

آدرس غلط در خام‌فروشی نفت

«افزایش خام‌فروشی نفت‌خام» تازه‌ترین برداشت منتقدان دولت یازدهم از «افزایش تولید و صادرات نفت» در دوران پسابرجام است. بر این اساس در حالی‌که تولید نفت خام کشور بعد از لغو تحریم‌ها به حدود ۴ میلیون بشکه در این روزها رسیده (تولید نفت در دوران اعمال تحریم‌ها به ۲/۷ میلیون بشکه رسیده بود) و صادرات نفت خام نیز نسبت به دوران اوج تحریم‌ها دو برابر شده است؛ برخی افراد تلاش دولت و وزارت نفت در باز یافتن سهم از دست رفته ایران در بازارهای جهانی نفت را تمرکز دولت بر خام‌فروشی نفت خام تعبیر کرده‌اند.

این تعبیر که به نظر می‌رسد تاثیر فراوانی از رقابت‌های انتخاباتی دوازدهمین دوره ریاست‌جمهوری گرفته است در شرایطی مطرح می‌شود که نگاهی بدون اغماض به تولید و فروش نفت کشور در ۴ سال گذشته و عملکرد دولت در زمینه تبدیل نفت خام به فرآورده‌های نفتی، نتایجی خلاف آنچه منتقدان ارائه می‌کنند به دست می‌دهد.نخستین واقعیت در رابطه با فروش نفت خام این است که اقتصاد کشور ما به‌عنوان اقتصادی وابسته به نفت، پس از اجرای برجام به واسطه رشد تولید و فروش این کالای استراتژیک بارشد همراه شد.

به این ترتیب نمی‌توان فروش نفت خام که موتور محرک اقتصاد کشور است و طی دو سال گذشته باعث خروج اقتصاد کشور از شیب منفی شده است را سیاستی نادرست ارزیابی کرد و به آن تاخت. از دیگر سو به نظر می‌رسد نقطه بازیابی و شروع دوباره در صنعت آسیب‌دیده نفت از دوران اعمال تحریم‌ها، جز افزایش تولید و تلاش برای بازیافتن سهم صادراتی در بازارهای جهانی نمی‌توانست چیز دیگری باشد. بر این اساس به نظر می‌رسد تابل «خام‌فروشی» که منتقدان دولت با در سر داشتن اهداف انتخاباتی بر آن می‌کوبند در نگاهی درست‌تر همان «افزایش اقتدار ایران» در بازارهای جهانی نفت است. اما تاکید بر عدم کاهش خام‌فروشی نفت‌خام و تبدیل آن به فرآورده‌های نفتی در چهار سال گذشته در شرایطی مطرح می‌شود که به عقیده کارشناسان احداث یک واحد پالایشگاهی یا پتروشیمیایی به زمانی بیشتر از چهار سال نیاز خواهد داشت. برای مثال، روند ساخت پالایشگاه ستاره خلیج فارس که از سال ۸۶ آغاز شده است، در حالی همچنان ادامه دارد که مسوولان دولت دهم زمان پایان این پروژه را سال ۹۰ در نظر گرفته بودند. به گفته بیژن زنگنه، وزیر نفت، این پروژه که بزرگ‌ترین پروژه پالایشگاهی در کشور و منطقه به شمار

خام‌فروشی، می‌توان به بازیگران اقتصادی آن نیز اشاره کرد. به این ترتیب در حالی انتقادات تند و تیز به دولت یازدهم در رابطه با افزایش خام‌فروشی جریان دارد که تجارب گذشته نشان داده است اتفاقاً توسعه بدون برنامه‌ریزی و بدون توجه به بازار محصولات تولیدی، بیشتر به خام‌فروشی می‌انجامد و آن صنایع تنها به واسطه خوراک ارزان و امتیازهایی که دولت می‌دهد می‌توانند به حیات خود ادامه دهند.

این اتفاقی است که طی سالیان گذشته بر صنعت پالایشی و پتروشیمی کشور گذشته است. نگاهی به صنعت پتروشیمی که در همه دولت‌ها رشد قارچ گونه‌ای داشته نشان می‌دهد توسعه آنها لزوماً به معنای ایجاد شغل و افزایش ارزش افزوده نبوده است. در واقع بسیاری از این صنایع غالباً به تولید محصولات ارزانی چون اوره و متانول که خود نوعی خام‌فروشی محسوب می‌شود، مشغول شده‌اند. این تجارب در حالی وجود دارد که به نظر می‌رسد در دولت یازدهم اقدامات خوبی در زمینه افزایش بهره‌وری پالایشگاه‌ها انجام شده است که به مراتب می‌تواند از توسعه بدون برنامه برای کشور منفعت بیشتری به همراه داشته باشد. طرح کیفی‌سازی پالایشگاه‌ها یکی از اقداماتی بود که به‌منظور افزایش بهره‌وری تولید در پالایشگاه‌های کشور در دولت یازدهم کلید خورد. به این ترتیب به نظر می‌رسد تصمیم دولت برای نوسازی پالایشگاه‌ها یا تنظیم قیمت خوراک پتروشیمی‌ها که مخالفانی داشت، انگیزه‌هایی اقتصادی برای طرح انتقادات و کاهش خام‌فروشی ایجاد کرده باشد.

کیفی‌سازی اثرگذار تر از خام‌فروشی

بر این اساس دولت پالایشگاه‌های کشور را که غالباً بسیار فرسوده و حتی از رده خارج بودند، ملزم به اجرای طرح‌های کیفی‌سازی به منظور افزایش کیفیت محصولات تولیدی کرد. با انجام طرح کیفی‌سازی، تولید فرآورده‌های کم‌ارزشی چون نفت کوره کاهش و تولید محصولات با ارزشی چون بنزین و گازوئیل افزایش می‌یابد. بر اساس آمار منتشرشده در بولتن سالانه اوپک، از حدود ۱/۸ میلیون بشکه ظرفیت روزانه تولید محصولات پالایشگاهی، حدود ۴۵۶ هزار بشکه به تولید نفت کوره اختصاص دارد. نفت کوره هرچند از محصولات تقطیری به دست آمده از نفت‌خام محسوب می‌شود؛ اما از ارزش بسیار پایینی برخوردار است و تقریباً بی‌ارزش‌ترین سوخت مایع موجود در بازار محسوب می‌شود. بررسی‌ها نشان می‌دهد حدود ۲۶ درصد از محصولات به

دست آمده از پالایش نفت در ایران به نفت کوره یا همان مازوت اختصاص دارد؛ درحالی‌که استاندارد جهانی پالایشگاه‌ها حدود ۱۲ درصد است. از این رو دولت از سال ۹۲ الزام نوسازی و بازسازی پالایش را در دستور کار قرار داد. برآوردها نشان می‌دهد طرح‌های افزایش کیفیت پالایشگاه‌ها به حدود ۱۴ میلیارد دلار سرمایه نیاز دارد و عباس کاظمی، مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش امیدوار است باانجام این طرح‌ها تا سال ۱۳۹۸ درصد تولید نفت کوره کشور به کمتر از ۱۵ درصد برسد. همچنین بر اساس افق ۱۴۰۴ درصد تولید نفت کوره باید به کمتر از ۱۰ درصد برسد. در این راستا اولین ال‌سی به‌منظور اجرای طرح کیفی‌سازی به ارزش ۳ میلیارد دلار برای پالایشگاه نفت آبادان یعنی قدیمی‌ترین پالایشگاه کشور گشایش یافت. قرارداد این طرح که با شرکت چینی سینوپک بهمن ماه سال گذشته به امضا رسید، از نیمه اول سال جاری آغاز خواهد شد و با اجرای آن کلیه محصولات تولیدی این پالایشگاه به استاندارد یورو ۵ خواهد رسید و میزان مازوت آن از ۴۰ درصد به ۲۲ درصد کاهش خواهد یافت.

علاوه بر پالایشگاه آبادان، قرارداد مقدماتی با شرکت دالیم کره جنوبی منعقد شده است. با اجرای این طرح تولید نفت کوره پالایشگاه اصفهان ۱۰ میلیون لیتر در روز کاهش خواهد یافت؛ درحالی‌که تولید بنزین ۵۳/۵ هزار بشکه در روز و تولید گاز مایع ۱۳/۲ هزار بشکه در روز افزایش خواهد یافت. از سویی کیفیت محصولات تولیدی به ویژه بنزین از یورو ۲ به یورو ۴ و ۵ استاندارد اتحادیه اروپا ارتقا می‌یابد. این آمار در حالی مطرح می‌شود که در حال حاضر تولید بنزین و گاز مایع پالایشگاه اصفهان به ترتیب ۷۵/۵ و ۱۳/۸ هزار بشکه در روز است.

بنابراین با اجرای طرح بهبود کیفیت پالایشگاه اصفهان حدود ۷۰ درصد به تولید بنزین این پالایشگاه افزوده می‌شود و همچنین تولید ال‌پی‌جی آن حدود ۲ برابر می‌شود. در عین حال تولید نفت کوره در این پالیشگاه ۶۲/۹ هزار بشکه در روز کاهش می‌یابد که به معنای کاهش ۹۰ درصدی تولید این محصول در پالایشگاه اصفهان است. همچنین توافق‌نامه‌های اصولی (MOU) برای طرح کیفی‌سازی پالایشگاه‌های تبریز، شیراز و جاسک با شرکت‌های خارجی امضا شده است. علاوه بر این، اقدام مثبت دیگر دولت افزایش قیمت بنزین داخلی کشور و نزدیک کردن قیمت‌های داخلی به قیمت‌های جهانی است. هرچند که همچنان یکی از ارزان‌ترین بنزین‌ها در ایران به فروش می‌رسد؛ اما این اقدام علاوه بر اینکه موجب کاهش قاچاق سوخت شده، موجب کاهش رشد تقاضای داخلی این سوخت شده است. از نگاه کارشناسان این‌گونه اقدامات دولت یازدهم ارزشی به مراتب بیشتر از ساخت پالایشگاه در داخل کشور دارد.

هندی در کنفرانس معرفی قراردادهای جدید نفتی:

معرفی ۱۴ میدان نفتی و گازی شرکت نفت مناطق مرکزی ایران

عراق مشترک هستند.

وی با بیان این که همه میدانهای نفتی به نوعی توسعه یافته‌اند، افزود: هم‌اکنون این میدانها روزانه یکصد هزار بشکه نفت تولید می‌کنند اما ظرفیت تولید آنها ۱۷۰ تا ۲۰۰ هزار بشکه قابل افزایش است.

مدیر برنامه ریزی شرکت نفت مناطق مرکزی ایران افزود: از سرمایه‌گذاران انتظار داریم تا در پروژه های ازدیاد برداشت و مدیریت مخزن برنامه های خود را ارائه کنند، سرمایه‌گذاری که در این بخش برنامه کاری ارائه کنند از شناسن بالاتری برای مشارکت برخوردارند.

وی میدانهای سفید زاخور، دی، فاز دو آغار، سفید باغون و هالگان را ۵ میدان گازی این شرکت معرفی کرد و گفت: هم‌اکنون از این میدانها تنها میدان آغار در حال تولید است. به گفته مدیر برنامه ریزی شرکت نفت مناطق مرکزی ایران پیش بینی شده است که با طرح توسعه این ۵ میدان دو هزار میلیون فوت مکعب گاز و ۲۷ هزار بشکه میعانات گازی در روز تولید شود.

هندی گفت: تولید گاز چهار میدان گازی برای فرآورش به پالایشگاه جم و تولید میدان آغار به پالایشگاه فراشنبد ارسال می شود.

وی آخرین بسته پیشنهادی را توسعه فاز دوم میدان تنگ بیجار در غرب کشور با شرایط ویژه مخزنی اعلام کرد و افزود: این میدان در حال حاضر جزو میدانهای تولیدی است که روزانه ۲۵۰ میلیون فوت مکعب تولید دارد و بعد از توسعه تا ۳۵۰ میلیون فوت مکعب قابل افزایش است.

شرکت نفت مناطق مرکزی ایران ۹ میدان نفتی و ۵ میدان گازی و یک بسته میدان گازی را در غرب کشور به همراه پروژه پایین دستی توسعه پالایشگاه ایلام در قالب قراردادهای IPC به سرمایه‌گذاران خارجی حاضر در کنفرانس تهران معرفی کرد. سید صالح هندی، مدیر برنامه ریزی شرکت نفت مناطق مرکزی ایران در پنل تخصصی فرصتهای سرمایه‌گذاری در میدانهای خشکی به معرفی شرکت نفت مناطق مرکزی به دلایل جذابیت پروژه های معرفی شده از سوی این شرکت برای سرمایه‌گذاری خارجی پرداخت.

وی حیطه عملیات شرکت نفت مناطق مرکزی ایران را ۷۵ درصد از کل کشور دانست و افزود: گستره فعالیت این شرکت در ۱۱ استان در جنوب، جنوب غرب و شمال شرق ایران است.

هندی افزود: مجموعاً بیش از ۴۰ درصد تولید گاز کشور از سوی شرکت نفت مناطق مرکزی انجام می‌شود.

هندی نحوه تقسیم‌بندی بسته های سرمایه‌گذاری را براساس موقعیت جغرافیایی، ویژگیهای سنگ و سیال مخزن اعلام کرد و گفت: البته این آمادگی وجود دارد که شرکتها درباره کل بسته ها یا تک تک آنها برنامه کاری ارائه دهند.

مدیر برنامه ریزی شرکت نفت مناطق مرکزی ایران درباره بسته ۹ میدان نفتی شامل میدانهای نفتی آبان، پایدار، پایدار غرب، دانان، چشمه خوش، دالپری، سومار، نفتشهر و دهلران گفت: ۴ میدان شامل پایدار غرب، نفتشهر، آبان و دهلران با کشور

آژانس بین المللی انرژی

وابستگی بازار نفت به اوپک در بلندمدت
افزایش می یابدعضو هیات
مدیره اتحادیه
اوپکس
دبیر کل اتاق
ایران و عراق شد

عضو هیات مدیره اتحادیه اوپکس دبیر کل اتاق ایران و عراق شد با تصویب هیأت مدیره اتاق مشترک بازرگانی ایران و عراق دکتر سید حمید حسینی از اعضای هیأت مدیره به عنوان دبیر کل اتاق مشترک بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران و عراق انتخاب شد و دکتر یحیی آل اسحاق، ریاست اتاق مشترک بازرگانی ایران و عراق رسماً ایشان را به عنوان دبیر کل اتاق به امور بین الملل اتاق بازرگانی ایران معرفی نمود.

از جمله سوابق اقتصادی ایشان می توان به عضویت در هیأت مؤسسين اتاق مشترک بازرگانی ایران و عراق، عضویت در هیأت رئیسه اتاق بازرگانی تهران و سمت خزانه دار آن اتاق به مدت چهار سال، سوابق موفق تشکلی و همکاری و همراهی با آقای دکتر آل اسحاق اشاره نمود.

شایان ذکر است دکتر حسینی از بنیانگذاران اتحادیه صادر کنندگان فرآورده های نفت، گاز و پتروشیمی بوده و در کارنامه اقتصادی و مدیریتی ایشان ریاست چهار ساله هیأت مدیره تشکّل مذکور و عضویت در هیأت مدیره فعلی این تشکّل بزرگ صادراتی کشور و عناوین صادر کننده نمونه کشور در سالهای ۷۹ و ۸۱ حائز توجه می باشد.

امیداست در سال پیش رو با حضور ایشان شاهد ارتقاء روابط اقتصادی جمهوری اسلامی ایران و جمهوری عراق باشیم.

داشت. منافع ژئوپولیتیک این سه کشور که بزرگ ترین تولید کنندگان این سازمان محسوب می شوند، همیشه با یکدیگر همسویی نداشته و اختلافات آنها سبب شده است نهایی شدن توافق تثبیت سطح تولید نفت اوپک به تاخیر بیفتد. اعضای اوپک قرار است ۲۱ و ۲۲ نوامبر نشست فنی داشته باشند تا درباره تثبیت سطح تولید نفت گفت و گو کنند. سپس از کشورهای غیر عضو اوپک از جمله، روسیه، آذربایجان و مکزیک دعوت خواهد کرد تا در نشست ۲۸ نوامبر در وین حضور یابند.

بشکه خواهد رسید. آژانس بین المللی انرژی گزارش کرد: برخی کشورهای عضو اوپک با ایجاد اصلاحات، با افت قیمت های نفت مقابله کرده اند، اما بی ثباتی بازار در برخی دیگر از کشورهای از جمله ونزوئلا تشدید شده است. در این گزارش فرض بر این است که اوپک با اجرای توافق فریز نفتی به جایگاه پیشین خود یعنی «مدیریت فعال بازار» که دو سال گذشته آن را از دست داد، بازخواهد گشت. بازار جهانی نفت از سال ۲۰۴۰ میلادی وابستگی بیشتری به افزایش تولید نفت کشورهای چون ایران، عراق و عربستان خواهد

از این سود خواهند داشت. طبق پیش بینی های این آژانس، تولید روزانه نفت کشورهای خاورمیانه عضو اوپک از جمله ایران، عراق، کویت، قطر، عربستان و امارات از سال ۲۰۱۵ تا ۲۰۴۰ میلادی با ۸ میلیون و ۲۰۰ هزار بشکه افزایش به ۳۶ میلیون و ۹۰۰ هزار بشکه خواهد رسید. این میزان ۷۷ درصد از تولید نفت اوپک است که در سال ۲۰۱۵ میلادی ۷۳ درصد بوده است. این در حالی است که تولید روزانه بقیه اعضای این سازمان در مقطع یادشده تنها با حدود ۸۰۰ هزار بشکه افزایش به ۱۱ میلیون و ۲۰۰ هزار

آژانس بین المللی انرژی پیش بینی می کند که در صورت اجرایی شدن توافق فریز نفتی و با توجه به احتمال افت شدید عرضه نفت کشورهای غیر عضو اوپک در سال ۲۰۲۰ میلادی، وابستگی بازار جهانی به نفت اوپک در بلند مدت افزایش یابد. نشریه پلتس، آژانس بین المللی انرژی اعلام کرد: با توجه به احتمال افت شدید تولید نفت کشورهای غیر عضو سازمان کشورهای صادر کننده نفت (اوپک) از سال ۲۰۲۰ میلادی، سهم این سازمان از تولید جهانی نفت با در نظر گرفتن میعانات، تا سال

شرکت تکتاز شیمی صنعت
Taktaz Shimi Sanat Co

تولیدکننده انواع روغن های پایه
روغن موتور و روغن هیدرولیک

تحت لیسانس ریس اویل ترکیه
Under license of Race Oil Turkey

رئیس هیئت مدیره
غلامرضا بهزادی
هزاره ۹۱۲۱۶۹۴۷۰۷
تلفن ۳۳۵۵۳۷۲۰ (۰۲۶)
فکس ۳۳۵۱۷۴۵۹ (۰۲۶)
دفتر مرکزی: کرج، خیابان درختی،
بلوار ایشار، جنب بانک تجارت،
ساختمان ایران زمین، طبقه
دوم، واحد ۳

مدیر بازرگانی
بهزاد بهزادی

Chairman of the Board
Gholamreza Behzadi
Cell Phone (+98) 9121694707
Phone (+98) (26) 33553720
Fax (+98) (26) 33517459
Central office: Unit 3th, 2th
Floor, Iranzamin Bldg, next
to Tejarat Bank, Isar Blvd,
Derakhti St, Karaj, Iran

Commercial manager
Behzad Behzadi

MOTOR OIL Xpress

BASE OIL • MOTOR OIL
GEAR OIL • HYDRAULIC OIL
AND INDUSTRIAL LUBRICANTS

FOR EXPORT

شرکت پترونیکان البرز
Manufactured by refinery of:
Petro Nikan Alborz

Tel: +98 263 2756252

Fax: +98 263 275 5280

www.petronikanco.com

SAM
Energy Trading

شرکت انرژی تجارت سام

به منظور اجرای پروژه های تولید فرآورده های نفتی شرکت انرژی تجارت سام در سال ۱۳۸۷ در شهر بندرعباس ایران تأسیس گردید و فعالیت خود را ابتدا با تجارت و صادرات قیر شروع و اکنون دارای واحدهای تولیدی قیر با روش های استاندارد پالایشگاهی (اکسیداسیون) و شبکه سازی با توان حداقل ۱۵۰۰ تن در روز می باشد. متخصصین مجرب این شرکت با بهره گیری از تجهیزات مدرن، کنترل کیفی محصولات را در مراحل مختلف تولید برعهده دارند تا محصول با کیفیت مورد تقاضای مشتریان را ارائه نمایند. تولیدات این شرکت تأمین کننده بخش قابل ذکری از قیر بازارهای داخلی و خارجی می باشد که عمده صادرات به کشورهای حوزه ی خلیج فارس و بنادر غربی هند به صورت شبکه و قله، آسیای دور و آفریقا به صورت شبکه است.

شرکت شیمی مخازن سام

شرکت شیمی مخازن سام نیز به منظور تأمین نیاز صادرات قیر به صورت فله تأسیس گردید و به همین منظور اقدام به احداث ۲۸۰۰۰ تن مخازن ذخیره جهت صادرات قیر و سایر مشتقات نفتی در اسکله بندر شهید رجایی بندرعباس نموده تا با استفاده از امکانات و تجربیات خود برای مشتریان، بهترین شرایط تجاری و خدمات مطلوب را ارائه نماید.

آدرس: تهران، بزرگراه آفریقا، نرسیده به بزرگراه مدرس
شماره: ۲۴۴، مجتمع اداری الهیه، طبقه ۷، واحد ۷۰۵
تلفن: ۰۲۱ - ۲۲۶۵۸۹۴۵
فکس: ۰۲۱ - ۲۲۶۵۸۹۷۵
وب سایت: www.sametco.com

هشتمین کنفرانس قیر و آسفالت خاورمیانه

دبی - امارات متحده عربی

تاریخ ۱۰ الی ۱۲ اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۶

Grand Hyatt Dubai

شرکت کانفرنس کانکشنز مفتخر است تا برگزاری هشتمین کنفرانس قیر و آسفالت خاورمیانه در دبی - امارات متحده عربی که در تاریخ ۱۰ الی ۱۲ اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۶ که همزمان و در یک مکان با کنفرانس نفت و گاز خاورمیانه ۲۰۱۷ می باشد را به شما تولید کنندگان و صادرکنندگان محترم اعلام نماید. این همایش از سال ۲۰۱۰ تا اکنون بیش از ۱۰۰۰ کارشناس عالی رتبه، تصمیم گیرنده و مدیران کلیدی صنعت قیر و آسفالت را از بیش از ۲۵ کشور دور هم گرد آورده است. هشتمین همایش قیر و آسفالت خاورمیانه سکویی استثنایی جهت ایجاد رابطه با مصرف کنندگان نهایی و مدیران ارشد شرکت های بین المللی است. این همایش چشم انداز و افق های نوین را نشانه گرفته است.

برای اولین بار و صرفاً در جهت اعطای جایگاه صادرات و تولید کشورمان هشتمین کنفرانس آسفالت و قیر خاور میانه در کنار و همزمان با بیست و پنجمین همایش سالانه نفت و گاز ۲۰۱۷ MPGC جایی که شرکت های ملی نفتی کشورهای مختلف و شرکت های بین المللی نفتی و پالایشگاه ها پتروشیمی هامخازن و موسسات مالی و بانک های بین المللی به میزبانی شرکت ملی نفت امارات متحده عربی با مراسم افتتاحیه همزمان، سخنرانی های مشترک و صرف قهوه، نهار کنفرانس در محل های یکسان موجب رویارویی شما عزیزان با ۵۰۰ مدیر عالی رتبه این صنعت از کشورهای مختلف را بوجود می آورد.

WHAT TO EXPECT FROM MEB 2017 CONFERENCE THIS YEAR

400+
Attendees

50+
Countries

200+
Companies

20+
Exhibitors

1
Opening & Keynote
Address Address

20+
Hours of
Networking

10+
Networking
Functions

برنامه آینده

دومین همایش قیر و آسفالت ایران (IrB 2017) ۱۳ الی ۱۴ شهریور ماه ۱۳۹۶ - تهران / ایران

شرکت کانفرنس کانکشنز مفتخر است تا برگزاری دومین همایش قیر و آسفالت ایران را که در تاریخ ۱۳ الی ۱۴ شهریور ماه سال جاری برگزار میشود را اعلام نماید. با توجه به موفقیت چشمگیری که در اولین همایش با حضور بیش از ۲۰۰ شرکت کننده از ۱۵ کشور جهان که و رضایت کامل همه صاحب نظران حاضر برگزار شد تلاش ما برای برگزاری دومین همایش و بهتر برگزار نمودن آن آغاز شده و کلیه نکات خبری و اطلاعات کافی از این پس بصورت خبرنامه برای اعضای محترم ارسال خواهد گشت. اقدام به موقع شما جهت شرکت و اخذ اطلاعات کافی برای بسته های نمایشگاهی و حمایت های مالی موجب قرار گرفتن نام و لوگوی آن شرکت بصورت مداوم و روی خبرنامه های بیشماری است که جهت اطلاع رسانی ارسال خواهد گشت. دعوت ما را برای شرکت در دومین همایش قیر و آسفالت ایران بپذیرید.

Organised and
Produced by:

Hosted and
Sponsored by:

Platinum Sponsor:

Supporting
Organisation:

Media Sponsors:

For registrations, sponsorship, exhibitions & enquiries for MEB 2017 and IrB 2017, please contact:

Abby/Alycia

Tel: (65) 6338 0064 Fax: (65) 6338 4090

Email: abby@cconnection.org / alycia@cconnection.org

Farjam Behrouzi

Mobile: 98 912 1072025

Email: farjam.behrouzi@gmail.com

AMIRAL

MOTOR OIL

کیفیتی مطمئن برای
تمامی فصول

با تاییدیه
استاندارد ملی ایران

Qom Motor Oil

محصولی از شرکت روغن موتور قم
آدرس: قم، شهرک صنعتی سلفچگان، نبش خیابان فتح
تلفن: ۰۲۵۳۳۶۷۳۹۰۵ فکس: ۰۲۵۳۳۶۷۳۹۳۳

www.qmoil.com

Faraz Motor Tehran Co.

Manufacturing

FMT

www.farazmotor.com

The manufacturer, FARAZ MOTOR TEHRAN, was established in 1998, by a group of experienced experts and chemical engineers with the aim of raising the quality and quantity of industrial oil, engine oil industry and also gaining a proper market share. Following its aim the company has been able to export and re-export substantial amount of its manufactured products. Our experienced experts are ready, willing and able to respond to your request and you with special lubricants or any other petroleum products used in production process, and also to cooperate with you in the process of export and re-export.

• شرکت تولیدی فراز موتور تهران با هدف ارتقاء کمی و کیفی صنعت روغن موتور و روغن صنعتی و بدست آوردن سهم مناسبی از بازار در سال ۱۳۷۷ توسط گروهی مجرب از کارشناسان و مهندسين شیمی تاسیس گردید و توانسته مقادیر قابل توجهی از فرآورده های تولیدی و غیرتولیدی خود را صادر یا ترانزیت نماید .
• کارشناسان مجرب شرکت تولیدی فراز موتور تهران آمادگی کامل دارند تا برای هر گونه نیاز ویژه به روانسازهای مخصوص و یا سایر فرآورده های نفتی در زمینه تولید ، صادرات و ترانزیت با شما همکاری به عمل آورند.

Faraz Motor Tehran Co.

شرکت فراشیمی روز

ما مفتخریم که خود را به عنوان یکی از بزرگترین گروه های بازرگانی که در زمینه های مختلف تجاری و صنعتی در ایران فعالیت می نماید معرفی نماییم .

فعالیت ها و امکانات شرکت بشرح زیر می باشد :

۱. صادرات بیش از ۳۰/۰۰۰ تن قیر بصورت ماهانه
 ۲. صادرات روغن پایه / روغن
 ۳. بسته بندی و مظروف سازی ۲/۰۰۰ تن قیر بصورت روزانه
 ۴. ارسال زمینی و دریایی محموله از طریق کشتی های تحت مالکیت یا اجاره شده توسط ما به خاورمیانه تا هند و چین
 ۵. مخازن با ظرفیت ذخیره سازی ۱۶/۰۰۰ تن در بندرعباس و ۷/۰۰۰ تن در بوشهر
 ۶. تنها شرکت با کشتی های حمل و نقل دریائی بالک با وسایل گرم کننده تا ۱۴۰ درجه
- هدف ما تامین رضایت مشتریان و پاسخگویی به نیاز آنها می باشد . شرکت فراشیمی روز به دنبال روابط طولانی مدت و پایدار با مشتریان خود می باشد .

www.farashimirooz.com

Bitumen-Depot

Bitumen- Shipping

Bitumen- Drummed

Bitumen- Transporting

آدرس : تهران، بلوار آفریقا، ساختمان اداری الهیه، پلاک ۲۴۴، طبقه ۱۱، واحد ۱۱۰۴

فکس : ۲۶۲۱۲۹۸۹

تلفن : ۲۶۲۱۲۸۰۰

info@farashimirooz.com

www.farashimirooz.com